

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 328

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

7 grudnia 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2013/720/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 15 listopada 2013 r. dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującym Strony Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim 1
- Protokół między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim 2

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1270/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim 40
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012..... 42

Cena: 7 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2013 z dnia 6 grudnia 2013 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych ⁽¹⁾	69
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1273/2013 z dnia 6 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 454/2011 w sprawie technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu „Aplikacje telematyczne dla przewozów pasażerskich” transeuropejskiego systemu kolei ⁽¹⁾	72
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1274/2013 z dnia 6 grudnia 2013 r. w sprawie zmiany i sprostowania załączników II i III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 oraz załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do niektórych dodatków do żywności ⁽¹⁾	79
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1275/2013 z dnia 6 grudnia 2013 r. zmieniające załącznik I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do maksymalnych zawartości arsenu, kadmu, ołowiu, azotanów (III), lotnego olejku gorczycznego i szkodliwych zanieczyszczeń biologicznych ⁽¹⁾	86
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1276/2013 z dnia 6 grudnia 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	93

DECYZJE

2013/721/UE:

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2011, sekcja II – Rada Europejska i Rada	95
---	----

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2011, sekcja II – Rada Europejska i Rada	97
--	----

2013/722/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 29 listopada 2013 r. zatwierdzająca roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Unii w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2014 r. i na lata następne (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8417)	101
--	-----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 15 listopada 2013 r.

dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującym Strony Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim

(2013/720/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 22 maja 2006 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) 764/2006 w sprawie zawarcia Porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim ⁽¹⁾ (zwane dalej „Porozumieniem o partnerstwie”) przyjmując rozporządzenie (WE) nr 764/2006 ⁽²⁾.
- (2) Stosowanie ostatniego protokołu do tego Porozumienia o partnerstwie ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie ⁽³⁾ wygasło z dniem 20 grudnia 2011 r.
- (3) Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania nowego protokołu przydzielającego statkom Unii uprawnienia do połowów w wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Królestwa Marokańskiego w zakresie rybołówstwa. W wyniku rokowań dnia 24 lipca 2013 r. parafowano nowy protokół.
- (4) Należy podpisać ten nowy protokół, z zastrzeżeniem jego zawarcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się w imieniu Unii na podpisanie protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującym strony Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim („protokół”), z zastrzeżeniem zawarcia przedmiotowego protokołu.

Tekst protokołu załączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania protokołu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2013 r.

W imieniu Rady

R. ŠADŽIUS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 29.5.2006, s. 4.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 764/2006 z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka (Dz.U. L 141 z 29.5.2006, s. 1).

⁽³⁾ Protokół między Unią Europejską a Królestwem Maroka ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Maroka (Dz.U. L 202 z 5.8.2011, s. 3).

PROTOKÓŁ

między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim

Artykuł 1

Zasady ogólne

Protokół wraz z załącznikiem i dodatkami do niego stanowią integralną część Porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim z dnia 28 lutego 2007 r. – zwanego dalej „umową w sprawie połowów”, która stanowi część eurośródziemnomorskiego układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim z dnia 26 lutego 1996 r. – zwanego dalej „układem o stowarzyszeniu”. Przyczynia się on do realizacji ogólnych celów układu o stowarzyszeniu i zmierza do zagwarantowania trwałości zasobów ryb pod względem ekologicznym, gospodarczym i społecznym.

Niniejszy protokół wdrażany jest zgodnie z art. 1 układu o stowarzyszeniu, dotyczącym rozwoju dialogu i współpracy, oraz art. 2 tego układu, dotyczącym poszanowania zasad demokracji i podstawowych praw człowieka.

Artykuł 2

Okres stosowania, okres obowiązywania i uprawnienia do połowów

Począwszy od wejścia w życie i na okres 4 lat, uprawnienia do połowów przyznane z tytułu art. 5 umowy w sprawie połowów są ustalone w tabeli załączonej do niniejszego protokołu.

Akapit 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 4 i 5 niniejszego protokołu.

Na podstawie art. 6 umowy w sprawie połowów statki pływające pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) mogą dokonywać połowów w marokańskim obszarze połowowym wyłącznie, jeżeli posiadają licencję połowową wydaną w ramach niniejszego protokołu i na warunkach określonych w załączniku do niniejszego protokołu.

Artykuł 3

Rekompensata finansowa

1. Całkowitą roczną wartość protokołu w okresie, o którym mowa w art. 2, szacuje się na 40 000 000 EUR. Podział tej kwoty jest następujący:

a) 30 000 000 EUR tytułem rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 7 umowy w sprawie połowów, przeznaczone na:

(i) 16 000 000 EUR na kompensację finansową za dostęp do zasobów;

(ii) 14 000 000 EUR na wsparcie realizacji sektorowej polityki rybołówstwa w Maroku.

b) 10 000 000 EUR odpowiadające szacowanej kwocie opłat należnych od armatorów z tytułu licencji połowowych wydanych na podstawie art. 6 umowy w sprawie połowów i zgodnie z trybem określonym w rozdziale I sekcje D i E załącznika do niniejszego protokołu.

2. Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 4, 5, 6 i 8 niniejszego protokołu.

3. Z zastrzeżeniem postanowień art. 6 ust. 9, płatność przez UE rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 1 lit. a), ma miejsce w pierwszym roku najpóźniej trzy miesiące od daty wejścia w życie niniejszego protokołu, a w latach następnych najpóźniej w rocznicę tej daty.

4. Rekompensata finansowa, o której mowa w ust. 1 lit. a), przelewana jest na rzecz Ministra Skarbu Królestwa Marokańskiego na rachunek Ministerstwa Skarbu Królestwa Marokańskiego, którego dane przekazywane są przez organy Maroka.

5. Z zastrzeżeniem postanowień art. 6 niniejszego protokołu, przeznaczenie tej rekompensaty podlega wyłącznej kompetencji organów Maroka.

Artykuł 4

Koordynacja w zakresie współpracy naukowej i zwiadu rybackiego

1. Zgodnie z art. 4 ust. 1 umowy strony zobowiązują się do organizowania regularnie oraz w razie potrzeby spotkań naukowych, których przedmiotem będzie rozpatrywanie kwestii o charakterze naukowym podnoszonych przez wspólny komitet ds. zarządzania niniejszym protokołem i jego technicznego monitorowania. Mandat, skład i sposób funkcjonowania spotkań naukowych określa wspólny komitet przewidziany w art. 10 umowy w sprawie połowów.

2. Strony zobowiązują się do promowania odpowiedzialnego rybołówstwa w marokańskim obszarze połowowym w oparciu o zasadę niedyskryminacji wobec różnych flot obecnych na tych wodach.

3. Zgodnie z art. 4 ust. 2 umowy w sprawie połowów, w oparciu o wnioski ze spotkań komitetu naukowego obie strony podejmują konsultacje w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 umowy w sprawie połowów, w celu przyjęcia – jeżeli jest to konieczne oraz za obopólną zgodą – środków mających na celu zrównoważone zarządzanie zasobami rybnymi.

4. Na potrzeby badań naukowych i podniesienia poziomu wiedzy naukowej, na wniosek wspólnego komitetu w marokańskim obszarze połowowym można prowadzić zwiad rybacki. Szczegółowe zasady prowadzenia zwiadu rybackiego zostaną określone zgodnie z postanowieniami rozdziału IV załącznika do niniejszego protokołu.

Artykuł 5

Zmiana uprawnień do połowów

1. Uprawnienia do połowów, o których mowa w art. 2, mogą być zmieniane przez wspólny komitet za obopólną zgodą, o ile celem tych zmian jest zagwarantowanie trwałości marokańskich zasobów rybnych.

2. W przypadku ich zwiększenia rekompensata finansowa, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i), jest zwiększana proporcjonalnie do uprawnień do połowów i *pro rata temporis*. Zwiększenie będzie dostosowywane w ten sposób, aby całkowita kwota rekompensaty finansowej wypłacanej przez UE nie przekraczała dwukrotności kwoty określonej w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i). Jeżeli strony uzgodnią zmniejszenie uprawnień do połowów, o których mowa w art. 2, rekompensata finansowa zostanie zmniejszona proporcjonalnie do uprawnień do połowów i *pro rata temporis*.

3. Uprawnienia do połowów przydzielone różnym kategoriom statków również mogą ulegać zmianie za obopólną zgodą stron i w ramach zrównoważonej eksploatacji zasobów, na które taka zmiana przydziałów mogłaby mieć wpływ. Jeżeli zmiana przydziału uprawnień do połowów to uzasadnia, strony uzgadniają odpowiednią zmianę rekompensaty finansowej.

Artykuł 6

Wsparcie na rzecz sektorowej polityki rybołówstwa w Maroku

1. Rekompensata finansowa, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) niniejszego protokołu, przyczynia się do rozwoju i wdrażania w Maroku sektorowej polityki rybołówstwa prowadzonej w oparciu o strategię rozwoju sektora rybołówstwa „Halieutis”.

2. Przeznaczenie tej rekompensaty i zarządzanie nią przez Maroko oparte jest na ustaleniu przez strony w ramach wspólnego komitetu i za obopólną zgodą celów do realizacji oraz wiążącego się z tymi celami programowania, zgodnie ze strategią rozwoju sektora rybołówstwa „Halieutis” i szacunkową oceną spodziewanego oddziaływania planowanych projektów.

3. W odniesieniu do pierwszego roku obowiązywania protokołu, informacja o przeznaczeniu przez Maroko rekompensaty, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana UE z chwilą przyjęcia przez wspólny komitet wytycznych, celów, kryteriów i wskaźników oceny. W odniesieniu do każdego roku Maroko przekazuje UE informację o przeznaczeniu rekompensaty przed dniem 30 września poprzedniego roku.

4. Wszelkie zmiany wytycznych, celów, kryteriów i wskaźników oceny muszą zostać zatwierdzone przez strony w ramach wspólnego komitetu.

5. Maroko przedstawi sprawozdanie z postępu prac nad realizacją projektów wdrażanych w ramach wsparcia sektora przewidzianego na podstawie niniejszego protokołu; zostanie ono przedstawione i omówione w ramach wspólnego komitetu.

6. W zależności od charakteru projektów i czasu ich realizacji Maroko przedstawi w ramach wspólnego komitetu sprawozdanie dotyczące zakończonych projektów zrealizowanych w ramach wsparcia sektora przewidzianego na podstawie niniejszego protokołu, obejmujące w szczególności ich przewidywane skutki społeczne i gospodarcze, w szczególności wpływ na zatrudnienie, inwestycje oraz wszelkie wymierne skutki oraz ich rozmieszczenie geograficzne. Dane te będą opracowywane na podstawie wskaźników, które wspólny komitet zdefiniuje w sposób bardziej szczegółowy.

7. Przed terminem wygaśnięcia protokołu Maroko przedstawi ponadto sprawozdanie końcowe z realizacji wsparcia sektora przewidzianego na podstawie niniejszego protokołu, obejmujące elementy omówione w powyższych ustępach.

8. W razie potrzeby strony będą kontynuować monitorowanie wdrażania wsparcia sektora po terminie wygaśnięcia niniejszego protokołu oraz, w stosownych przypadkach, w trakcie okresów zawieszenia, zgodnie z trybem określonym w niniejszym protokole.

9. Płatności części rekompensaty finansowej przewidzianej w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) niniejszego protokołu dokonuje się w ratach, w oparciu o analizę wyników realizacji wsparcia sektora i potrzeb określonych na etapie programowania.

10. Praktyczne ramy realizacji zostaną określone na forum wspólnego komitetu.

Artykuł 7

Integracja gospodarcza podmiotów gospodarczych UE z sektorem rybołówstwa w Maroku

Strony popierają kontakty i wspierają współpracę między podmiotami gospodarczymi zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem i rozporządzeniami w następujących dziedzinach:

- rozwój przemysłu wspomagającego rybołówstwo, w szczególności przemysłu stocznioowego i naprawy statków, produkcji materiałów i narzędzi połowowych;
- rozwój wymiany w zakresie wiedzy zawodowej i szkolenia kadr w sektorze rybołówstwa morskiego;
- wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa;
- marketing;
- akwakultura.

Artykuł 8

Zawieszenie stosowania protokołu w przypadku sporu w zakresie interpretacji lub zastosowania

1. Wszelkie spory między stronami dotyczące interpretacji postanowień niniejszego protokołu oraz jego stosowania muszą być przedmiotem konsultacji między stronami w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 umowy w sprawie połowów, zwołanego w razie konieczności w trybie nadzwyczajnym.
2. Stosowanie niniejszego protokołu może zostać zawieszone z inicjatywy jednej ze stron, jeżeli spór, który poróżnił strony, uznany zostanie za poważny, i gdy konsultacje przeprowadzone w ramach wspólnego komitetu, zgodnie z ust. 1, nie doprowadzą do jego polubownego zakończenia.
3. Zawieszenie stosowania protokołu wymaga powiadomienia przez zainteresowaną stronę o zamiarze jego wprowadzenia w formie pisemnej, co najmniej trzy miesiące przed datą, z którą przedmiotowe zawieszenie ma wejść w życie.

4. W przypadku zawieszenia strony nadal prowadzą konsultacje, poszukując polubownego rozwiązania sporu, który je poróżnił. Stosowanie protokołu wznawia się z chwilą rozstrzygnięcia sporu. Wysokość rekompensaty finansowej jest zmniejszana proporcjonalnie i *pro rata temporis* w zależności od okresu zawieszenia stosowania protokołu.

Artykuł 9

Nieprzestrzeganie zobowiązań technicznych wynikających z protokołu

Zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu i obowiązującego prawodawstwa Maroko zastrzega sobie prawo zastosowania sankcji przewidzianych w załącznikach w przypadku nieprzestrzegania przepisów i obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego protokołu.

Artykuł 10

Wymiana danych drogą elektroniczną

Maroko i UE zobowiązują się do wprowadzenia w jak najkrótszym terminie systemów informatycznych niezbędnych do elektronicznej wymiany wszystkich informacji i dokumentów związanych z techniczną stroną wdrażania protokołu, jak np. danych o połowach, pozycjach VMS statków, powiadomień o wejściu do obszaru połowowego i opuszczeniu go.

Artykuł 11

Obowiązujące przepisy prawa krajowego

Działalność statków prowadzona na podstawie niniejszego protokołu i załącznika do niego, w szczególności przeładunek, korzystanie z usług portowych, zakup materiałów itp. regulują właściwe przepisy krajowe Maroka.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejszy protokół i załącznik do niego wchodzi w życie z dniem, w którym strony poinformują się nawzajem o dopełnieniu wewnętrznych procedur niezbędnych do tego celu.

Uprawnienia do połowów

Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne				Połowy denne	Połowy pelagiczne na skalę przemysłową	Połowy pelagiczne na skalę przemysłową prowadzone przez statki łowcze
Połowy pelagiczne na północy: niewody	Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na południu: sznury haczykowe i wędy	Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na północy: takle denne	Półw tuńczyka w ramach tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego: wędy	Takle denne i włoki denne	Włoki pelagiczne lub denno-pelagiczne	Włoki pelagiczne lub denno-pelagiczne
					Stado C Kwota: 80 000 ton	
20 statków	10 statków	35 statków	27 statków	16 statków	18 statków	

Съставено в Брюксел на осемнадесети ноември две хиляди и тринадесета година.

Hecho en Bruselas, el dieciocho de noviembre de dos mil trece.

V Bruselu dne osmnáctého listopadu dva tisíce třináct.

Udfærdiget i Bruxelles den attende november to tusind og tretten.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten November zweitausenddreizehn.

Kahe tuhande kolmeteistkümnenda aasta novembrikuu kaheksateistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα οκτώ Νοεμβρίου δύο χιλιάδες δεκατρία.

Done at Brussels on the eighteenth day of November in the year two thousand and thirteen.

Fait à Bruxelles, le dix-huit novembre deux mille treize.

Sastavljeno u Bruxellesu osamnaestog studenoga dvije tisuće trinaeste.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto novembre duemilatreddici.

Briselē, divi tūkstoši trīspadsmitā gada astoņpadsmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai trylikų metų lapkričio aštuonioliką dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenharmadik év november havának tizennyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tmintax-il jum ta' Novembru tas-sena elfejn u tlettax.

Gedaan te Brussel, de achttiende november tweeduizend dertien.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego listopada roku dwa tysiące trzynastego.

Feito em Bruxelas, em dezoito de novembro de dois mil e treze.

Întocmit la Bruxelles la optsprezece noiembrie două mii treisprezece.

V Bruseli osemnásteho novembra dvetisíctrinásť.

V Bruslju, dne osemnajstega novembra leta dva tisoč trinajst.

Tehty Brysselissä kahdeksantenatoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakolmetoista.

Som skedde i Bryssel den artonde november tjugohundratretton.

حرر ببروكسيل، بتاريخ الثامن عشر نونبر سنة ألفين وثلاثة عشر ميلادية

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

عن الاتحاد الأوروبي

Za Кралство Мароко
Por el Reino de Marruecos
Za Marocké království
For Kongeriget Marokko
Für das Königreich Marokko
Maroko Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο του Μαρόκου
For the Kingdom of Marocco
Pour le Royaume du Maroc
Za Kraljevinu Maroko
Per il Regno de Marocco
Marokas Karalistes vārdā –
Maroko Karalystės vardu
A Marokkói Királyság részéről
Għar-Renju tal-Marokk
Voor het Koninkrijk Marokko
W imieniu Królestwa Marokańskiego
Pelo Reino de Marrocos
Pentru Regatul Maroc
Za Marocké kráľovstvo
Za Kraljevino Maroko
Marokon kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

ZAŁĄCZNIK

WARUNKI DOKONYWANIA POŁOWÓW W MAROKAŃSKIM OBSZARZE POŁOWOWYM PRZEZ STATKI UE

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE SKŁADANIA WNIOSKÓW I WYDAWANIA LICENCJI

A. Wniosek o wydanie licencji

1. Licencję połowową na marokański obszar połowowy mogą otrzymać tylko kwalifikowalne statki.
2. Aby statek mógł być kwalifikowalny, ani armator, ani kapitan, ani sam statek nie mogą mieć zakazu prowadzenia działalności połowowej w Maroku ani nie mogą figurować w wykazie statków NNN.
3. Ich sytuacja w stosunku do administracji Maroka musi być zgodna z przepisami w tym znaczeniu, że muszą wywiązać się ze wszystkich wcześniejszych zobowiązań wynikających z działalności połowowej prowadzonej w Maroku w ramach umów w sprawie połowów zawartych z Unią Europejską.
4. Właściwe organy UE (zwane dalej „Komisją”) przedkładać Departamentowi Rybołówstwa Morskiego Ministerstwa Rolnictwa i Rybołówstwa Morskiego (zwanemu dalej „departamentem”) wykazy statków składających wnioski o uczestnictwo w połowach w granicach ustalonych w arkuszach danych załączonych do protokołu co najmniej 20 dni przed początkiem okresu ważności licencji będących przedmiotem wniosków. Wykazy te przekazywane są drogą elektroniczną w formacie kompatybilnym z oprogramowaniem używanym w departamencie.

Wykazy te zawierają również informacje o liczbie statków dla każdej kategorii połowów, w podziale na strefy, w odniesieniu do każdego statku jego główne parametry, kwoty płatności w rozbiu na rubryki oraz wskazanie narzędzia lub narzędzi, które będą stosowane podczas okresu, którego dotyczy wniosek.

W odniesieniu do kategorii „połowy pelagiczne na skalę przemysłową” wykaz zawiera też dla każdego statku kwotę wskazaną we wniosku w tonach połowu w formie miesięcznych prognoz. Jeśli dla danego statku w danym miesiącu połów sięgnie przewidywanej miesięcznej kwoty przed końcem miesiąca, armator ma możliwość przekazania departamentowi za pośrednictwem Komisji aktualizacji przewidywanego miesięcznego połowu i wniosku o zwiększenie przewidywanej miesięcznej kwoty.

Jeśli dla danego statku w danym miesiącu połów jest niższy od przewidywanej miesięcznej kwoty statku, proporcjonalna część kwoty lub opłaty jest przenoszona na poczet następnego miesiąca.

5. Indywidualne wnioski o wydanie licencji, pogrupowane wg kategorii połowów, przedkłada się w departamencie w momencie przekazania wykazu, o którym mowa w pkt 4 i 5, zgodnie ze wzorem formularza zamieszczonego w dodatku 1.
6. Każdy wniosek o wydanie licencji składany jest wraz z następującymi dokumentami:
 - kopią świadectwa pomiarowego statku, którego zgodność z oryginałem potwierdziło państwo członkowskie bandery,
 - aktualną uwierzytelnioną fotografią barwną, pokazującą statek od strony burty, o wymiarach min. 15 × 10 cm;
 - potwierdzeniem uiszczenia opłat za licencje połowowe, innych należności i kosztów pracy obserwatorów, a w odniesieniu do kategorii „połowy pelagiczne na skalę przemysłową” dowód uiszczenia opłat musi być przekazany przed pierwszym dniem miesiąca, na który planowana jest działalność w obszarze połowowym objętym zezwoleniem, zgodnie z informacjami podanymi w odpowiednim arkuszu danych;
 - wszystkimi innymi dokumentami lub zaświadczeniami wymaganymi zgodnie z postanowieniami szczególnymi dotyczącymi danego typu statku, określonymi w niniejszym protokole.
7. Podczas corocznego odnawiania licencji w ramach niniejszego protokołu w przypadku statków, których charakterystyka techniczna nie uległa zmianie, wnioskowi o przedłużenie towarzyszy wyłącznie dowód uiszczenia opłat za licencje połowowe, innych należności i kosztów pracy obserwatorów.

8. Formularze wniosków o wydanie licencji wraz ze wszystkimi dokumentami wymienionymi w pkt 6 zawierającymi wszystkie informacje konieczne do wydania licencji połowowych można przysyłać drogą elektroniczną, w formacie kompatybilnym z oprogramowaniem używanym w departamencie.

B. Wydawanie licencji

1. Departament wydaje licencje połowowe Komisji za pośrednictwem delegatury UE w Maroku (zwanej dalej „delegaturą”) w odniesieniu do wszystkich statków w terminie 15 dni od otrzymania wszystkich dokumentów, o których mowa w pkt 6 powyżej. W stosownych przypadkach departament informuje Komisję o przyczynach odmowy wydania licencji.
2. Licencje połowowe są sporządzane zgodnie z danymi zawartymi w arkuszach danych załączonych do protokołu, wskazujących w szczególności obszar połowowy, odległość od wybrzeża, informacje pochodzące z systemu pozycjonowania i stałego monitorowania położenia wykorzystującego łączność satelitarną (numer identyfikacyjny transpondera VMS), stosowane narzędzia, głównie poławiane gatunki, dozwolone rozmiary oczek sieci, dozwolone przyłowy, a w odniesieniu do kategorii „połowy pelagiczne na skalę przemysłową” przewidywaną kwotę dopuszczalnego miesięcznego połowu danego statku. Można zezwolić na zwiększenie przewidywanej kwoty dopuszczalnego miesięcznego połowu danego statku w granicach limitów połowowych przewidzianych w odpowiednim arkuszu danych.
3. Licencje połowowe mogą być wydawane jedynie statkom, które dopełniły wszystkich wymaganych formalności administracyjnych.
4. Strony uzgadniają, że podejmą działania na rzecz wprowadzenia elektronicznego systemu licencji.

C. Ważność licencji i ich wykorzystywanie

1. Okresy ważności licencji odpowiadają latom kalendarzowym, z wyjątkiem pierwszego okresu, który rozpoczyna się w dniu wejścia w życie protokołu i kończy w dniu 31 grudnia, oraz ostatniego okresu, który rozpoczyna się w dniu 1 stycznia i kończy z datą jego wygaśnięcia.
2. Licencja połowowa jest ważna tylko przez okres objęty wpłatą należności w odniesieniu do obszaru połowowego, rodzajów narzędzi i kategorii, które są wskazane w przedmiotowej licencji.
3. Każda licencja połowowa jest wydawana dla danego statku i nie podlega przeniesieniu; jednak w udowodnionych przypadkach siły wyższej, takich jak utrata statku lub przedłużające się unieruchomienie go z przyczyn poważnej awarii technicznej, odpowiednio potwierdzonych przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery oraz na wniosek UE, licencja wydana dla jednego statku zostaje w jak najkrótszym terminie zastąpiona przez licencję wydaną dla innego statku należącego do tej samej kategorii połowów, którego pojemność brutto nie jest większa od unieruchomionego statku.
4. Armator unieruchomionego statku lub jego przedstawiciel zwraca departamentowi anulowaną licencję.
5. Licencja połowowa musi stale znajdować się na statku, który z niej korzysta, i być podczas każdej kontroli okazywana upoważnionym organom.
6. Licencje połowowe są ważne przez okres jednego roku kalendarzowego, sześciu miesięcy lub trzech miesięcy. Półrocze odpowiada jednemu z sześciomiesięcznych okresów rozpoczynających się albo dnia 1 stycznia, albo dnia 1 lipca, z wyjątkiem pierwszego i ostatniego okresu obowiązywania protokołu. Kwartał odpowiada jednemu z trzymiesięcznych okresów rozpoczynających się dnia 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca lub 1 października, z wyjątkiem pierwszego i ostatniego okresu obowiązywania protokołu.

D. Opłaty za licencje połowowe i inne należności

1. Roczne opłaty za licencje połowowe określa obowiązujące ustawodawstwo marokańskie.
2. Opłaty licencyjne obejmują rok kalendarzowy, w trakcie którego licencja jest wydana, i płatne są w chwili składania pierwszego wniosku o licencję w danym roku. Kwoty przedmiotowych opłat licencyjnych zawierają wszystkie powiązane opłaty lub podatki, z wyjątkiem opłat portowych lub opłat serwisowych.
3. Oprócz opłat za licencje połowowe, inne należności oblicza się dla każdego statku na podstawie stawek ustanowionych w załączonych do protokołu arkuszach danych.

4. Wysokość należności oblicza się proporcjonalnie do faktycznego okresu obowiązywania licencji połowowej, uwzględniając ewentualne okresy zamknięte.
5. Komisja informowana jest o każdej zmianie ustawodawstwa dotyczącego licencji połowowych nie później niż dwa miesiące przed jej wejściem w życie.

E. Warunki płatności

Opłat za licencje połowowe, inne należności i koszty pracy obserwatorów dokonuje się na rzecz skarbnika Ministerstwa Rolnictwa i Rybołówstwa Morskiego, na rachunek bankowy nr 0018100078000 20110750201 w banku Bank Al Maghrib (Maroko), przed wydaniem licencji połowowych.

Płatność należności za kwoty przyznane trawlerom w kategorii „połowy pelagiczne na skalę przemysłową” realizowana jest w następujący sposób:

- należność odpowiadająca przewidywanej miesięcznej kwocie statku, o którą wnioskuje armator, uiszczana jest przed rozpoczęciem działalności połowowej, czyli pierwszego dnia każdego miesiąca;
- w przypadku zwiększenia przewidywanej miesięcznej kwoty, przewidzianej w rozdziale I sekcja A pkt 4, organy Maroka muszą otrzymać należność odpowiadającą omawianemu zwiększeniu zanim dany statek wznowi działalność połowową;
- w przypadku przekroczenia przewidywanej miesięcznej kwoty i jej ewentualnego zwiększenia kwota należności odpowiadająca przekroczeniu zostanie zwiększona o współczynnik 3; saldo miesięczne, obliczane na podstawie faktycznego połowu, uiszczane będzie w ciągu dwóch miesięcy następujących po miesiącu, podczas którego dokonano przedmiotowych połowów.

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE STATKÓW POŁAWIAJĄCYCH TUŃCZYKI

1. Należności wynoszą 35 EUR za tonę połowów dokonywanych w obszarze połowowym Maroka.
2. Licencje są wydawane na jeden rok kalendarzowy po wpłaceniu zaliczki w kwocie ryczałtowej 7 000 EUR za statek.
3. Zaliczka jest obliczana proporcjonalnie do okresu obowiązywania licencji.
4. Kapitanowie statków posiadający licencje na połów gatunków masowo migrujących prowadzą aktualne dzienniki połowowe zgodnie ze wzorem przyjętym w dodatku 6 do niniejszego załącznika.
5. Są oni również zobowiązani do przekazywania kopii przedmiotowego dziennika połowowego właściwym organom, którym podlegają, nie później niż 15 dni po wyładunku połowów. Organy te niezwłocznie przekazują kopie Komisji, która z kolei przesyła je departamentowi.
6. Przed dniem 30 kwietnia Komisja przedkłada departamentowi rozliczenie opłat należnych z tytułu poprzedniego roku połowowego, na podstawie deklaracji połowowych sporządzonych przez każdego armatora i potwierdzonych przez naukowe instytuty odpowiedzialne za sprawdzanie danych dotyczących połowów w państwach członkowskich, takie jak IRD (Institut de Recherche pour le Développement), IEO (Instituto Español de Oceanografía), IPMA (Instituto Português do Mar e da Atmosfêra), INRH (Institut National de Recherche Halieutique), i w Maroku.
7. W odniesieniu do ostatniego roku obowiązywania protokołu, rozliczenie opłat należnych z tytułu poprzedniego roku połowowego zostaje zgłoszone w ciągu 4 miesięcy po wygaśnięciu protokołu.
8. Ostateczne rozliczenie jest przesyłane odnośnym armatorom, którzy mają 30 dni, licząc od powiadomienia o zatwierdzeniu danych liczbowych przez departament, na wywiązanie się ze swych zobowiązań finansowych. Komisja przekazuje departamentowi dowód dokonania przez armatora płatności w euro na rzecz Ministra Skarbu Maroka, na rachunek, o którym mowa w rozdziale pierwszym sekcja E, najpóźniej półtora miesiąca po wspomnianym powiadomieniu.

9. Jednak jeśli kwota rozliczenia jest niższa od kwoty zaliczki, o której mowa powyżej, zwrot nadpłaconej kwoty nie przysługuje.
10. Armatorzy podejmują wszelkie konieczne kroki, aby przesłać kopie dzienników połowowych i dokonać ewentualnych płatności dodatkowych w terminach określonych w pkt 5 i 8.
11. Nieprzestrzeganie zobowiązań przewidzianych w pkt 5 i 8 powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu wypełnienia przez armatora przedmiotowych zobowiązań.

ROZDZIAŁ III

OBSZARY POŁOWOWE

Przed datą wejścia w życie protokołu Maroko przekazuje UE informację o współrzędnych geograficznych linii podstawowych i jego obszaru połowowego oraz wszelkich obszarów w jego obrębie, na których połowy są zakazane, oprócz strefy śródziemnomorskiej Maroka, znajdującej się na wschód od 35°47'18"N – 5°55'33"W (Przylądek Spartel), która jest wykluczona z niniejszego protokołu.

Obszary połowowe dla każdego rodzaju połowów w strefie atlantyckiej Maroka są określone w arkuszach danych (dodatek 2).

ROZDZIAŁ IV

SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE PROWADZENIA ZWIADU RYBACKIEGO

Strony wspólnie decydują: (i) które podmioty unijne prowadzić będą zwiad rybacki; (ii) jaki okres będzie do tego celu najkorzystniejszy i (iii) jakie warunki będą miały zastosowanie. Aby ułatwić statkom prowadzenie prac badawczych, departament przekazuje informacje naukowe i inne istotne dane, którymi dysponuje. Strony ustalą wspólnie protokół badawczy, który będzie realizowany jako uzupełnienie zwiadu rybackiego, i przekażą go zainteresowanym podmiotom.

Marokański sektor rybołówstwa aktywnie w tym uczestniczy (koordynacja i dialog w sprawie warunków wprowadzania zwiadu rybackiego).

Długość kampanii wynosi co najmniej trzy miesiące i maksymalnie sześć miesięcy, chyba że strony, za obopólną zgodą, wprowadzą zmiany.

Komisja przekazuje organom Maroka wnioski o licencje na zwiad rybacki. Komisja dostarcza im dokumentację techniczną zawierającą:

- dane techniczne statku,
- poziom wiedzy specjalistycznej oficerów statku dotyczący łowiska,
- wniosek dotyczący parametrów technicznych połowów (czas trwania, narzędzia, rejony poszukiwań itp.).
- sposób finansowania.

W razie potrzeby departament organizuje dialog dotyczący aspektów technicznych i finansowych z Komisją oraz, w stosownych przypadkach, z zainteresowanymi armatorami.

Przed rozpoczęciem zwiadu rybackiego statek UE będzie musiał zawinąć do portu marokańskiego w celu poddania się kontrolom przewidzianym w niniejszym załączniku rozdział IX pkt 1.1 i 1.2.

Przed rozpoczęciem połowów armatorzy przedkładają departamentowi i Komisji:

- raport połowowy dotyczący połowu znajdującego się już na statku,
- dane techniczne narzędzi połowowych, które będą używane podczas połowów,
- zobowiązanie, że będą przestrzegać wymogów marokańskiego ustawodawstwa w dziedzinie rybołówstwa.

Podczas połowów na morzu zainteresowani armatorzy:

- przekazują departamentowi i Komisji cotygodniowy raport dotyczący połowów dokonywanych każdego dnia i w trakcie każdego zaciągu sieci, określając parametry techniczne połowu (pozycja, głębokość, data i godzina, połów i inne uwagi lub komentarze),
- wskazują za pomocą VMS pozycję i prędkość statku oraz obrany przez niego kierunek,
- zapewniają, aby obserwator naukowy marokańskiego obywatelstwa bądź wybrany przez organy Maroka był obecny na statku. Rola obserwatora polega na gromadzeniu informacji naukowych na podstawie połowów, jak również na pobieraniu próbek połowów. Obserwator traktowany jest jak oficer statku, a koszty jego utrzymania w czasie pobytu na statku pokrywa armator. Decyzje w sprawie terminu pobytu obserwatora na statku, długości jego pobytu, portu zaokrętowania i wyokrętowania są podejmowane w porozumieniu z organami Maroka. O ile strony nie postanowią inaczej, statek nie jest zobowiązany zawijać do portu częściej niż raz na dwa miesiące,
- jeśli żądają tego organy Maroka, przedstawiają swój statek do inspekcji przed opuszczaniem przez niego wód terytorialnych Maroka,
- przestrzegają ustawodawstwa Maroka w dziedzinie rybołówstwa.

Połowy, włączając przyłowy, uzyskane podczas kampanii naukowej, pozostają własnością armatora, pod warunkiem że są one zgodne z postanowieniami przyjętymi w tym zakresie przez wspólny komitet i postanowieniami protokołu badawczego.

Departament wyznacza osobę kontaktową odpowiedzialną za zajmowanie się wszelkimi nieprzewidzianymi problemami, które mogą utrudniać rozwój zwiadu rybackiego.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE MONITOROWANIA SATELITARNEGO STATKÓW RYBACKICH UE PROWADZĄCYCH POŁOWY W MAROKAŃSKIM OBSZARZE POŁOWOWYM NA PODSTAWIE NINIEJSZEJ UMOWY

Postanowienia ogólne

1. Do statków UE prowadzących lub mających zamiar prowadzić połowy w marokańskim obszarze połowowym w ramach niniejszego protokołu zastosowanie mają marokańskie przepisy w zakresie funkcjonowania urządzeń pozycjonowania satelitarnego i lokalizacji satelitarnej. Państwo bandery zapewnia, aby statki pływające pod jego banderą przestrzegały przedmiotowych przepisów.
2. Na potrzeby monitorowania satelitarnego organy Maroka przekażą UE współrzędne (długości i szerokości geograficzne) marokańskiego obszaru połowowego oraz wszelkich obszarów zamkniętych.
 - (i) Departament przekaze te informacje Komisji przed datą wejścia w życie niniejszego protokołu;
 - (ii) Informacje te przekazane zostaną w formie elektronicznej, wyrażone w formacie dziesiętnym N/S DD.ddd (WGS84);
 - (iii) O wszelkich zmianach tych współrzędnych należy niezwłocznie informować.
3. Państwo bandery i Maroko wyznaczają swoich korespondentów VMS, którzy będą pełnić funkcję punktów kontaktowych.
 - (i) Centra Monitorowania Rybołówstwa (CMR) państwa bandery i Maroka przekazują sobie nawzajem dane swoich korespondentów VMS (nazwisko, adres, telefon, teleks, adres e-mail) przed datą wejścia w życie niniejszego protokołu.
 - (ii) O wszelkich zmianach danych korespondentów VMS należy niezwłocznie informować.

Dane VMS

4. Pozycja statków ustalana jest z marginesem błędu mniejszym niż 100 metrów i przedziałem ufności wynoszącym 99 %.
5. Po wpłynięciu statku dokonującego połowów w ramach umowy i podlegającego monitorowaniu satelitarnemu zgodnie z niniejszym protokołem na marokański obszar połowowy, Centrum Monitorowania Rybołówstwa państwa bandery niezwłocznie rozpoczyna przysyłanie raportów o pozycji statku do marokańskiego Centrum Monitorowania Rybołówstwa. Komunikaty te przekazywane są w następujący sposób:
 - (i) drogą elektroniczną z wykorzystaniem protokołu bezpiecznej transmisji;
 - (ii) z częstotliwością mniejszą lub równą 2 godz.;
 - (iii) w formacie wskazanym w dodatku 3;
 - (iv) jako raporty o pozycji.
6. Oprócz tego pozycje określone są w systemie VMS w następujący sposób:
 - (i) pierwsza pozycja zarejestrowana po wejściu na marokański obszar połowowy oznaczana jest kodem „ENT”;
 - (ii) wszystkie następne pozycje oznaczane są kodem „POS”;
 - (iii) pierwsza pozycja zarejestrowana po opuszczeniu marokańskiego obszaru połowowego jest oznaczana kodem „EXT”;
 - (iv) pozycje komunikowane ręcznie, zgodnie z pkt 13, oznaczane są kodem „MAN”.
7. Oprogramowanie i sprzęt systemu monitorowania satelitarnego muszą być:
 - (i) niezawodne, uniemożliwiające wprowadzanie lub wysłanie nieprawdziwych danych dotyczących pozycji oraz uniemożliwiające ich ręczną zmianę;
 - (ii) całkowicie zautomatyzowane i operacyjne w każdej chwili niezależnie od warunków środowiskowych i pogodowych.
8. Zabrania się przemieszczania, odłączania, niszczenia, uszkodzenia lub blokowania systemu stałego monitorowania położenia wykorzystującego łączność satelitarną umieszczonego na statku w celu transmitowania danych oraz celowego modyfikowania lub fałszowania danych przekazywanych lub rejestrowanych przez ten system.
9. Kapitanowie statków stale zapewniają, aby:
 - (i) dane nie były w żaden sposób zmieniane;
 - (ii) praca anteny lub anten podłączonych do satelitarnych urządzeń lokacyjnych nie była zakłócana;
 - (iii) nie występowały przerwy w zasilaniu satelitarnych urządzeń lokacyjnych;
 - (iv) satelitarne urządzenia lokacyjne nie zostały zdemontowane.
10. Strony postanawiają, że na wniosek jednej ze stron będą wymieniać się informacjami o sprzęcie używanym do monitorowania satelitarnego w celu upewnienia się, że sprzęt ten jest w pełni kompatybilny z wymogami drugiej strony na potrzeby realizacji niniejszych postanowień oraz opracują ewentualne umowy w sprawie wymiany w przypadku wprowadzenia funkcji umożliwiających przekazywanie danych połowowych.

Problem techniczny lub usterka sprzętu monitorowania satelitarnego zainstalowanego na statku

11. W przypadku problemu technicznego lub usterki sprzętu stałego monitorowania satelitarnego zainstalowanego na statku rybackim państwo bandery zobowiązane jest niezwłocznie poinformować o tym departament i Komisję.
12. Zepsuty sprzęt zostanie wymieniony w ciągu 10 dni roboczych od potwierdzenia jego awarii. Po przekroczeniu tego terminu statek, którego dotyczy problem, musi opuścić marokański obszar połowowy lub zawinąć do jednego z portów Maroka w celu przeprowadzenia naprawy.
13. Dopóki sprzęt nie zostanie wymieniony kapitan statku co 4 godziny przekazuje ręcznie, drogą elektroniczną, przez radio lub faksem zbiorczy raport o pozycji, który zawiera raporty o pozycji zarejestrowane przez kapitana statku na warunkach określonych w pkt 5.
14. Te ręczne meldunki przekazywane są Centrum Monitorowania Rybołówstwa państwa bandery, które przekazuje je marokańskiemu Centrum Monitorowania Rybołówstwa.

Nieotrzymanie danych VMS przez marokańskie Centrum Monitorowania Rybołówstwa

15. Jeżeli marokańskie Centrum Monitorowania Rybołówstwa ustali, że państwo bandery nie przekazuje informacji przewidzianych w pkt 5, niezwłocznie informuje o tym Komisję i zainteresowane państwo bandery.
16. Centrum Monitorowania Rybołówstwa państwa bandery niewywiązującego się ze zobowiązania lub marokańskie Centrum Monitorowania Rybołówstwa zobowiązane są natychmiast zgłaszać wszelkie anomalie w funkcjonowaniu nadawania i odbioru meldunków pozycyjnych między centrami monitorowania rybołówstwa w celu znalezienia możliwie najszybciej ich technicznego rozwiązania. Komisja musi otrzymać informację o rozwiązaniu znalezionym przez oba centra monitorowania rybołówstwa.
17. Po wznowieniu komunikacji między Centrum Monitorowania Rybołówstwa zainteresowanego państwa bandery a marokańskim Centrum Monitorowania Rybołówstwa należy przekazać wszystkie meldunki, które nie zostały przekazane w czasie unieruchomienia systemu.
18. Przed wejściem w życie niniejszego protokołu CMR państwa bandery i CMR Maroka uzgadniają wspólnie alternatywne środki komunikacji elektronicznej, które będą używane do przekazywania danych VMS w razie awarii w CMR, i informują się nawzajem niezwłocznie o wszelkich zmianach.
19. Awarie systemu łączności między centrami monitorowania rybołówstwa Maroka i państw bandery nie powinny wpływać na normalny rytm działalności połowowej statków. Niemniej należy natychmiast stosować rodzaj transmisji, który uzgodniono w pkt 18.
20. Maroko informuje o awarii w jednym z CMR swoje właściwe służby kontrolne, aby statków UE nie uznano za popełniające naruszenie polegające na nieprzekazywaniu danych VMS, oraz o sposobie przekazu uzgodnionym na podstawie pkt 18.

Ochrona danych VMS

21. Wszelkie dane pochodzące z monitorowania, które jedna strona przesyła drugiej zgodnie z niniejszymi postanowieniami, wykorzystywane są wyłącznie do celów monitorowania, kontrolowania i nadzoru przez organy Maroka floty unijnej dokonującej połowów w ramach niniejszej umowy oraz badań naukowych prowadzonych przez Maroko w ramach zarządzania rybołówstwem i zagospodarowywania łowisk.
22. Niezależnie od sytuacji dane te nie mogą być udostępniane osobom trzecim.
23. Wszelkie spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszych postanowień będą wyjaśniane w drodze konsultacji między stronami w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 umowy, który podejmie odpowiednie decyzje.
24. W razie potrzeby strony uzgodnią wprowadzenie zmian do tych postanowień w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 umowy.

ROZDZIAŁ VI

RAPORTOWANIE POŁÓWÓW

1) Dziennik połowowy

1. Kapitanowie statków są zobowiązani do używania dziennika połowowego specjalnie przeznaczonego do działalności połowowej w obszarze połowowym Maroka, którego wzór przedstawiono w dodatku 7 do załącznika, i aktualizacji tego dziennika połowowego zgodnie z postanowieniami zawartymi w nocie wyjaśniającej do przedmiotowego dziennika połowowego.
2. Armatorzy są zobowiązani do przekazywania kopii przedmiotowego dziennika połowowego właściwym organom, którym podlegają, nie później niż 15 dni po wyładunku połowów. Organy te niezwłocznie przekazują kopie Komisji, która z kolei przesyła je departamentowi.
3. Nieprzestrzeganie przez armatorów zobowiązań określonych w pkt 1 i 2 powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu wypełnienia przez nich przedmiotowych zobowiązań. O takich decyzjach niezwłocznie powiadamia się Komisję.

2) Raportowanie połowów kwartalnych

1. Przed końcem trzeciego miesiąca każdego kwartału Komisja powiadamia departament o ilościach złowionych w trakcie poprzedniego kwartału przez wszystkie statki UE, zgodnie z wzorami przedstawionymi w dodatkach 8 i 9 do niniejszego załącznika.
2. Dane przekazuje się w podziale na miesiące i w rozbiciu, w szczególności, na rodzaje połowów, poszczególne statki i gatunki wymienione w dzienniku połowowym.
3. Przedmiotowe dane są również przekazywane do departamentu w formie pliku informatycznego w formacie kompatybilnym z oprogramowaniem używanym przez ministerstwo.

3) Niezawodność danych

Informacje zawarte w dokumentach, o których mowa w pkt 1 i 2 powyżej, muszą odzwierciedlać faktyczne połowy, aby mogły stanowić jedną z podstaw monitorowania zmian w zasobach.

4) Przejście na system elektroniczny

Strony ustanowiły protokół wymiany wszelkich danych dotyczących połowów i raportowania drogą elektroniczną (system elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania – ERS – Electronic Reporting System), zwanych dalej „danymi ERS”, który zamieszczono w dodatku 11. Strony przewidują wdrożenie protokołu i zastąpienie papierowej wersji raportu połowowego przez dane ERS, kiedy tylko Maroko będzie dysponować odpowiednim sprzętem i oprogramowaniem.

5) Wyładunek poza Marokiem

Armatorzy zobowiązani są do przekazywania właściwym organom, którym podlegają, deklaracji wyładunkowych dotyczących połowów dokonanych w ramach niniejszego protokołu, nie później niż piętnaście dni po wyładunku połowów. Organy te niezwłocznie przekazują kopie delegaturze, która z kolei przesyła je dalej.

ROZDZIAŁ VII

ZAOKRĘTOWANIE MARYNARZY MAROKAŃSKICH

1. Armatorzy posiadający licencje połowowe w ramach niniejszej umowy zaokrętowiają, na cały czas swej obecności w obszarze połowowym Maroka, marynarzy marokańskich zgodnie z postanowieniami określonymi w arkuszach danych zamieszczonych w dodatku 2.
2. Armatorzy wybierają marynarzy, których zaokrętoją na swoich statkach, z oficjalnej listy absolwentów szkół morskich przekazanej Komisji przez departament, a przez Komisję — zainteresowanym państwom bandery. Wykaz ten aktualizowany jest co roku, dnia 1 lutego. Spośród laureatów armatorzy dowolnie wybierają kandydatów, którzy mają najlepsze kwalifikacje i najwłaściwsze doświadczenie.
3. Umowy o pracę marynarzy marokańskich są zawierane między przedstawicielem (przedstawicielami) armatorów a marynarzami lub ich związkami zawodowymi albo ich przedstawicielami, w porozumieniu z właściwym organem Maroka. Podpisujące strony otrzymują po jednym egzemplarzu umowy. Umowy te zapewniają marynarzom korzystanie z właściwego dla nich systemu zabezpieczeń społecznych, obejmującego ubezpieczenie na wypadek śmierci, nieszczęśliwych wypadków i świadczenia zdrowotne.

4. Armator lub jego przedstawiciel przesyła do departamentu za pośrednictwem delegatury kopię wspomnianej umowy, gdy tylko zostanie ona zarejestrowana przez właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego.
5. Armator lub jego przedstawiciel powiadamia departament za pośrednictwem delegatury o nazwiskach marynarzy marokańskich zaokrętowanych na jego statku, z podaniem pełnionych przez nich funkcji.
6. Dnia 1 lutego i 1 sierpnia delegatura przekazuje departamentowi półroczne podsumowanie wykazu marynarzy marokańskich zaokrętowanych na statkach UE, z podaniem ich numerów identyfikacyjnych i wskazaniem statków, na które ich zaokrętowano.
7. Do marynarzy zatrudnionych na statkach rybackich UE stosuje się z mocy prawa deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy. Dotyczy to w szczególności swobody zrzeszania się i faktycznego uznawania prawa do zbiorowych negocjacji pracowników oraz zniesienia dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu.
8. Wynagrodzenie marynarzy marokańskich pokrywają armatorzy. Jego wysokość jest ustalana przed wydaniem licencji, w drodze wzajemnego porozumienia między armatorami lub ich przedstawicielami a zainteresowanymi marynarzami marokańskimi lub ich przedstawicielami. Warunki wynagrodzenia marynarzy marokańskich nie mogą jednak być gorsze od warunków wynagrodzenia stosowanych dla załóg w Maroku i muszą być zgodne z normami MOP, a w żadnym wypadku nie mogą być od nich gorsze.
9. Jeśli jeden lub więcej marynarzy zatrudnionych na statku nie stawia się na godzinę ustaloną na jego odpłynięcie, statek ten otrzymuje zezwolenie na rozpoczęcie przewidzianego rejsu po poinformowaniu właściwych organów portu zaokrętowania o braku wymaganej liczby marynarzy i po uaktualnieniu listy załogi statku. Organy te informują o tym departament.
10. Armator jest zobowiązany do podjęcia kroków koniecznych do zapewnienia, by jego statek zaokrętował liczbę marynarzy wymaganą przez niniejszą umowę najpóźniej w trakcie następnego rejsu połowowego.
11. W przypadku niezaokrętowania marynarzy marokańskich z powodów innych niż określone w poprzednim punkcie, armatorzy odnośnych statków UE są zobowiązani do wpłacenia w terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy sumy ryczałtowej 20 EUR za dzień połowów w marokańskim obszarze połowowym na marynarza.
12. Kwotę tę należy wpłacić na rachunek bankowy nr 0018100078000 20110750201 w banku Bank Al Maghrib (Maroko). Zostanie ona wykorzystana na szkolenia marokańskich marynarzy-rybaków.
13. Z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w pkt 9, powtarzające się nieprzestrzeganie przez armatorów wymogu zaokrętowania przewidzianej liczby marynarzy marokańskich powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej statku, aż do wywiązania się z tego obowiązku. O takich decyzjach niezwłocznie powiadamia się delegaturę.

ROZDZIAŁ VIII

MONITOROWANIE I OBSERWACJA POŁOWÓW

A. Obserwacja połowów

1. Statki posiadające pozwolenie na prowadzenie połowów w obszarze połowowym Maroka w ramach niniejszego protokołu zaokrętowują obserwatorów wyznaczonych przez Maroko na warunkach określonych poniżej.
 - 1.1. Każdego kwartału 25 % uprawnionych statków o pojemności brutto przekraczającej 100 GT zaokrętowuje obserwatorów.
 - 1.2. Statki do połowów pelagicznych na skalę przemysłową zaokrętowują obserwatorów naukowych na cały okres ich działalności w obszarze połowowym Maroka.
 - 1.3. Pozostałe statki rybackie UE, których pojemność jest mniejsza lub równa 100 GT, będą obserwowane podczas maksymalnie 10 rejsów połowowych rocznie na kategorię połowów.
 - 1.4. Departament sporządza wykaz statków zobowiązanych do zaokrętowania obserwatora oraz wykaz wyznaczonych obserwatorów. Wykazy te są przekazywane delegaturze zaraz po ich sporządzeniu.

- 1.5. Za pośrednictwem delegatury departament przekazuje zainteresowanemu armatorowi nazwisko obserwatora, który został wyznaczony do zaokrętowania na dany statek, w chwili wydania licencji lub najpóźniej piętnaście dni przed przewidywaną datą zaokrętowania obserwatora.
 2. Obserwatorzy powinni stale być obecni na trawlerach do połowów pelagicznych. W odniesieniu do pozostałych kategorii połowów, czas obecności obserwatorów na przedmiotowych statkach ustala się na jeden rejs połowowy statku.
 3. Warunki zaokrętowania obserwatora ustalane są za obopólną zgodą przez armatora lub jego przedstawiciela i organy Maroka.
 4. Obserwator wchodzi na statek w porcie wybranym przez armatora na początku pierwszego rejsu połowowego w obszarze połowowym Maroka zgodnie z informacją z wykazu wyznaczonych statków.
 5. Zainteresowani armatorzy przekazują informacje dotyczące dat planowanego zaokrętowania obserwatorów i portów marokańskich, w których ma się ono odbyć, z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem.
 6. W przypadku gdy obserwator zaokrętowywany jest za granicą, koszty jego podróży pokrywa armator. Jeżeli statek z marokańskim obserwatorem opuszcza marokański obszar połowowy, należy podjąć wszelkie środki mające na celu jak najszybszy powrót obserwatora do kraju na koszt armatora.
 7. W przypadku bezcelowej podróży obserwatora naukowego w wyniku niewywiązania się armatora ze swych zobowiązań, armator pokrywa koszty jego podróży, jak też i dietyienne za dni przerwy w pracy obserwatora naukowego, równe tym, jakie pobierają marokańscy urzędnicy państwowi o równorzędnym stopniu zaszerogowania. Podobnie w przypadku opóźnienia zaokrętowania z winy armatora wypłaca on obserwatorowi naukowemu opisane powyżej dietyienne.
- Każda zmiana przepisów dotyczących diet dziennych jest przekazywana delegaturze nie później niż dwa miesiące przed jej wejściem w życie.
8. W przypadku nieobecności obserwatora w uzgodnionym miejscu i czasie oraz w ciągu następnych dwunastu godzin, armator zostanie automatycznie zwolniony z obowiązku zaokrętowania go.
 9. Obserwator jest traktowany na statku tak jak oficer. Wykonuje on następujące zadania:
 - 9.1. obserwuje działalność połowową prowadzoną przez statki;
 - 9.2. sprawdza pozycje statków biorących udział w połowach;
 - 9.3. pobiera próbki biologiczne w ramach programów naukowych;
 - 9.4. sporządza wykaz używanych narzędzi połowowych;
 - 9.5. sprawdza zamieszczone w dzienniku połowowym dane dotyczące połowów w obszarze połowowym Maroka;
 - 9.6. sprawdza procentowy udział przyłowów i dokonuje oszacowania ilości odrzutów gatunków ryb, skorupiaków i głowonogów nadających się do sprzedaży;
 - 9.7. przekazuje faksem lub drogą radiową dane dotyczące połowów, z podaniem wielkości połowów podstawowych i przyłowów znajdujących się na statku.
 10. Kapitan podejmuje wszelkie możliwe działania w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa fizycznego i komfortu psychicznego przy wykonywaniu obowiązków.

11. Obserwatorowi zapewnia się dostęp do wszelkich urządzeń niezbędnych do wypełniania obowiązków. Kapitan zapewnia mu dostęp do wszelkich środków łączności niezbędnych do wykonywania jego zadań, do dokumentów bezpośrednio związanych z działalnością połowową statku, a w szczególności do dziennika połowowego i do dziennika nawigacyjnego, a także do części statku, do których dostęp jest niezbędny do sprawnego wykonywania jego zadań.
12. Podczas pobytu na statku obserwator:
 1. podejmuje wszelkie odpowiednie działania, aby warunki jego zaokrętowania ani obecności na statku nie zakłócały, ani nie utrudniały prowadzenia połowów;
 2. szanuje on mienie i sprzęt znajdujący się na statku oraz poufność wszystkich dokumentów należących do danego statku.
13. Po zakończeniu okresu obserwacji, a przed opuszczeniem statku, obserwator sporządza sprawozdanie ze swej działalności, które przekazywane jest właściwym organom Maroka, z kopią dla delegatury. Obserwator podpisuje je w obecności kapitana, który może dodać lub zlecić dodanie do sprawozdania wszelkich uwag, jakie uzna za stosowne, a następnie podpisuje go. Kapitan statku otrzymuje kopię sprawozdania z chwilą wyokrętowania obserwatora.
14. Armator zapewnia na swój koszt zakwaterowanie i wyżywienie obserwatorów na warunkach przyznawanych oficerom, z uwzględnieniem możliwości statku.
15. Wynagrodzenie i składki na ubezpieczenie społeczne obserwatora pokrywają właściwe organy Maroka.
16. Aby zwrócić Maroku koszty wynikające z obecności obserwatorów na statkach, oprócz opłat już uiszczanych przez armatorów, należna jest opłata zwana „kosztami pracy obserwatorów” w wysokości 5,5 EUR na GT za kwartał na statek dokonujący połowów w marokańskim obszarze połowowym.

Koszty te uiszczane są zgodnie z trybem płatności przewidzianym w niniejszym załączniku rozdział I sekcja E.

17. Nieprzestrzeganie zobowiązań, o których mowa w pkt 4 powyżej, powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu wypełnienia przez armatora tych zobowiązań. O takich decyzjach niezwłocznie powiadamia się delegaturę.

B. System wspólnego monitorowania połowów

1. Umawiające się strony ustanawiają system wspólnego monitorowania, obserwacji i kontroli w momencie wyładunku, w celu poprawy skuteczności kontroli służącej zapewnieniu przestrzegania postanowień niniejszego protokołu.
2. Strony opracowują wspólny harmonogram monitorowania, obejmujący wszystkie kategorie połowów przewidziane w niniejszym protokole.
3. W tym celu właściwe organy każdej z umawiających się stron wyznaczają swojego przedstawiciela, przekazując jego nazwisko drugiej umawiającej się stronie, który ma być obecny przy kontroli w momencie wyładunku i sprawdzać, czy przebiega on zgodnie z ustaleniami.
4. Przedstawiciel organu Maroka jest obecny w roli obserwatora przy kontrolach wyładunku statków, które prowadziły działalność w marokańskim obszarze połowowym, przeprowadzanych przez krajowe służby kontrolne państw członkowskich.
5. Towarzyszy on krajowym urzędnikom przeprowadzającym kontrole podczas wizyt składanych przez nich w portach, na statkach, na nabrzeżu, na targach rybnych, w hurtowniach rybnych, chłodniach i innych pomieszczeniach związanych z wyładunkiem i składowaniem ryb przed wprowadzeniem ich do obrotu, i ma dostęp do dokumentów stanowiących przedmiot tych kontroli.
6. Przedstawiciel organu Maroka sporządza i przedkłada sprawozdanie dotyczące kontroli, w których uczestniczył. Kopia tego sprawozdania przekazywana jest delegaturze.

7. Departament wzywa delegaturę do uczestnictwa w wizytach kontrolnych przewidzianych w portach wyładunku z dziesięciodniowym wyprzedzeniem.
8. Na wniosek Komisji unijni inspektorzy rybołówstwa mogą uczestniczyć jako obserwatorzy w kontrolach przeprowadzanych przez organy marokańskie, dotyczących operacji wyładunku statków UE w portach marokańskich.
9. Praktyczne uzgodnienia dotyczące tych operacji zostaną określone na mocy porozumienia między właściwymi organami obu stron.

ROZDZIAŁ IX

KONTROLE

1. Kontrole techniczne

- 1.1. Raz do roku oraz po każdej zmianie dotyczącej parametrów technicznych lub wniosku w sprawie zmiany kategorii połowów związanej z wykorzystywaniem innego rodzaju narzędzi połowowych, statki UE posiadające licencję zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu zobowiązane są do zawinięcia do portu marokańskiego w celu poddania się kontrolom wymagany na podstawie obowiązującego ustawodawstwa. Kontrole takie muszą zostać przeprowadzone w ciągu 48 godzin od zawinięcia statku do portu.
- 1.2. Po pomyślnym zakończeniu kontroli kapitan statku otrzymuje zaświadczenie posiadające taki sam okres ważności jak licencja i jest przedłużane automatycznie w przypadku odnowienia licencji dla statku w ciągu jednego roku. Maksymalny okres ważności nie może jednak przekraczać jednego roku. Przedmiotowe świadectwo należy zawsze przechowywać na statku.
- 1.3. Kontrola techniczna ma na celu sprawdzenie zgodności parametrów technicznych statku oraz narzędzi połowowych znajdujących się na statku, sprawdzenie funkcjonowania zainstalowanych na statku urządzeń pozycjonowania satelitarne i lokalizacji satelitarnej oraz sprawdzenie, czy przestrzegane są przepisy dotyczące załogi marokańskiej.
- 1.4. Koszty kontroli ponoszą armatorzy według stawek ustanowionych w ustawodawstwie marokańskim. Nie mogą one być większe niż kwoty zazwyczaj płacone przez inne statki za te same usługi.
- 1.5. Nieprzestrzeganie postanowień, o których mowa w pkt 1.1 i 1.2 powyżej, powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu wypełnienia przez armatora tych zobowiązań. O takich decyzjach niezwłocznie powiadamia się delegaturę.

2. Wejście do obszaru połowowego i opuszczenie go

- 2.1. Statki UE posiadające licencję zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu powiadamiają departament o zamiarze wpłynięcia na obszar połowowy Maroka lub opuszczenia go z co najmniej 6-godzinnym wyprzedzeniem, przekazując jednocześnie następujące informacje:
 - 2.1.1. datę i godzinę przekazania komunikatu;
 - 2.1.2. pozycję statku zgodnie z rozdziałem V pkt 5;
 - 2.1.3. masę połowów znajdujących się na statku w kilogramach w podziale na gatunki określone przy pomocy kodu alfa-3;
 - 2.1.4. rodzaj komunikatu, jak np. „połów w momencie wejścia” (COE) i „połów w momencie opuszczenia” (COX).
- 2.2. Komunikaty te przekazywane są przede wszystkim faksem, natomiast statki, które nie posiadają faksu, przekazują je przez radio (szczegółowe parametry określono w dodatku 10).
- 2.3. W odniesieniu do kategorii „połowy pelagiczne na skalę przemysłową” ostateczne opuszczenie przez statek marokańskiego obszaru połowowego wymaga uprzedniej zgody departamentu. Zezwolenie to wydawane jest w ciągu 24 godzin od przedstawienia przez kapitana lub agenta morskiego przedmiotowego wniosku, z wyjątkiem wniosków przedstawionych w przeddzień weekendu, w odniesieniu do których zezwolenia wydawane są w następny poniedziałek. W przypadku odmowy wydania zezwolenia departament bezzwłocznie informuje armatora statku i Komisję o jej przyczynach.

2.4. Statek przyłapany na prowadzeniu połowów bez uprzedniego powiadomienia departamentu uznaje się za statek nieposiadający licencji połowowej.

2.5. Składając wniosek o wydanie licencji połowowej, armator podaje numery faksu i telefonu statku oraz adres poczty elektronicznej kapitana.

3. Procedury kontrolne

3.1. Kapitanowie statków UE posiadający licencję zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu umożliwiają i ułatwiają wejście na statek i przeprowadzenie zadań wszystkim urzędnikom marokańskim odpowiedzialnym za inspekcje i kontrole działalności połowowej.

3.2. Urzędnicy nie przebywają na statku dłużej niż wymagają tego czynności służbowe.

3.3. Po zakończeniu każdej inspekcji i kontroli kapitanowi statku wydawane jest zaświadczenie.

4. Zatrzymanie

4.1. Departament informuje delegaturę, możliwie najszybciej i maksymalnie w ciągu 48 godzin, o każdym zatrzymaniu statku UE i każdej karze nałożonej na taki statek w obszarze połowowym Maroka.

4.2. Delegatura otrzymuje równocześnie krótkie sprawozdanie dotyczące okoliczności i przyczyn, które doprowadziły do tego zatrzymania.

5. Protokół z zatrzymania statku

5.1. Po wprowadzeniu opisu stanu faktycznego do protokołu, sporządzonego przez organy Maroka odpowiedzialne za kontrolę, kapitan statku obowiązany jest podpisać ten dokument.

5.2. Podpisanie deklaracji pozostaje bez uszczerbku dla prawa do obrony i środków obrony, jakie kapitan może podjąć w związku z przedstawionym mu zarzutem naruszenia.

5.3. Kapitan zobowiązany jest do doprowadzenia swojego statku do portu wskazanego przez organy Maroka odpowiedzialne za kontrolę. Statek naruszający obowiązujące ustawodawstwo marokańskie w dziedzinie rybołówstwa morskiego zostaje zatrzymany w porcie aż do wypełnienia zwyczajowych formalności administracyjnych dotyczących zatrzymania.

6. Rozstrzygnięcie kwestii naruszenia przepisów:

6.1. Przed wszczęciem postępowania sądowego podejmowane są próby rozstrzygnięcia kwestii podejrzenia naruszenia na drodze postępowania ugodowego. Postępowanie ugodowe kończy się najpóźniej w terminie trzech dni roboczych od zatrzymania.

6.2. W przypadku postępowania ugodowego kwota nałożonej grzywny ustalana jest zgodnie z marokańskim ustawodawstwem w dziedzinie rybołówstwa.

6.3. W przypadku gdy sprawa nie zostanie rozstrzygnięta w drodze postępowania ugodowego i jest kontynuowana przed właściwym organem sądowym, armator wpłaca gwarancję bankową ustaloną z uwzględnieniem kosztów, jakie pociąga za sobą zatrzymanie, a także kwot grzywien oraz odszkodowań, którym podlegają osoby odpowiedzialne za naruszenie w banku wyznaczonym przez właściwy organ Maroka.

6.4. Gwarancja bankowa nie podlega zwrotowi przed zakończeniem postępowania sądowego. Gwarancja bankowa zostaje zwolniona w przypadku zakończenia postępowania sądowego bez orzeczenia skazującego. W przypadku skazania na karę grzywny niższą od złożonej gwarancji, właściwy organ Maroka zwalnia saldo.

6.5. Statkowi zezwala się na opuszczenie portu:

— po wywiązaniu się z obowiązków wynikających z postępowania ugodowego;

— albo z chwilą złożenia gwarancji bankowej, o której mowa w pkt 6.3 powyżej, i potwierdzeniu jej otrzymania przez właściwy organ Maroka, w oczekiwaniu na zakończenie postępowania sądowego.

7. Przeładunki

- 7.1. W obszarze połowowym Maroka zabrania się wszelkich czynności związanych z przeładunkiem połowów na morzu. Unijne trawlerzy do połowów pelagicznych na skalę przemysłową posiadające licencję zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu, które pragną dokonać przeładunku połowów w obszarze połowowym Maroka, wykonują tę operację w porcie marokańskim lub w innym miejscu wyznaczonym przez właściwe organy Maroka i po uzyskaniu zgody departamentu. Przeładunek ten jest dokonywany pod nadzorem obserwatora lub przedstawiciela inspektoratu rybołówstwa morskiego oraz organów kontrolnych. Za naruszenie tego postanowienia grożą kary przewidziane w obowiązującym prawodawstwie marokańskim.
- 7.2. Przed podjęciem wszelkich czynności związanych z przeładunkiem armatorzy tych statków przekazują departamentowi, z co najmniej 24-godzinnym wyprzedzeniem, następujące informacje:
- nazwy statków rybackich, których dotyczy przeładunek;
 - nazwę frachtowca transportowego, jego banderę, numer rejestracyjny i sygnał wywoławczy;
 - pojemność brutto w rozbiciu na gatunki do przeładunku;
 - przeznaczenie połowów;
 - datę przeładunku.
- 7.3. Strona marokańska zastrzega sobie prawo do odmowy przeładunku, jeśli statek transportowy dokonywał nielegalnych, niezgłoszonych lub nieuregulowanych połowów zarówno wewnątrz jak i na zewnątrz obszaru połowowego Maroka.
- 7.4. Przeładunek uznaje się za opuszczenie obszaru połowowego Maroka. W związku z tym statki muszą przedstawić departamentowi deklaracje połowowe i określić, czy zamierzają kontynuować połowy, czy opuścić obszar połowowy Maroka.
- 7.5. Kapitanowie unijnych trawlerów do połowów pelagicznych na skalę przemysłową posiadający licencję zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu, uczestniczący w czynnościach wyładunku lub przeładunku w porcie marokańskim umożliwiają i ułatwiają kontrolowanie tych czynności przez marokańskich inspektorów. Po zakończeniu każdej inspekcji i kontroli w porcie kapitan statku otrzymuje zaświadczenie.

ROZDZIAŁ X

WYŁADUNEK POŁOWÓW

Umawiające się strony, świadome korzyści ze zwiększonej integracji w perspektywie wspólnego rozwoju ich sektorów rybołówstwa, uzgodniły przyjęcie następujących postanowień dotyczących wyładunku w portach marokańskich części połowów dokonanych w obszarze połowowym Maroka przez statki UE posiadające licencję, zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu.

Obowiązkowy wyładunek odbywać się będzie według postanowień określonych w arkuszach danych załączonych do niniejszego protokołu.

Zachęty finansowe:

1. Wyładunki

Statkom UE do połowu tuńczyków i statkom wyposażonym w zbiorniki schłodzonej wody morskiej (RSW) (poławiającym małe gatunki pelagiczne ze stada C), posiadającym licencję zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu i wyładującym w porcie marokańskim ponad 25 % obowiązkowego wyładunku, określonego w arkuszach danych nr 5 i 6, przysługuje obniżka opłaty o 5 % za każdą wyładowaną tonę powyżej progu obowiązkowego wyładunku.

2. Zasady stosowania

Przy czynnościach związanych z wyładunkiem, na targu rybnym sporządza się dowód ważenia stanowiący podstawę identyfikowalności produktów.

Sprzedaż na targu rybnym stanowi przedmiot zaświadczenia dotyczącego „rozliczenia sprzedaży i potrąceń” (DVR).

Kopie dowodów ważenia i DVR są przekazywane inspektoratowi rybołówstwa morskiego portu wylądunku. Po zatwierdzeniu przez departament zainteresowani armatorzy są informowani o kwotach, które zostaną im zwrócone. Kwoty te odlicza się od opłat należnych z tytułu przyszłych wniosków o licencje.

3. Ocena

Poziom zachęt finansowych jest aktualizowany w ramach wspólnego komitetu, zgodnie ze społeczno-ekonomicznym wpływem dokonanych wylądunków.

4. Kary w przypadku niespełnienia wymogu obowiązkowego wylądunku

Statki kategorii objętych wymogiem obowiązkowego wylądunku, które nie spełniają tego wymogu, określonego w odnośnych arkuszach danych, podlegają zwiększeniu o 5 % kwoty przyszłej opłaty. W przypadku powtarzających się naruszeń wspólny komitet określi stosowne kary.

Dodatki

- 1) Formularz wniosku o wydanie licencji
 - 2) Arkusze danych
 - 3) Przekazywanie komunikatów VMS do Maroka, raport o pozycji
 - 4) Współrzędne obszarów połowowych
 - 5) Adres marokańskiego Centrum Monitorowania Rybołówstwa
 - 6) Dziennik połowowy ICCAT dla połowów tuńczyka
 - 7) Dziennik połowowy (inne połowy)
 - 8) Formularz raportu połowowego (połowy pelagiczne na skalę przemysłową)
 - 9) Formularz raportu połowowego (połowy inne niż pelagiczne na skalę przemysłową i połowy tuńczyka)
 - 10) Parametry radiostacji Departamentu Rybołówstwa Morskiego Maroka
 - 11) Protokół ERS
-

Dodatek 1

UMOWA O PARTNERSTWIE W SPRAWIE POŁOWÓW MIĘDZY MAROKIEM A UNIĄ EUROPEJSKĄ
WNIOSEK O WYDANIE LICENCJI POŁOWOWEJ
NUMER KATEGORII POŁOWÓW

I. WNIOSKODAWCA

1. Nazwa/Nazwisko armatora:
2. Nazwa stowarzyszenia lub nazwisko przedstawiciela armatora:
3. Adres stowarzyszenia lub przedstawiciela armatora:
.....
4. Telefon: Faks:
E-mail:
5. Nazwisko kapitana: Obywatelstwo: E-mail:

II- STATEK I JEGO IDENTYFIKACJA

1. Nazwa statku:
2. Państwo bandery:
3. Zewnętrzny numer rejestracyjny:
4. Port macierzysty: MMSI: Numer IMO:
5. Data przyjęcia obecnej bandery: Poprzednia bandera (jeśli dotyczy):
6. Data i miejsce budowy: Radiowy sygnał wywoławczy:
7. Częstotliwość wywoławcza: Numer telefonu satelitarnego:
8. Rodzaj kadłuba: Stal ☐ Drewno ☐ Poliester ☐ Inne ☐

III- CHARAKTERYSTYKA TECHNICZNA STATKU I JEGO WYPOSAŻENIE

1. Długość całkowita: Szerokość:
2. Pojemność brutto (w GT): Pojemność netto:
3. Moc głównego silnika w kW: Marka: Typ:
4. Rodzaj statku: Kategoria połowów:
5. Narzędzia połowowe:
6. Obszary połowowe: Gatunki docelowe:
7. Łączna liczba członków załogi:
8. Sposób konserwacji na statku: Świeże ☐ Schładzanie ☐ Mieszana ☐ Zamrażanie ☐
9. Zdolność mrożenia (w tonach/24 godz.):
10. Pojemność ładowni: Liczba:
11. Transponder VMS:
Producent: Model: Numer seryjny:
Wersja oprogramowania: Operator satelitarny:
Sporządzono w dnia [...] r.
Podpis wnioskodawcy:

Dodatek 2

Warunki połowów dla każdej kategorii zostaną określone w drodze porozumienia stron każdego roku przed wydaniem licencji połowowych.

Arkusz danych połowowych nr 1

Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na północy: gatunki pelagiczne

Łączna liczba uprawnionych statków:	20
Dopuszczalne narzędzia połowowe:	Niewód Maksymalne dopuszczalne wymiary odpowiadające warunkom przeważającym na obszarze, maksymalnie: 500 m x 90 m. Zakaz połowów przy użyciu lampary.
Rodzaj statku:	< 100 GT
Opłata:	75 EUR na GT na kwartał
Granice geograficzne wyznaczonego obszaru:	Na północ od 34°18'00". Dopuszcza się rozszerzenie do równoleżnika na 33°25'00" dla 5 statków jednocześnie, które prowadzą działania w systemie rotacyjnym i podlegają obserwacji naukowej. Powyżej 2 mil morskich
Gatunki docelowe:	Sardynka, sardela europejska i inne małe gatunki pelagiczne
Obowiązek wyładunku w Maroku:	30 % raportowanych połowów
Okres zamknięty:	Dwa miesiące: luty i marzec
Wymóg zaokrętowania:	3 marynarzy marokańskich na statek
Uwagi:	Rozszerzenie na południe od równoleżnika 34°18'00"N dla 5 sejnierów zostanie po roku stosowania poddane ocenie w celu zmierzenia potencjalnych interakcji z flotą krajową oraz wpływu na zasoby.

Arkusz danych połowowych nr 2

Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na północy

Łączna liczba uprawnionych statków:	35
Dopuszczalne narzędzia połowowe:	Takle denne. Kat. a): < 40 GT maksymalna dopuszczalna liczba haczyków na takle: 10 000 uzbrojonych, umocowanych i gotowych do użycia haczyków przy maksymalnie 5 taklach dennych. Kat. b): ≥ 40 GT i < 150 GT – 15 000 uzbrojonych, umocowanych i gotowych do użycia haczyków przy maksymalnie 8 taklach dennych.
Rodzaj statku:	a) < 40 GT: 32 licencje b) ≥ 40 GT i < 150 GT: 3 licencje
Opłata:	67 EUR na GT na kwartał

Granice geograficzne wyznaczonego obszaru:	Na północ od 34°18'00"N. Dopuszcza się rozszerzenie do równoleżnika na 33°25'00" dla 4 statków jednocześnie ⁽¹⁾ , które prowadzą działania w systemie rotacyjnym i podlegają obserwacji naukowej. Powyżej 6 mil morskich.
Gatunki docelowe:	Pałasz ogoniasty, prażmowate i inne gatunki denne
Obowiązek wyładunku w Maroku:	Wyładunek dobrowolny
Okres zamknięty:	15 marca – 15 maja
Przylowy:	0 % miecznika i rekinów powierzchniowych
Wymóg zaokrętowania:	< 100 GT: zaokrętowanie dobrowolne ≥ 100 GT: 1 marynarz marokański
Uwagi:	Rozszerzenie na południe od równoleżnika 34°18'00"N dla 4 takłowców zostanie po roku stosowania poddane ocenie w celu zmierzenia potencjalnych interakcji z flotą krajową oraz wpływu na zasoby.

⁽¹⁾ Po roku, jeżeli kontekst będzie sprzyjający i wspólny komitet wyrazi zgodę, można będzie zmienić liczbę statków upoważnionych do prowadzenia działalności na rozszerzonym obszarze.

Arkusz danych połowowych nr 3

Tradycyjne łódzowe rybołówstwo przybrzeżne na południu

Łączna liczba uprawnionych statków:	10
Dopuszczalne narzędzia połowowe:	Sznury haczykowe i wędy
Rodzaj statku:	< 80 GT
Opłata:	67 EUR na GT na kwartał
Granice geograficzne wyznaczonego obszaru:	Na południe od 30°40'00"N Powyżej 3 mil morskich
Gatunki docelowe:	Kulbin, prażmowate
Obowiązek wyładunku w Maroku:	Wyładunek dobrowolny
Okres zamknięty:	—
Niewody dozwolone przy połowach żywej przynęty:	Rozmiar oczek przy połowach żywej przynęty 8 mm. Niewody używane są w odległości powyżej 3 mil morskich.
Przylowy:	0 % głowonogów i skorupiaków 5 % innych gatunków dennych
Wymóg zaokrętowania:	2 marynarzy marokańskich na statek

Arkusz danych połowowych nr 4

Połowy denne

Łączna liczba uprawnionych statków:	16 statków: 5 trawlerów i 11 taklowców
Dopuszczalne narzędzia połowowe:	— dla trawlerów: — włoki denne: — rozmiar oczek kraty 70 mm — zabrania się podwajania worka włoka — zabrania się podwajania przędzy tworzącej worek włoka — dla taklowców: — takle denne: — maksymalnie 20 000 haczyków na statek
Rodzaj statku:	Trawlery: — maksymalna pojemność 600 GT na statek; Taklowce: — maksymalna pojemność 150 GT na statek;
Opłata:	60 EUR na GT na kwartał
Granice geograficzne wyznaczonego obszaru:	Na południe od 29°N Trawlery od izobaty 200 m Taklowce powyżej 12 mil morskich
Gatunki docelowe:	Morszczuk senegalski, pałasz ogoniasty, amia/orcyn
Obowiązek wyładunku w Maroku:	30 % połowu z każdego rejsu połowowego
Okres zamknięty:	—
Przyłowy:	0 % głowonogów i skorupiaków, 5 % rekinów głębiniowych
Wymóg zaokrętowania:	taklowce: 4 marynarzy marokańskich trawlery: 7 marynarzy marokańskich

Arkusz danych połowowych nr 5

Połowy tuńczyka

Łączna liczba uprawnionych statków:	27
Dopuszczalne narzędzia połowowe:	Wędy i haki ciągnione
Granice geograficzne wyznaczonego obszaru:	Powyżej 3 mil Cały obszar atlantycki wód Maroka z wyjątkiem obszaru chronionego znajdującego się na wschód od linii łączącej punkty 33°30'N/7°35'W i 35°48'N/6°20'W
Gatunki docelowe:	Tuńczyki

Obowiązek wyładunku w Maroku:	25 % raportowanych połowów w składzie: tuńczyk pasiasty (<i>Katsuwonus pelamis</i>), pelamida (<i>Sarda sarda</i>) i tuńczyk makrelowy (<i>Auxis thazard</i>) z każdego rejsu połowowego.
Okres zamknięty:	—
Niewody dozwolone przy połowach żywej przynęty:	Sieć o oczkach 8 mm do połowów żywej przynęty, niewody używane w odległości powyżej 3 mil morskich.
Oplaty:	35 EUR za każdą złowioną tonę
Zaliczka:	Przy składaniu wniosku o wydanie rocznej licencji połowowej wpłacana jest zryczałtowana zaliczka w wysokości 7 000 EUR
Wymóg zaokrętowania:	3 marynarzy marokańskich na statek

Arkusz danych połowowych nr 6
Połowy pelagiczne na skalę przemysłową

Łączna liczba uprawnionych statków:	18
Dopuszczalne narzędzia połowowe:	Włoki pelagiczne lub denno-pelagiczne
Przyznana kwota połowowa:	80 000 ton rocznie, — w tym maksymalnie 10 000 ton miesięcznie na całą flotę, — z wyjątkiem okresu od sierpnia do października, kiedy miesięczny pułap połowów ustala się na 15 000 ton.
Rodzaj statku:	Trawler pelagiczny do połowów na skalę przemysłową
Łączna liczba uprawnionych statków:	Podział statków uprawnionych do połowów: — 10 statków o pojemności powyżej 3 000 GT — 3 statki o pojemności między 150 a 3 000 GT — 5 statków o pojemności poniżej 150 GT
Maksymalna dopuszczalna pojemność pojedynczego statku:	7 765 GT, uwzględniając strukturę floty rybackiej Unii Europejskiej.
Granice geograficzne wyznaczonego obszaru:	Na południe od 29°N. — Trawlery zamrażalnie: powyżej 15 mil morskich — Trawlery wyposażone w zbiorniki schłodzonej wody morskiej: powyżej 8 mil morskich
Gatunki docelowe:	Sardynka, sardyniele, makrela, ostroboki i sardela europejska.
Skład połowów (w podziale na grupy gatunków)	— ostrobok/makrela/sardela europejska: 65 %; — sardynka/sardyniele: 33 %; — przyłowy: 2 % Wspólny komitet może zmienić ten skład gatunkowy połowów.

Obowiązek wyładunku w Maroku:	25 % połowu każdego rejsu połowowego
Okres zamknięty:	Uprawnione statki rybackie muszą przestrzegać wszelkich okresów zamkniętych ustanowionych przez departament na obszarze połowowym objętym upoważnieniem i zaprzestać wówczas wszelkiej działalności połowowej w jego obrębie ⁽¹⁾ .
Dopuszczalna sieć:	Minimalny rozmiar oczka włoka pelagicznego lub denno-pelagicznego po rozciągnięciu wynosi 40 mm. Worek włoka pelagicznego lub denno-pelagicznego może zostać wzmocniony tkaniną sieciową o minimalnym rozmiarze oczek po rozciągnięciu 400 mm i obręczach oddalonych od siebie o co najmniej półtora metra (1,5 m), z wyjątkiem obręczy umieszczonej z tyłu worka, która nie może być oddalona o mniej niż 2 m od światła worka. Zabrania się wzmocniania lub podwajania worka w jakiegokolwiek inny sposób. Włók nie może w żadnym wypadku służyć do połowu innych gatunków niż małe gatunki pelagiczne objęte upoważnieniem.
Przyłowy:	Maksymalnie 2 % innych gatunków. Wykaz gatunków dopuszczalnych w przyłowach ustalany jest przez marokańskie ustawodawstwo w zakresie połowu małych gatunków pelagicznych na Atlantyku Południowym.
Przetwórstwo przemysłowe:	Przetwórstwo przemysłowe połowów na mączkę rybną lub olej z ryb jest surowo zabronione. Niemniej, ryby uszkodzone lub zepsute, a także pozostałości powstałe przy obsłudze połowów mogą być przetwarzane na mączkę rybną lub olej z ryb, nie przekraczając progu 5 % całkowitego dopuszczalnego połowu.
Opłaty:	Trawlery zamrażalnie poławiające na skalę przemysłową: — 100 EUR/tonę płatne w formie miesięcznych zaliczek. Trawlery poławiające na skalę przemysłową przechowujące świeże ryby: — 35 EUR/tonę płatne w formie miesięcznych zaliczek. W przypadku przekroczenia dopuszczalnego połowu opłata zostanie zwiększona o współczynnik 3.
Wymóg zaokręgowania:	Pojemność statku < 150 GT: — 2 marynarzy marokańskich 150 GT ≤ pojemność statku < 1 500 GT: — 4 marynarzy marokańskich 1 500 GT ≤ pojemność statku < 5 000 GT: — 8 marynarzy marokańskich 5 000 GT ≤ pojemność statku < 7 765 GT: — 16 marynarzy marokańskich

⁽¹⁾ Departament z wyprzedzeniem powiadomi Komisję o takiej decyzji, podając okres lub okresy zakazu połowów oraz objęte nimi obszary.

Dodatek 3

PRZEKAZYWANIE KOMUNIKATÓW VMS DO MAROKA

RAPORT O POZYCJI

Dane	Kod	Obowiązkowe/ nieobowiązkowe	Treść
Początek rejestracji	SR	O	Szczegółowe dane systemu wskazujące początek rejestracji
Adresat	AD	O	Szczegółowe dane komunikatu - adresat; kod Alfa 3 państwa (ISO-3166)
Nadawca	FR	O	Szczegółowe dane komunikatu - nadawca; kod Alfa 3 państwa (ISO-3166)
Państwo bandery	FS	O	Szczegółowe dane komunikatu - bandera; kod Alfa 3 (ISO-3166)
Typ komunikatu	TM	O	Szczegółowe dane komunikatu - typ komunikatu (ENT, POS, EXI)
Radiowy sygnał wywoławczy (IRCS)	RC	O	Szczegółowe dane statku - międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (IRCS)
Wewnętrzny numer referencyjny dla strony umawiającej się	IR	F	Szczegółowe dane statku - niepowtarzalny numer umawiającej się strony; kod Alfa 3 (ISO-3166), po którym następuje numer
Zewnętrzny numer referencyjny	XR	O	Szczegółowe dane statku - numer znajdujący się na burcie statku (ISO 8859.1)
Szerokość geograficzna	LT	O	Szczegółowe dane statku - pozycja w stopniach i stopniach dziesiętnych N/S DD.ddd (WGS84)
Długość geograficzna	LG	O	Szczegółowe dane statku - pozycja w stopniach i stopniach dziesiętnych E/W DD.ddd (WGS84)
Kurs	CO	O	Kurs statku w skali 360°
Prędkość	SP	O	Prędkość statku w dziesiętnych węzła
Data	DA	O	Szczegółowe dane pozycji statku - dzień i godzina zarejestrowania pozycji UTC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	O	Szczegółowe dane pozycji statku - dzień i godzina zarejestrowania pozycji UTC (GGMM)
Koniec rejestracji	ER	O	Szczegółowe dane systemu wskazujące koniec rejestracji

W celu umożliwienia marokańskiemu Centrum Monitorowania Rybołówstwa identyfikacji nadającego Centrum Monitorowania Rybołówstwa przy transmisji wymagane jest podanie następujących informacji:

- adresu IP lub DNS serwera Centrum Monitorowania Rybołówstwa;
- certyfikatu SSL (pełny wykaz organów certyfikacyjnych).

Każda transmisja danych ma następującą strukturę:

1. używane znaki muszą być zgodne z normą ISO 8859.1;
2. podwójny ukośnik (//) i litery „SR” wskazują początek komunikatu;
3. każda dana jest zidentyfikowana kodem i oddzielona od innych podwójnym ukośnikiem (//);
4. pojedynczy ukośnik (/) oznacza oddzielenie kodu od danych;
5. litery „ER” oraz podwójny ukośnik (//) wskazują koniec komunikatu;
6. Dane nieobowiązkowe muszą być wprowadzane między początkiem a końcem komunikatu.

Dodatek 4

WSPÓŁRZĘDNE OBSZARÓW POŁOWOWYCH

Arkusze danych	Kategoria	Obszar połowowy (szer. geogr.)	Odległość od wybrzeża
1	Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na północy: gatunki pelagiczne	34°18'00"N — 35°48'00"N (rozszerzenie do 33°25'00"N, zgodnie z warunkami określonymi w arkuszu danych nr 1)	Powyżej 2 mil
2	Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na północy: takle	34°18'00"N — 35°48'00"N (rozszerzenie do 33°25'00"N, zgodnie z warunkami określonymi w arkuszu danych nr 2)	Powyżej 6 mil
3	Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na południu	Na południe od 30°40'00"	Powyżej 3 mil
4	Połowy denne	Na południe od 29°00'00"	Takłowce: powyżej 12 mil
			Trawlery: od izobaty 200 m
5	Połowy tuńczyka	Cały Atlantyk z wyjątkiem obszaru wyznaczonego przez punkty: 35°48'N; 6°20'W/33°30'N; 7°35'W	Powyżej 3 mil i powyżej 3 mil do połowów przynęty
6	Połowy pelagiczne na skalę przemysłową	Na południe od 29°00'00"N	Powyżej 15 mil
			Powyżej 8 mil (statki wyposażone w zbiorniki schłodzonej wody morskiej)

Przed datą wejścia w życie protokołu departament przekaze Komisji informację o współrzędnych geograficznych linii podstawowych Maroka, jego obszaru połowowego oraz wszelkich obszarów, na których zakazane są połowy i nawigacja. Departament informować też będzie o wszelkich zmianach tych parametrów, z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem.

Dodatek 5

ADRES MAROKAŃSKIEGO CENTRUM MONITOROWANIA RYBOŁÓWSTWA

Nazwa Marokańskiego Centrum monitorowania Rybołówstwa: CNSNP (Centre National de Surveillance des Navires de Pêche – Krajowe Centrum Nadzoru i Kontroli Rybołówstwa)

TEL. CNSNP: +212 5 37 68 81 45/46

FAKS CNSNP: +212 5 37 68 83 29/82

E-mail CNSNP:

cnsnp@mpm.gov.ma

cnsnp.radio@mpm.gov.ma

Parametry radiostacji:

Sygnał wywoławczy: CNM

Pasma	Częstotliwość nadawcza statku	Częstotliwość odbiorcza statku
8	8 285 khz	8 809 khz
12	12 245 khz	13 092 khz
16	16 393 khz	17 275 khz

Adresy poczty elektronicznej osób odpowiedzialnych za protokół transmisji danych VMS:

boukhanfra@mpm.gov.ma

belhad@mpm.gov.ma

abida@mpm.gov.ma

DZIENNIK POŁOWOWY (POŁÓW RYB INNYCH NIŻ TUŃCZYKI)

Format dziennika połowowego do działalności połowowej niezwiązanej z połowami tuńczyków zostanie ustalony za obopólną zgodą przed wejściem w życie niniejszego protokołu.

R U B R Y K A nr 1	Nazwa statku: (1)	Wypłynięcie z (4)	Data (6)	Dzień	Miesiąc	Rok	Godzi- na
	Radiowy sygnał wywoławczy (2)						
	Nazwisko kapitana (3)	Powrót do (5)	Data (6)				
	Narzędzie połowowe (7)	Kod narzędzia połowowego (8)		Rozmiar oczek sieci (9)		Rozmiar narzędzia połowowego (10)	
							Podpis kapitana (11)

RUBRYKA nr 2				RUBRYKA nr 3 Skreślić niewykorzystany wykaz „A” lub „B”														RUBRYKA nr 4		
Data (12)	Sektor Staty- styka (13)	Liczba operacji połowo- wych (14)	Czas połowu (godz.) (15)	Szacunkowa wielkość połowu w rozbiciu na gatunki: (w kilogramach) (16) (lub uwagi dotyczące zakłóceń połowu)														Łączna masa połowu (kg) (17)	Łączna masa ryb (kg) (18)	Łączna masa mączki rybnej (kg) (19)
				Ostro- bok	Sardynka	Sardy- nele	Makrela	Maque- reau	Pałasze	Tuńczy- kowate	Morsz- czuk euro- pejski	Morlesz bogar	Kalmary	Mątwy	Ośmior- nice	Krewetki	Lang- gusty	Pozostałe ryby		
				Langusty	Krewetki głęboko- wodne	Krewetki różowe głębi- nowe	Krewetki opance- rzone	Pozostałe krewetki	Tuńczyk biały	Langusta różowata	Pozostałe skoru- piaki	Żabnica	Morsz- czuk euro- pejski	Pozostałe ryby	Różne głowo- nogi	Różne skoru- piaki				

Dodatek 9

APP - MAROKO
ROK - KWARTAL

Raport połowowy (statki inne niż do połowów pelagicznych na skalę przemysłową lub do połowów tuńczyka)

Nazwa statku

Państwo bandery

Kategoria

Połowy wyrażone w kilogramach

[illegible]

Dodatek 10

PARAMETRY RADIOSTACJI DEPARTAMENTU RYBOŁÓWSTWA MORSKIEGO W MAROKU

MMSI:	242 069 000
Sygnał wywoławczy:	CNM
Lokalizacja:	Rabat (Maroko)
Zakres częstotliwości:	1,6 do 30 mHz
Klasa transmisji:	SSB-A1A-J2B
Moc transmisji:	800 W

Częstotliwości robocze

Pasma	Linie	Nadawanie	Odbiór
Pasmo 8	831	8 285 kHz	8 809 kHz
Pasmo 12	1206	12 245 kHz	13 092 kHz
Pasmo 16	1612	16 393 kHz	17 275 kHz

Godziny pracy stacji

Okres	Godziny pracy:
Dni robocze	od 8:30 do 16:30
Sobota, niedziela i dni wolne	od 9:30 do 14:00

VHF:	Kanał 16	Kanał 70 ASN
Radio teleks:		
	Typ:	DP-5
	Klasa transmisji:	ARQ-FEC
	Numer:	31356
Faks:		
	Numery	212 5 37 68 8329

Dodatek 11

PROTOKÓŁ WDROŻENIA SYSTEMU ELEKTRONICZNEJ REJESTRACJI I ELEKTRONICZNEGO RAPORTOWANIA DANYCH DOTYCZĄCYCH DZIAŁALNOŚCI POŁOWEJ I ZARZĄDZANIA NIM (SYSTEM ERS)**Postanowienia ogólne**

1. Podczas prowadzenia połowów w marokańskim obszarze połowowym każdy statek rybacki UE musi być wyposażony w elektroniczny system, zwany dalej „systemem ERS”, umożliwiający rejestrowanie i przekazywanie danych o działalności połowowej statku, zwanych dalej „danymi ERS”.
2. Statek UE, który nie jest wyposażony w system ERS, lub którego system ERS nie działa, nie jest upoważniony do wejścia na marokański obszar połowowy w celu prowadzenia działalności połowowej.
3. Dane ERS przekazywane są zgodnie z procedurami państwa bandery statku do Centrum Monitorowania Rybołówstwa (zwanego dalej „CMR”) państwa bandery.
4. CMR państwa bandery automatycznie i niezwłocznie przekazuje bieżące komunikaty (COE, COX, PNO) nadawane przez statek do CMR Maroka. Dzielne raporty połowowe (FAR) są automatycznie i niezwłocznie udostępniane CMR Maroka.
5. Państwo bandery i Maroko zapewniają, aby ich CMR były wyposażone w sprzęt informatyczny i oprogramowanie niezbędne do automatycznego przekazywania danych ERS w formacie XML dostępnym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej Komisji Europejskiej oraz by dysponowały procedurami archiwizacji, umożliwiającymi rejestrowanie i przechowywanie danych ERS przez okres co najmniej 3 lat w formacie pozwalającym odczytanie ich na komputerze.
6. Wszelkie zmiany lub aktualizacje wspomnianego formatu muszą być identyfikowane i datowane i będą operacyjne po upływie sześciu miesięcy od ich wejścia w życie.
7. Przekazywanie danych ERS musi odbywać się przy użyciu elektronicznych środków komunikacji, którymi zarządza Komisja Europejska w imieniu UE, określonymi jako DEH (Data Exchange Highway).
8. Państwo bandery i Maroko wyznaczają swoich korespondentów ERS, którzy będą pełnić funkcję punktów kontaktowych.
9. Korespondenci ERS są wyznaczani na okres co najmniej sześciu miesięcy.
10. CMR państwa bandery i Maroka przekazują sobie nawzajem dane swoich korespondentów ERS (nazwisko, adres, telefon, teleks, adres e-mail), z chwilą, gdy system ERS będzie operacyjny. O wszelkich zmianach danych korespondentów ERS należy niezwłocznie informować.

Sporządzanie i przekazywanie danych ERS

11. Statek rybacki UE ma obowiązek:
 - a) na bieżąco rejestrować dane ERS w odniesieniu do każdego dnia przebywania w marokańskim obszarze połowowym;
 - b) rejestrować – w odniesieniu do każdego zastawienia niewodu, zaciągu włoka lub dryfowania takli – ilości każdego złowionego gatunku znajdującego się na statku jako gatunku docelowego, przyłowy lub odrzutu;
 - c) wymieniać w odniesieniu do każdego gatunku wymienionego w upoważnieniu do połowów wydanym przez Maroko także połowy o wyniku zerowym;
 - d) określać każdy gatunek przy pomocy kodu alfa-3 nomenklatury FAO;
 - e) wyrażać ilości w kg masy w relacji pełnej lub, oraz jeśli jest to wymagane, w liczbie sztuk;
 - f) rejestrować w danych ERS w stosunku do każdego gatunku ilości przeladowane lub wyladowane;
 - g) rejestrować w danych ERS przy każdym wejściu na marokański obszar połowowy (komunikat COE) i opuszczeniu go (komunikat COX) szczegółowy komunikat zawierający, w odniesieniu do każdego gatunku określonego w wydanym przez Maroko upoważnieniu do połowów, ilości znajdujące się na statku w momencie omawianego manewru;

- h) przekazywać codziennie dane ERS CMR państwa bandery drogą elektroniczną i w formacie XML, o którym mowa w pkt 4, najpóźniej o godz. 23:59 czasu UTC.

12. Kapitan odpowiada za dokładność rejestrowanych i przekazywanych danych ERS.
13. CMR państwa bandery automatycznie i możliwie najszybciej udostępnia CMR Maroka dane ERS w formacie XML, o którym mowa w pkt 5.
14. CMR Maroka zobowiązany jest potwierdzać odbiór wszystkich komunikatów ERS w formie wiadomości zwrotnej (RET).
15. CMR Maroka traktuje wszystkie dane ERS jako poufne.

Awaria systemu ERS na statku lub systemu przekazywania danych ERS między statkiem a CMR państwa bandery

16. Państwo bandery informuje niezwłocznie kapitana lub właściciela statku, który pływa pod jego banderą, lub jego przedstawiciela, o każdej awarii technicznej systemu ERS zainstalowanego na statku lub o tym, że nie działa przekazywanie danych ERS między statkiem a CMR państwa bandery.
17. Państwo bandery informuje Maroko o wykrytej awarii i podjętych środkach naprawczych.
18. W razie awarii systemu ERS na statku kapitan lub właściciel dokonują naprawy lub wymiany systemu ERS w terminie 10 dni roboczych. Jeżeli w okresie tych 10 dni statek zawija do portu, wówczas nie może ponownie podjąć działalności połowowej w marokańskim obszarze połowowym aż do przywrócenia pełnej sprawności jego systemu ERS, chyba że Maroko udzieli mu odpowiedniego zezwolenia.
19. Statek rybacki nie może opuścić portu po awarii technicznej systemu ERS zanim:
- a) system ten nie będzie ponownie sprawny, w stopniu zadowalającym dla państwa bandery; lub
 - b) wcześniej, jeżeli otrzyma upoważnienie państwa bandery. W tym ostatnim przypadku państwo bandery informuje Maroko o swojej decyzji przed opuszczeniem przez statek portu.
20. Każdy statek UE, który prowadzi działalność w marokańskim obszarze połowowym podczas awarii systemu ERS, przekazuje codziennie najpóźniej o godz. 23:59 czasu UTC dane ERS CMR państwa bandery przy pomocy wszelkich innych dostępnych środków komunikacji elektronicznej.
21. Dane ERS, o których mowa w pkt 11, których nie udało się udostępnić Maroku z powodu awarii, przekazywane są przez CMR państwa bandery CMR Maroka w innej ustalonej przez strony formie elektronicznej. Dane przekazywane w taki alternatywny sposób będą uznawane za priorytetowe, wzięwszy pod uwagę, że normalnie stosowane terminy przekazywania mogą być niedotrzymane.
22. Jeżeli CMR Maroka nie otrzymuje danych ERS ze statku przez 3 kolejne dni, Maroko może wydać statkowi nakaz natychmiastowego udania się do portu wyznaczonego przez Maroko na potrzeby śledztwa.

Awaria w CMR – nieprzyjmowanie danych ERS przez CMR Maroka

23. Jeżeli CMR nie otrzymuje danych ERS, jego korespondent ERS informuje o tym niezwłocznie korespondenta ERS drugiego CMR i w razie potrzeby współpracuje z nim w celu rozwiązania problemu przez niezbędny do tego czas.
24. CMR państwa bandery i CMR Maroka uzgadniają wspólnie alternatywne środki komunikacji elektronicznej, które należy stosować do przekazywania danych ERS w razie awarii w CMR, i niezwłocznie informują się nawzajem o wszelkich zmianach.
25. Gdy CMR Maroka sygnalizuje, że nie otrzymał danych ERS, CMR państwa bandery identyfikuje przyczyny problemu i podejmuje właściwe środki, aby problem ten rozwiązać. W ciągu 24 godzin CMR państwa bandery informuje CMR Maroka i UE o wynikach swej analizy i podjętych środkach.
26. Jeżeli usunięcie problemu wymaga więcej niż 24 godzin, CMR państwa bandery przekazuje niezwłocznie brakujące dane ERS do CMR Maroka przy pomocy któregoś z alternatywnych środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w pkt 24.

27. Maroko przekazuje swoim właściwym służbom kontrolnym informację o awarii w CMR, aby statków UE nie uznano w związku z tym za popełniające naruszenie polegające na nieprzekazywaniu danych ERS.

Konserwacja CMR

28. Zaplanowane czynności konserwacyjne w CMR (program obsługi technicznej), które mogą wpłynąć na wymianę danych ERS, należy zgłosić drugiemu CMR co najmniej 72 godziny wcześniej, wskazując w miarę możliwości dzień i czas trwania konserwacji. Jeśli chodzi o niezaplanowane czynności konserwacyjne, informacje o nich należy przekazać jak najszybciej drugiemu CMR.
29. W czasie konserwacji udostępnienie danych ERS może zostać wstrzymane do czasu, gdy system będzie ponownie operacyjny. Dane ERS są udostępniane natychmiast po zakończeniu konserwacji.
30. Jeżeli czynności konserwacyjne trwają ponad 24 godziny, dane ERS są przekazywane innemu CMR przy pomocy jednego z alternatywnych środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w pkt 24.
31. Maroko przekazuje swoim właściwym służbom kontrolnym informację o czynnościach konserwacyjnych w CMR, aby statków UE nie uznano w związku z nimi za popełniające naruszenie polegające na nieprzekazywaniu danych ERS.
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1270/2013

z dnia 15 listopada 2013 r.

w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 22 maja 2006 r. Rada zatwierdziła Porozumienie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka (1) (zwane dalej „Porozumieniem o partnerstwie”), przyjmując rozporządzenie (WE) nr 764/2006 (2).
- (2) Unia wynegocjowała z Królestwem Marokańskim nowy protokół do Porozumienia o partnerstwie przydzielający statkom Unii uprawnienia do połowów w wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Królestwa Marokańskiego w zakresie rybołówstwa. Nowy protokół został parafowany w dniu 24 lipca 2013 r.
- (3) W dniu 15 listopada 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/1270/UE (3) w sprawie podpisania nowego protokołu.
- (4) Należy określić metodę przydziału uprawnień do połowów między państwa członkowskie na okres stosowania nowego protokołu.

- (5) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1006/2008 (4), jeśli okaże się, że uprawnienia do połowów przydzielone w ramach nowego protokołu nie są w pełni wykorzystane, Komisja informuje o tym fakcie zainteresowane państwa członkowskie. Brak odpowiedzi w terminie określonym przez Radę uznawany jest za potwierdzenie, że statki danego państwa członkowskiego nie wykorzystują w pełni przyznanym im uprawnień do połowów w danym okresie. Termin ten powinien zostać ustalony przez Radę.

- (6) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od chwili wejścia w życie nowego protokołu.

- (7) Z uwagi na pilność sprawy konieczne jest odstąpienie od ośmiotygodniowego terminu, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uprawnienia do połowów ustalone w protokole między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającym uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującym strony Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa (zwanym dalej „protokołem”) rozdziela się między państwa członkowskie w następujący sposób:

Kategoria połowów	Rodzaj statku	Państwo członkowskie	Licencje lub kwoty
Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na północy; połowy pelagiczne	Sejnery < 100 GT	Hiszpania	20
Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na północy	Taklowce głębinowe < 40 GT	Hiszpania	25
		Portugalia	7
	Taklowce głębinowe ≥ 40 GT < 150 GT	Portugalia	3

(1) Dz.U. L 141 z 29.5.2006, s. 4.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 764/2006 z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim (Dz.U. L 141 z 29.5.2006, s. 1).

(3) Zob. s. 40 niniejszego Dziennika Urzędowego.

(4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnym Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

Kategoria połowów	Rodzaj statku	Państwo członkowskie	Licencje lub kwoty
Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na południu	Sznury haczykowe i wędy < 80 GT	Hiszpania	10
Połowy denne	Takłowce głębinowe	Hiszpania	7
		Portugalia	4
	Statki do połowu wędami	Hiszpania	5
		Włochy	0
Połowy tuńczyka	Canneurs	Hiszpania	23
		Francja	4
Połowy pelagiczne na skalę przemysłową	80 000 ton rocznie przy maksymalnie 10 000 tonach miesięcznie dla całej floty, z wyjątkiem okresu od sierpnia do października, kiedy miesięczny pułap połowów wynosi 15 000 ton Podział statków upoważnionych do połowów: 10 statków o pojemności powyżej 3 000 GT 3 statki o pojemności między 150 a 3 000 GT 5 statków o pojemności poniżej 150 GT	Niemcy	6 467 t
		Litwa	20 693 t
		Łotwa	11 640 t
		Niderlandy	24 567 t
		Irlandia	2 917 t
		Polska	4 525 t
		Zjednoczone Królestwo	4 525 t
		Hiszpania	467 t
		Portugalia	1 555 t
		Francja	2 644 t

2. Rozporządzenie (WE) nr 1006/2008 stosuje się bez uszczerbku dla Porozumienia o partnerstwie.

3. Jeżeli wnioski o upoważnienia do połowów państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, nie wyczerpują uprawnień do połowów ustalonych w protokole, Komisja uwzględni wnioski o upoważnienia do połowów wszelkich innych państw członkowskich zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

4. Termin, w którym państwa członkowskie zobowiązane są potwierdzić fakt niewykorzystywania w pełni uprawnień do

przyznanych połowów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008, ustala się na dziesięć dni roboczych od daty przekazania im przez Komisję informacji o tym, że uprawnienia nie zostały w pełni wykorzystane.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia wejścia w życie protokołu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2013 r.

W imieniu Rady
R. ŠADŽIUS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1271/2013**z dnia 30 września 2013 r.****w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 208,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 ⁽²⁾ w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów ustanowionych przez Wspólnoty opierało się na rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾. Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 zostało zastąpione rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012. Konieczna jest zatem zmiana rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002. W celu zapewnienia przejrzystości konieczne jest zastąpienie rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002.
- (2) Należy uwzględnić wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady UE i Komisji Europejskiej w sprawie agencji zdecentralizowanych z dnia 19 lipca 2012 r.
- (3) Należy zmienić niektóre przepisy rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002 w celu uwzględnienia doświadczeń zdobytych podczas ich stosowania.
- (4) Bez uszczerbku dla aktów założycielskich, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić ogólne zasady i podstawowe reguły mające zastosowanie do organów ustanowionych na mocy TFUE oraz Traktatu Euratom (zwane dalej „organami Unii”), które otrzymują wkład finansowy obciążający budżet. Na podstawie niniejszego rozporządzenia organy Unii powinny przyjąć własne przepisy finansowe, które nie mogą odbiegać od przepisów

rozporządzenia, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to konieczne ze względu na ich szczególne potrzeby i po uzyskaniu wcześniejszej zgody Komisji.

- (5) Samofinansujące się organy Unii, do których niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania, powinny jednak – przez wzgląd na spójność – ustanowić w stosownych przypadkach podobne przepisy. Zgodnie ze wspólnym oświadczeniem Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 lipca 2012 r. organy te powinny przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji roczne sprawozdanie w sprawie wykonania swojego budżetu i należycie uwzględnić ich stosowne wnioski i zalecenia.
- (6) Organy Unii powinny uchwalać i wykonywać wdrażać swoje budżety zgodnie z pięcioma podstawowymi zasadami prawa budżetowego – zasadą jednolitości, rzetelności, uniwersalności, specyfikacji, jednoroczności – oraz zasadą równowagi, jednostki rozliczeniowej, należytego zarządzania finansami i przejrzystości.
- (7) Należy pokreślić równoważący charakter wkładu finansowego Unii. Kwota pozytywnego wyniku budżetowego organu Unii, przekraczająca kwotę wkładu finansowego Unii wypłaconego w trakcie danego roku, powinna zostać zwrócona do budżetu Unii.
- (8) W przypadku gdy akt założycielski stanowi, że dochód składa się z opłat i należności stanowiących dodatek do wkładu finansowego Unii oraz że przychody pochodzące z opłat i należności są przeznaczone na finansowanie konkretnych pozycji wydatków, organy Unii powinny mieć możliwość przeniesienia salda w formie dochodów przeznaczonych na określony cel.
- (9) W celu pokrycia kosztów świadczenia usług oraz uniknięcia znacznych nadwyżek należy zadbać o to, by opłaty zostały ustanowione na odpowiednim poziomie.
- (10) Przekazywanie działań związanych z wykonywaniem budżetu organom Unii powinno być należycie uzasadnione charakterem tych działań oraz szczególną wiedzą specjalistyczną, którą dysponuje organ Unii, przy jednoczesnym zapewnieniu należytego zarządzania finansami oraz opłacalności. Przekazywane zadania powinny być zgodne z aktem założycielskim.
- (11) Organy Unii powinny mieć możliwość otrzymywania dotacji doraźnych wyłącznie w przypadku, gdy taka możliwość jest wyraźnie przewidziana w stosownych aktach podstawowych oraz zatwierdzona w akcie założycielskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1).

- (12) Organ Unii musi brać udział w analizie porównawczej wraz z innymi organami i instytucjami Unii na podstawie art. 50 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
- (13) Konieczne jest ustanowienie zasad dotyczących planów działania w zakresie prowadzenia działań następczych dotyczących wniosków z całościowych ocen okresowych w celu zapewnienia ich skutecznego wdrożenia.
- (14) Aby zapewnić spójność w zakresie programowania, organ Unii – uwzględniając wytyczne Komisji – powinien opracować dokument obejmujący zarówno programowanie roczne, jak i wieloletnie.
- (15) Organ Unii powinien dostosować harmonogram rocznego i wieloletniego programowania do procedury budżetowej w celu zagwarantowania jego skuteczności i spójności wszystkich dokumentów programowych.
- (16) Konieczne jest jasne określenie obecnej struktury audytu wewnętrznego oraz funkcji kontroli wewnętrznej, jak również uproszczenie wymogów w zakresie sprawozdawczości. Audyt wewnętrzny w organie Unii powinien być przeprowadzany przez audytora wewnętrznego Komisji, który powinien przeprowadzać kontrole w przypadkach uzasadnionych istniejącymi zagrożeniami. Konieczne jest określenie zasad dotyczących ustanowienia i funkcjonowania jednostek audytu wewnętrznego.
- (17) Należy uprościć obowiązki sprawozdawcze. Organy Unii powinny przedkładać skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności, zawierające wyczerpujące informacje dotyczące wdrożenia programu prac, budżetu, planu polityki kadrowej, systemu zarządzania i kontroli wewnętrznej.
- (18) Aby zwiększyć gospodarność organów Unii, konieczne jest umożliwienie wzajemnego świadczenia usług lub przekazania ich innemu organowi Unii lub Komisji. W szczególności umożliwienie przejęcia wszystkich lub części zadań księgowego organu Unii przez księgowego Komisji może zwiększyć oszczędności.
- (19) Jak przewidziano w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012, zobowiązania budżetowe z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy można rozbić na kilka rocznych rat tylko wtedy, gdy przewiduje to akt podstawowy, lub w przypadku, gdy dotyczą one wydatków administracyjnych.
- (20) Aby dostosować przepisy dotyczące dochodów przeznaczonych na określony cel do przepisów rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, konieczne jest określenie zasad dotyczących zróżnicowania dochodów przeznaczonych na określony cel (wewnętrznych i zewnętrznych) oraz ich przeniesienia.
- (21) Aby dostosować zasady dotyczące postępowania w odniesieniu do odsetek z tytułu wkładu finansowego Unii dla organu Unii do przepisów rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, należy zapewnić, by odsetki te nie były należne budżetowi.
- (22) W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012 przewidziano możliwość zaciągnięcia zobowiązania prawnego przed zaciągnięciem zobowiązania budżetowego w szczególnych przypadkach. Organy Unii powinny również korzystać z takiej możliwości.
- (23) W celu zagwarantowania spójności rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002 z rozporządzeniem (EU, Euratom) nr 966/2012 należy wykluczyć możliwość ustanowienia przepisów szczegółowych dotyczących zamówień publicznych i dotacji. Stosowanie jednego zestawu przepisów gwarantuje uproszczenie prac organu Unii i pozwala na korzystanie z wytycznych oraz modeli przygotowanych przez Komisję.
- (24) W celu dostosowania przepisów rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002 do przepisów rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 należy wprowadzić możliwość przyznawania nagród przez organ Unii.
- (25) Aby zidentyfikować i prawidłowo zarządzać ryzykiem w przypadku faktycznego lub domniemanego konfliktu interesów, organy Unii powinny przyjąć zasady dotyczące zapobiegania konfliktowi interesów i zarządzania nim. Zasady te powinny uwzględniać wytyczne opracowane przez Komisję na podstawie wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 lipca 2012 r.
- (26) Przepisy dotyczące polityki nieruchomości, w tym przepisy zezwalające organom Unii na zaciąganie pożyczek i określające warunki ich zaciągania, powinny zostać dostosowane do rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 w celu zapewnienia spójnego stosowania nowo wprowadzonych przepisów przez wszystkie organy i instytucje Unii.
- (27) Ze względu na fakt, iż Komisja potrzebuje czasu na opracowanie odpowiednich wytycznych we współpracy z organami Unii, konieczne jest opracowanie przepisów przejściowych dotyczących programowania i sprawozdawczości.
- (28) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w celu terminowego przyjęcia zmienionych rozporządzeń finansowych dla organów PPP w dniu 1 stycznia 2014 r., aby zapewnić spójne zasady w kolejnych wieloletnich ramach finansowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa podstawowe przepisy finansowe, na podstawie których organ Unii przyjmuje własne przepisy finansowe. Przepisy finansowe organu Unii nie odbiegają od przepisów niniejszego rozporządzenia z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby organu i po uzyskaniu wcześniejszej zgody Komisji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

— „akt założycielski” oznacza instrument prawa Unii regulujący główne kwestie związane z utworzeniem i działalnością organu Unii,

- „budżet organu Unii” oznacza instrument, w którym prognozuje się i zatwierdza wszelkie dochody i wydatki uznane za niezbędne dla organu Unii na każdy rok budżetowy,
- „organ Unii” oznacza każdy organ, o którym mowa w art. 208 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012,
- „zarząd” oznacza główny organ wewnętrzny organu Unii, odpowiedzialny za podejmowanie decyzji finansowych oraz budżetowych, niezależnie od nazwy nadanej mu w akcie założycielskim,
- „dyrektor” oznacza osobę odpowiedzialną za wykonanie decyzji zarządu i za budżet organu Unii jako urzędnik zatwierdzający, bez względu na tytuł nadany mu w akcie założycielskim,
- „rada wykonawcza” oznacza wewnętrzny organ organu Unii, który pomaga zarządowi w jego pracach i którego zadania i regulamin wewnętrzny zostały określone w akcie założycielskim.

Artykuł 3

O okresy, daty i terminy

Jeżeli nie przewidziano inaczej, do terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu zastosowanie ma rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Ochrona danych osobowych

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla wymogów ustanowionych w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.

Artykuł 5

Poszanowanie dla zasad budżetowych

Budżet organu Unii uchwała się i wykonuje zgodnie z zasadami jedności, rzetelności budżetowej, jednoroczności, równowagi, jednostki rozliczeniowej, uniwersalności, specyfikacji, zasadą należytego zarządzania finansami, która wymaga skutecznej i wydajnej kontroli wewnętrznej, oraz zasadą przejrzystości, jak określono w niniejszym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

TYTUŁ II

ZASADY BUDŻETOWE

ROZDZIAŁ 1

Zasady jednolitości i rzetelności budżetowej

Artykuł 6

Zakres budżetu organu Unii

1. Budżet organu Unii obejmuje:
 - a) dochód własny obejmujący wszystkie opłaty i należności, które organ Unii ma prawo pobierać na mocy zadań mu powierzonych, oraz wszelkie inne dochody;
 - b) dochód składający się z wszelkich wkładów finansowych przyjmujących państw członkowskich;
 - c) wkład finansowy przyznany przez Unię;
 - d) dochód przypisany do określonych pozycji wydatków zgodnie z art. 23 ust. 1;
 - e) wydatki organu Unii, łącznie z wydatkami administracyjnymi.

2. Dochód składający się z opłat i należności przeznacza się na określony cel jedynie w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, określonych w akcie założycielskim.

3. W przypadku gdy jeden lub większa liczba aktów założycielskich stanowi, że wyraźnie określone zadania finansowane są oddzielnie, lub jeżeli organ Unii realizuje zadania powierzone mu na mocy umowy o delegowaniu zadań, prowadzi on odrębne księgi rachunkowe zarówno dla operacji po stronie dochodów, jak i wydatków. Organ Unii wyraźnie identyfikuje każdą grupę zadań w ramach programowania w zakresie zasobów ludzkich, zawartego w dokumencie programowym obejmującym programowanie roczne i wieloletnie, o którym mowa w art. 32.

Artykuł 7

Dotacje doraźne

1. Organy Unii nie mogą otrzymywać dotacji doraźnych z budżetu z wyjątkiem sytuacji, gdy zostały one zatwierdzone w akcie założycielskim i wyraźnie przewidziane w akcie podstawowym.
2. W przypadku gdy dotacja doraźna dla organu Unii została zatwierdzona, zadania finansowane przy pomocy tych dotacji zostają włączone do rocznego programu prac, o którym mowa w art. 32 ust. 3.

Artykuł 8

Umowy o delegowaniu zadań

1. Komisja nie powierza zadań związanych z wykonywaniem budżetu organowi Unii z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to należyte uzasadnione szczególnym charakterem danego działania oraz szczególną wiedzą specjalistyczną, którą dysponuje organ Unii.

2. Podczas wyboru organu Unii należy uwzględnić następujące czynniki:

- a) opłacalność powierzenia przedmiotowych zadań;
 - b) wpływ na strukturę zarządzania organu i na jego zasoby finansowe i ludzkie.
3. W przypadku gdy Komisja wyjątkowo powierza zadania organowi Unii:
- a) wobec organów Unii, w odniesieniu do funduszy przydzielonych mu na te zadania, stosuje się odniesieniu do funduszy przydzielonych na te zadania organowi Unii art. 60 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, a art. 108 i 109 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania;
 - b) powierzone zadania należy wymienić w rocznym programie prac organu Unii, o którym mowa w art. 32 ust. 3, wyłącznie do celów informacyjnych.
4. Nie naruszając przepisów ust. 2, urzędnik zatwierdzający konsultuje się z zarządem przed podpisaniem umowy o delegowaniu zadań.

Artykuł 9

Reguły szczególne dotyczące zasad jedności i rzetelności budżetowej

1. Nie pobiera się dochodów ani nie dokonuje wydatków, chyba że są one zapisane w linii budżetowej organu Unii.
2. Nie można zaciągać żadnych zobowiązań ani zatwierdzać żadnych wydatków przekraczających poziom środków zatwierdzonych w budżecie organu Unii.
3. Środki mogą zostać zapisane w budżecie organu Unii tylko wówczas, jeżeli są przeznaczone na pozycję wydatków uznaną za niezbędną.
4. Odsetki narosłe od płatności zaliczkowych wypłaconych z budżetu Unii nie są należne organowi Unii.

ROZDZIAŁ 2

Zasada jednoroczności

Artykuł 10

Definicja

Środki zapisane w budżecie organu Unii są zatwierdzane na okres jednego roku budżetowego, który trwa od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

Artykuł 11

Rodzaje środków

1. Budżet organu Unii zawiera środki nieźróznicowane oraz, w przypadkach uzasadnionych potrzebami operacyjnymi, także środki źróznicowane. Środki źróznicowane składają się ze środków na zobowiązania i środków na płatności.
2. Środki na zobowiązania pokrywają łączny koszt zobowiązań prawnych zaciągniętych w roku budżetowym.
3. Środki na płatności pokrywają płatności z tytułu zobowiązań prawnych zaciągniętych w roku budżetowym lub w poprzednich latach budżetowych.

Artykuł 12

Rachunkowość dla dochodów i środków

1. Dochód organu Unii, o którym mowa w art. 6, zapisuje się w księgach rachunkowych na ten rok budżetowy na podstawie kwot pobranych w ciągu tego roku budżetowego.
2. Dochód organu Unii stanowi podstawę równoważnych środków na płatności.
3. Środki zatwierdzone na dany rok budżetowy są wykorzystywane jedynie do pokrycia zobowiązań zaciągniętych i wydatków zrealizowanych w tym roku budżetowym oraz do pokrycia kwot należnych z tytułu zobowiązań z poprzednich lat budżetowych.
4. Zobowiązania zapisuje się w księgach rachunkowych na podstawie zobowiązań prawnych zaciągniętych do dnia 31 grudnia.
5. Płatności zapisuje się w księgach rachunkowych na dany rok budżetowy na podstawie płatności dokonanych przez księgowego do dnia 31 grudnia tego roku.

Artykuł 13

Zaciąganie zobowiązań

Ze środków zapisanych w budżecie organu Unii można zaciągać zobowiązania ze skutkiem od dnia 1 stycznia, gdy tylko budżet organu Unii zostanie ostatecznie przyjęty.

Artykuł 14

Anulowanie i przenoszenie środków

1. Środki niewykorzystane na koniec roku budżetowego, na który zostały zapisane, zostają anulowane. Środki te mogą jednak zostać przeniesione, lecz tylko na kolejny rok budżetowy, decyzją podjętą przez zarząd do dnia 15 lutego lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – przez radę wykonawczą, zgodnie z ust. 3 i 4, lub mogą zostać przeniesione automatycznie zgodnie z ust. 5.
2. Środki odnoszące się do wydatków na personel nie mogą zostać przeniesione.
3. Zróznicowane środki na zobowiązania oraz środki nieźróznicowane niewykorzystane do zaciągnięcia zobowiązań na koniec roku budżetowego mogą zostać przeniesione w odniesieniu do:
 - a) kwot odpowiadających środkom na zobowiązania;
 - b) kwot odpowiadających środkom nieźróznicowanym związanym z przedsięwzięciami z zakresu nieruchomości, co do których większość wstępnych etapów procedury zaciągania zobowiązań zakończono do dnia 31 grudnia. Wstępny etap procedury zaciągania zobowiązań określa się w przepisach wykonawczych rozporządzenia finansowego każdego z organów Unii.

Kwoty te można następnie wykorzystać na zaciąganie zobowiązań do dnia 31 marca kolejnego roku lub – w przypadku kwot dotyczących przedsięwzięć z zakresu nieruchomości – do dnia 31 grudnia kolejnego roku.

4. Środki na płatności mogą zostać przeniesione w odniesieniu do kwot potrzebnych do pokrycia istniejących zobowiązań lub zobowiązań powiązanych z przeniesionymi środkami na zobowiązania, jeżeli środki na płatności przewidziane w odpowiednich liniach budżetowych na kolejny rok budżetowy nie są wystarczające na pokrycie potrzeb.

Organ Unii najpierw wykorzystuje środki zatwierdzone na bieżący rok budżetowy i do czasu ich wyczerpania nie wykorzystuje środków przeniesionych.

5. Środki niezróżnicowane odpowiadające zobowiązaniom będącym przedmiotem należycie zawartych umów według stanu na koniec roku budżetowego są przenoszone automatycznie, wyłącznie na kolejny rok budżetowy.

6. Środki przeniesione, które nie zostały wykorzystane na zaciąganie zobowiązań do dnia 31 marca roku N+1, zostają automatycznie anulowane i są stosownie ujęte w księgach rachunkowych.

Artykuł 15

Zasady dotyczące przenoszenia dochodów przeznaczonych na określony cel

Przenoszenie dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w art. 23, oraz niewykorzystanych środków dostępnych na dzień 31 grudnia wynikających z takich dochodów jest zgodne z następującymi zasadami:

- a) zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel są przenoszone automatycznie i muszą zostać całkowicie wykorzystane do czasu zakończenia wszystkich operacji związanych z programem lub działaniem, na które są one przeznaczone; zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, otrzymane w ciągu ostatniego roku trwania programu lub działania, można wykorzystać w pierwszym roku trwania kolejnego programu lub działania;
- b) wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel są przenoszone tylko na jeden rok, z wyjątkiem wewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w art. 23 ust. 3 lit. f), które są przenoszone automatycznie.

Najpóźniej do dnia 1 czerwca roku N+1 organ Unii informuje Komisję o wykorzystaniu przeniesionych dochodów przeznaczonych na określony cel.

Artykuł 16

Umorzenie środków

Jeżeli środki są umarzane w którymkolwiek roku budżetowym następującym po roku, w którym zostały one zapisane w budżecie organu Unii, w wyniku całkowitego lub częściowego niewykonania działań, na które zostały przeznaczone, środki te zostają anulowane.

Artykuł 17

Zobowiązania

1. Od dnia 15 października każdego roku zobowiązania z tytułu stałych wydatków administracyjnych mogą być zaciągane z góry ze środków przewidzianych na kolejny rok budżetowy. Zobowiązania te nie mogą jednak przekroczyć jednej czwartej środków przyjętych przez zarząd w odpowiedniej linii budżetowej na bieżący rok budżetowy. Zobowiązania te

nie mogą dotyczyć nowych wydatków, niezatwierdzonych jeszcze co do zasady w ostatnim należycie przyjętym budżecie organu Unii.

2. Wydatki, które muszą zostać zapłacone z góry, na przykład czynsze, mogą być podstawą dokonywania płatności, począwszy od dnia 1 grudnia, które zapisywane są w ciężar środków przewidzianych na kolejny rok budżetowy. W tym przypadku nie ma zastosowania limitu, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 18

Zasady mające zastosowanie w przypadku opóźnionego przyjęcia budżetu organu Unii

1. Jeżeli budżet organu Unii nie zostanie ostatecznie przyjęty na początku roku budżetowego, zastosowanie mają przepisy określone w ust. 2–6.

2. Zobowiązania i płatności mogą być dokonywane w ramach limitów ustanowionych w ust. 3.

3. Zobowiązania można zaciągać w poszczególnych rozdziałach do wysokości jednej czwartej łącznej kwoty środków zatwierdzonych w odpowiednim rozdziale na poprzedni rok budżetowy, powiększonych o jedną dwunastą dla każdego upływającego miesiąca.

Nie można przekroczyć limitu środków przewidzianych w preliminarzu dochodów i wydatków.

Płatności można dokonywać miesięcznie w poszczególnych rozdziałach do wysokości jednej dwunastej kwoty środków zatwierdzonych w odpowiednim rozdziale na poprzedni rok budżetowy. Suma ta nie może jednak przekraczać jednej dwunastej kwoty środków przewidzianych w odpowiednim rozdziale preliminarza dochodów i wydatków.

4. Przez środki zatwierdzone w odpowiednim rozdziale na poprzedni rok budżetowy, o których mowa w ust. 2 i 3, rozumie się środki przyjęte w głosowaniu nad budżetem organu Unii, w tym nad budżetami korygującymi, po skorygowaniu o przesunięcia dokonane w tym roku budżetowym.

5. Na wniosek dyrektora i jeżeli wymaga tego zapewnienie ciągłości działania organu Unii oraz potrzeby w zakresie zarządzania, zarząd może zatwierdzić wydatki przekraczające jedną dwunastą kwoty środków tymczasowych, ale, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, nieprzekraczające łącznie czterech dwunastych kwoty środków tymczasowych, zarówno w zakresie zobowiązań, jak i płatności, wykraczające poza środki udostępnione automatycznie zgodnie z ust. 2 i 3.

Dodatkowe dwunaste części są zatwierdzane w całości i są niepodzielne.

6. Jeżeli w danym rozdziale zatwierdzenie czterech dwunastych części środków tymczasowych zgodnie z ust. 5 nie wystarcza do pokrycia wydatków niezbędnych do zapobieżenia przerwaniu ciągłości działalności organu Unii w obszarze objętym tym rozdziałem, to w drodze wyjątku można zatwierdzić przekroczenie kwoty środków zapisanych w odpowiednim rozdziale budżetu organu Unii na poprzedni rok budżetowy. Zarząd stanowi zgodnie z procedurami określonymi w ust. 5. W żadnym wypadku nie można jednak przekroczyć łącznej kwoty środków dostępnych w budżecie organu Unii na poprzedni rok budżetowy lub w przedstawionym projekcie budżetu organu Unii.

ROZDZIAŁ 3

Zasada równowagi

Artykuł 19

Definicja i zakres

1. Dochody i środki na płatności muszą znajdować się w równowadze.
2. Środki na zobowiązania nie mogą przekraczać kwoty wkładu Unii, powiększonej o dochód własny i wszelkie inne dochody, o których mowa w art. 6.
3. W przypadku organów, na których dochody składają się opłaty i należności stanowiące dodatek do wkładu finansowego Unii, opłaty powinny zostać ustalone na takim poziomie, który pozwala na uniknięcie gromadzenia znacznych nadwyżek. W przypadku powtarzającego się znacznego pozytywnego lub negatywnego wyniku budżetowego w rozumieniu art. 97, poziom opłat i należności należy poddać przeglądowi.
4. Organ Unii nie może zaciągać pożyczek w ramach swojego budżetu.
5. Wkład finansowy Unii dla organu Unii stanowi w jego budżecie wkład równoważący i może zostać podzielony na kilka płatności.
6. Organ Unii stosuje rygorystyczne zasady zarządzania środkami pieniężnymi z należytym uwzględnieniem dochodów przeznaczonych na określony cel, tak by jego salda środków pieniężnych były ograniczone do należycie uzasadnionych potrzeb. Wraz z wnioskami o płatności przedkłada szczegółowe i uaktualnione prognozy swojego rzeczywistego zapotrzebowania na środki pieniężne w ciągu roku, w tym informacje na temat dochodów przeznaczonych na określony cel.

Artykuł 20

Wynik budżetowy za rok budżetowy

1. Jeżeli wynik budżetowy w rozumieniu art. 97 jest pozytywny, kwota ta jest zwracana Komisji do wysokości kwoty wkładu wypłaconego w ciągu tego roku. Część wyniku budżetowego przekraczającą kwotę wkładu finansowego Unii wypłaconego podczas roku budżetowego zapisuje się w budżecie organu Unii na następny rok budżetowy jako dochód.

Pierwszy akapit ma również zastosowanie w przypadku, gdy dochód organu Unii składa się z opłat i należności stanowiących dodatek do wkładu finansowego Unii.

Różnica między wkładem zapisanym w budżecie oraz wypłaconym organowi Unii zostaje anulowana.

Organ Unii przedstawia najpóźniej do dnia 31 stycznia roku N szacunki dotyczące wyniku budżetowego z roku N-1, który powinien zostać zwrócony do budżetu w późniejszym okresie w roku N, w celu uzupełnienia dostępnych już informacji dotyczących wyniku budżetu z roku N-2. Komisja należycie uwzględnia te informacje, dokonując oceny potrzeb finansowych organu Unii na rok N+1.

2. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli akt założycielski stanowi, że dochody pochodzące z opłat i należności przeznaczone są na sfinansowanie konkretnych pozycji wydatków, organ Unii może przenieść saldo opłat i należności jako dochody przeznaczone na określony cel z przeznaczeniem na działania związane ze świadczeniem usług, za które należne są te opłaty.

3. Jeżeli wynik budżetowy w rozumieniu art. 97 jest negatywny, jest on zapisywany w budżecie organu Unii na następny rok budżetowy jako środki na płatności lub, w stosownych przypadkach, jako kompensata na poczet pozytywnego wyniku budżetowego organu Unii w następnych latach budżetowych.

4. Dochody lub środki na płatności zapisuje się w budżecie organu Unii podczas procedury budżetowej poprzez zastosowanie procedury listu w sprawie poprawek określonej w art. 39 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 lub, jeżeli wykonanie budżetu organu Unii jest w trakcie realizacji, za pośrednictwem budżetu korygującego.

ROZDZIAŁ 4

Zasada jednostki rozliczeniowej

Artykuł 21

Stosowanie euro

Budżet organu Unii sporządza się i wykonuje w euro, w euro prezentuje się również sprawozdania rachunkowe. Jednakże do celów przepływu środków pieniężnych księgowy oraz, w przypadku rachunków zaliczkowych, administratorzy rachunków zaliczkowych są upoważnieni do wykonywania operacji w innych walutach, jak ustanowiono w przepisach finansowych każdego organu Unii.

ROZDZIAŁ 5

Zasada uniwersalności

Artykuł 22

Definicja i zakres

Nie naruszając przepisów art. 23, suma dochodów pokrywa sumę środków na płatności. Nie naruszając przepisów art. 25, wszystkie dochody i wydatki zapisuje się w pełnej wysokości, nie wprowadzając żadnych korekt między nimi.

Artykuł 23

Dochody przeznaczone na określony cel

1. Zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel oraz wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel wykorzystuje się do finansowania szczególnych pozycji wydatków.

2. Zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel stanowią:

- a) wkłady finansowe państw członkowskich oraz państw trzecich, w tym w obu przypadkach ich agencji publicznych, podmiotów lub osób fizycznych na pewne działania organów Unii w stopniu, w jakim przewidziane jest to w umowie zawartej między organem Unii a państwami członkowskimi, państwami trzecimi lub przedmiotowymi agencjami publicznymi, podmiotami lub osobami fizycznymi;
- b) dochody, które są przeznaczone na określony cel, takie jak dochody z fundacji, subwencji, darów i zapisów na cele dobroczynne;
- c) wkłady finansowe na działania organów Unii, pochodzące od państw trzecich lub od różnych organów nieunijnych, nieujęte w lit. a);

— dochody pochodzące z dotacji doraźnych, o których mowa w art. 7,

— dochody pochodzące z umów o delegowaniu zadań, o których mowa w art. 8;

d) wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w ust. 3, w zakresie, w jakim uzupełniają one inne dochody, o których mowa w lit. a)–c) niniejszego ustępu;

e) dochody z opłat i należności, o których mowa w art. 6 ust. 2.

3. Wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel stanowią:

a) dochody od podmiotów trzecich z tytułu dostarczonych im na zamówienie towarów, usług lub wykonanych robót budowlanych, z wyjątkiem opłat i należności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a);

b) wpływy ze sprzedaży pojazdów, sprzętu, instalacji, materiałów, aparatury naukowej i technicznej w związku z ich wymianą lub złomowaniem po całkowitym zamortyzowaniu ich wartości księgowej;

c) dochody pochodzące ze zwrotów nienależnie wypłaconych kwot, zgodnie z art. 62;

d) wpływy z tytułu dostarczenia towarów, świadczenia usług i wykonania robót budowlanych na rzecz instytucji lub innych organów Unii;

e) rozliczenia roszczeń ubezpieczeniowych;

f) dochody z najmu;

g) dochody ze sprzedaży publikacji i filmów, w tym zapisanych na nośnikach elektronicznych;

h) dochody wynikające z późniejszych zwrotów podatku na podstawie art. 25 ust. 3 lit. b).

4. Nie naruszając przepisów art. 23 ust. 2 lit. e), w odpowiednim akcie założycielskim można również przypisać przewidziane w nim dochody do określonych pozycji wydatków. Takie dochody stanowią wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, chyba że akt założycielski stanowi inaczej.

5. Wszystkie pozycje dochodów w rozumieniu ust. 2 lit. a)–c) oraz ust. 3 lit. a)–d) pokrywają wszystkie bezpośrednie i pośrednie wydatki poniesione w związku z daną działalnością lub celem.

6. Budżet organu Unii zawiera linie uwzględniające zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel i wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel oraz, wszędzie gdzie to możliwe, wskazuje ich kwotę.

Dochody przeznaczone na określony cel mogą zostać uwzględnione w preliminarzu wydatków i dochodów tylko w takiej wysokości, jaka jest pewna w dniu przyjmowania preliminarza.

Artykuł 24

Darowizny

1. Dyrektor może przyjąć jakiegokolwiek darowizny na rzecz organu Unii, takie jak fundacje, subwencje, dary i zapisy na cele dobroczynne.

2. Przyjęcie darowizny, które może pociągać za sobą obciążenie finansowe, podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez zarząd, który podejmuje decyzję w terminie dwóch miesięcy od daty złożenia zarządowi takiego wniosku lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – przez radę wykonawczą. Jeśli zarząd lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – rada wykonawcza nie podejmie decyzji podczas tego okresu, darowiznę uznaje się za przyjętą.

Artykuł 25

Zasady dotyczące odpisywania oraz korekt z tytułu różnic kursowych

1. Od wniosków o płatność, które następnie stanowią podstawę do wypłaty kwoty netto, można odpisać następujące kwoty:

a) kary nałożone na strony umów o wykonanie zamówienia lub na beneficjentów;

b) zniżki, zwroty i rabaty z poszczególnych faktur i zestawień kosztów;

c) korekty nienależnie wypłaconych kwot.

Korekt, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), można dokonywać, odpisując odpowiednie kwoty bezpośrednio od kolejnej płatności okresowej lub od wypłaty salda dla tego samego odbiorcy płatności, w rozdziale, artykule i roku budżetowym, którego dotyczy nadpłata.

Do odpisów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), zastosowanie mają reguły rachunkowości Unii.

2. Koszty dostarczanych organowi Unii produktów lub świadczonych na jego rzecz usług, zawierające podatki zwracane przez państwa członkowskie na mocy Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, pokrywane są z budżetu organu Unii w kwocie pomniejszonej o kwotę podatku, pod warunkiem że organ Unii jest nim objęty.

3. Koszty dostarczanych organowi Unii produktów lub świadczonych na jego rzecz usług, zawierające podatki zwracane przez państwa trzecie na podstawie odpowiednich umów, mogą być pokrywane z budżetu organu Unii:

a) w kwocie pomniejszonej o kwotę podatku;

b) w kwocie zawierającej podatek. W takim przypadku późniejsze zwroty podatku traktowane są jak wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel.

4. Wszelkie podatki krajowe, czasowo ponoszone przez organ Unii na mocy ust. 2 i 3 zostają wpisane na konto przejściowe do chwili, gdy zostaną zwrócone przez dane państwo.

5. Każdy negatywny wynik budżetowy zapisuje się w budżecie organu Unii jako wydatki.

6. Można dokonywać korekt z tytułu różnic kursowych występujących przy wykonywaniu budżetu organu Unii. Końcowy zysk lub stratę uwzględnia się w wyniku budżetowym za dany rok.

ROZDZIAŁ 6

Zasada specyfikacji

Artykuł 26

Przepisy ogólne

Środki przeznaczone są na określone cele według tytułów i rozdziałów. Rozdziały następnie dzielą się na artykuły i pozycje.

Artykuł 27

Przesunięcia

1. Dyrektor może dokonać przesunięcia środków:
 - a) między tytułami – do wysokości 10 % środków zapisanych na dany rok w tej linii budżetowej, z której dokonywane jest przesunięcie;
 - b) między rozdziałami lub między artykułami – bez ograniczeń.
2. Powyżej limitu, o którym mowa w ust. 1, dyrektor może zaproponować zarządowi lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – radzie wykonawczej, przesunięcie środków między tytułami. Zarząd lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – rada wykonawcza, ma trzy tygodnie na wyrażenie sprzeciwu wobec takiego przesunięcia. Po tym terminie przesunięcie uznaje się za przyjęte.
3. Propozycjom dotyczącym przesunięć oraz przesunięciom dokonywanym na podstawie ust. 1 i 2 towarzyszą odpowiednie i szczegółowe dokumenty uzupełniające, wykazujące wykorzystanie środków i preliminarz zapotrzebowania na środki do końca roku budżetowego, zarówno w odniesieniu do pozycji, do których środki mają zostać przesunięte, jak i tych, z których środki są przesuwane.
4. Dyrektor w jak najkrótszym terminie informuje zarząd o wszystkich dokonanych przesunięciach. Dyrektor informuje Parlament Europejski oraz Radę o wszystkich przesunięciach dokonanych na mocy ust. 2.

Artykuł 28

Zasady szczególne dotyczące przesunięć

1. Przesunięcia środków można dokonywać tylko do tych linii budżetowych budżetu organu Unii, w odniesieniu do których organ Unii zatwierdził środki lub które oznaczono jako *pro memoria*.
2. Środki odpowiadające dochodom przeznaczonym na określony cel można przesuwać tylko pod warunkiem wykorzystania tych dochodów na cel, na który zostały przeznaczone.

ROZDZIAŁ 7

Zasada należytego zarządzania finansami

Artykuł 29

Zasady oszczędności, wydajności i skuteczności/zasada należytego zarządzania finansami

1. Środki wykorzystuje się zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, czyli zgodnie z zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności.

2. Zgodnie z zasadą oszczędności zasoby wykorzystywane przez organ Unii w celu wykonywania jego działalności powinny być udostępniane w odpowiednim czasie, we właściwej ilości i jakości oraz po najlepszej cenie.

Zasada wydajności wiąże się z jak najkorzystniejszą relacją pomiędzy wykorzystanymi zasobami a osiągniętymi wynikami.

Zasada skuteczności wiąże się z osiągnięciem określonych celów oraz zamierzonych rezultatów.

3. Organ Unii przeprowadza analizę porównawczą, o której mowa w art. 50 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Analiza porównawcza obejmuje:

- przeprowadzenie analizy skuteczności służb horyzontalnych organu Unii,
- ocenę kosztów i korzyści wzajemnego świadczenia usług lub też całkowitego przekazania ich do innego organu Unii lub do Komisji.

Podczas przeprowadzania analizy porównawczej, o której mowa w akapicie pierwszym i drugim, organ Unii dokonuje niezbędnych uzgodnień w celu uniknięcia konfliktu interesów.

4. We wszystkich obszarach działalności objętych budżetem organu Unii wyznacza się zdefiniowane, wymierne, osiągalne, odpowiednie i określone w czasie cele. Dla każdego działania osiągnięcie tych celów monitorowane jest wskaźnikami wydajności; dyrektor przekazuje informacje na ten temat zarządowi. Informacje te dostarczane są corocznie, nie później niż w momencie składania dokumentów załączanych do projektu budżetu organu Unii.

5. W celu usprawnienia procesu podejmowania decyzji organ Unii przeprowadza zarówno oceny *ex ante*, jak i *ex post*, zgodnie ze wskazówkami dostarczonymi przez Komisję. Oceny takie mają zastosowanie do wszystkich programów i działań, które pociągają za sobą znaczne wydatki, a o wynikach tych ocen informuje się zarząd.

6. Dyrektor przygotowuje plan działania w celu prowadzenia działań następczych w odniesieniu do wniosków i ocen, o których mowa w ust. 5, i składa Komisji sprawozdania na temat postępów dwa razy w roku oraz przedstawia regularne sprawozdania z postępów zarządowi.

7. Zarząd kontroluje wykonanie planu działania, o którym mowa w ust. 6.

Artykuł 30

Wewnętrzna kontrola wykonania budżetu

1. Budżet organu Unii wykonuje się przy zapewnieniu skutecznej i wydajnej kontroli wewnętrznej.

2. Do celów wykonania budżetu organu Unii kontrolę wewnętrzną definiuje się jako proces stosowany na wszystkich szczeblach zarządzania i mający zapewnić wystarczającą pewność co do osiągnięcia następujących celów:

- a) skuteczności, wydajności i oszczędności operacji;
- b) wiarygodności sprawozdawczości;
- c) ochrony mienia i informacji;
- d) zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom oraz ich wykrywania, korygowania i monitorowania;
- e) odpowiedniego zarządzania ryzykiem w zakresie legalności i prawidłowości operacji podstawowych, z uwzględnieniem wieloletniego charakteru programów, jak również charakteru danych płatności.

3. Skuteczna kontrola wewnętrzna opiera się na najlepszej praktyce międzynarodowej i obejmuje w szczególności:

- a) podział obowiązków;
- b) właściwe zarządzanie ryzykiem i strategię kontroli, w tym kontrole na szczeblu odbiorców;
- c) unikanie konfliktu interesów;
- d) odpowiednią ścieżkę audytu i integralność danych w systemach danych;
- e) procedury monitorowania wyników i procedury prowadzenia działań następczych w przypadku stwierdzenia słabych punktów oraz wyjątków w systemie kontroli wewnętrznej;
- f) okresową ocenę prawidłowego funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej.

4. Wydajna kontrola wewnętrzna opiera się na następujących elementach:

- a) wdrożeniu właściwej strategii zarządzania ryzykiem i strategii kontroli skoordynowanej przez odpowiednich uczestników łańcucha kontroli;
- b) dostępności wyników przeprowadzonych kontroli dla wszystkich odpowiednich uczestników łańcucha kontroli;
- c) bazowaniu, w stosownych przypadkach, na opiniach z niezależnych audytów, pod warunkiem że jakość pracy wykonanej w celu sporządzenia tych dokumentów jest wystarczająca i możliwa do zaakceptowania oraz że praca ta została wykonana przy zastosowaniu uzgodnionych norm;
- d) wdrażaniu bez zbędnej zwłoki środków naprawczych, w tym – w stosownych przypadkach – odstrasżających kar;
- e) eliminowaniu wielokrotnych kontroli;
- f) poprawie korzystnej relacji kosztów do korzyści związanych z działaniami kontrolnymi.

ROZDZIAŁ 8

Zasada przejrzystości

Artykuł 31

Publikacja sprawozdań rocznych, budżetów i sprawozdań

1. Budżet organu Unii uchwała się i wykonuje, a sprawozdania roczne prezentuje zgodnie z zasadą przejrzystości.

2. Streszczenie budżetu organu Unii i budżetów korygujących organu Unii, w ostatecznie przyjętych wersjach, publikowane jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w ciągu trzech miesięcy od dnia ich przyjęcia.

Streszczenie zawiera pięć głównych linii budżetowych dochodów, pięć głównych linii budżetowych wydatków budżetu administracyjnego i operacyjnego organu Unii, plan zatrudnienia oraz szacunkową liczbę pracowników kontraktowych wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, na których przewiduje się środki w budżecie, oraz oddelegowanych ekspertów krajowych. Należy także podać dane za poprzedni rok.

3. Budżet organu Unii uwzględniający plan zatrudnienia oraz budżety korygujące, w ostatecznie przyjętych wersjach, wraz ze wskazaniem liczby pracowników kontraktowych wyrażonej w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, na których przewiduje się środki w budżecie, oraz oddelegowanych ekspertów krajowych, jest przekazywany do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady, Trybunału Obrachunkowego i Komisji oraz publikowany na stronie internetowej danego organu Unii w ciągu czterech tygodni od jego przyjęcia.

4. Organ Unii udostępnia na swojej stronie internetowej, najpóźniej do dnia 30 czerwca kolejnego roku budżetowego, informacje o beneficjentach środków pochodzących z jego budżetu, w tym ekspertach, z którymi zawarto umowy na podstawie art. 89, zgodnie z art. 21 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012⁽¹⁾, zgodnie z jednolitym wzorem. Opublikowane informacje są łatwo dostępne, przejrzyste i wyczerpujące. Informacje te są udostępniane z należytym przestrzeganiem wymogów poufności i bezpieczeństwa, w szczególności w zakresie wymogów ochrony danych osobowych ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

TYTUŁ III

UCHWALANIE I STRUKTURA BUDŻETU

ROZDZIAŁ 1

Uchwalanie budżetu organu Unii

Artykuł 32

Programowanie roczne i wieloletnie

1. Organ Unii sporządza dokument programowy obejmujący programowanie wieloletnie i roczne z uwzględnieniem wytycznych ustanowionych przez Komisję.

2. W programie wieloletnim określa się:

— ogólne założenia strategiczne, w tym cele, oczekiwane rezultaty i wskaźniki wydajności,

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

- programowanie w zakresie zasobów, w tym budżetu wieloletniego i personelu.

Programowanie w zakresie zasobów obejmuje jakościowe i ilościowe informacje dotyczące zasobów ludzkich oraz kwestii budżetowych w celach sprawozdawczości, a w szczególności:

- w odniesieniu do lat N-1 i n, informacje dotyczące liczby urzędników, pracowników czasowych i kontraktowych określonych w regulaminie pracowniczym oraz oddelegowanych ekspertów krajowych,
- w odniesieniu do roku N-1 preliminarz budżetowy w rozumieniu art. 97 oraz informacje dotyczące wkładu niepieniężnego przyznanego organowi Unii przez przyjmujące państwo członkowskie,
- w odniesieniu do roku N+1, szacunkową liczbę urzędników, pracowników czasowych i kontraktowych objętych regulaminem pracowniczym,
- w odniesieniu do kolejnych lat, orientacyjny budżet oraz program w odniesieniu do zasobów ludzkich.

Komisja przesyła organowi Unii opinię swoich odpowiednich służb dotyczącą projektu programu w odniesieniu do zasobów ludzkich.

Jeżeli organ Unii nie uwzględni w pełni opinii służb Komisji, ma on obowiązek przedstawić Komisji odpowiednie wyjaśnienia.

Program w zakresie zasobów jest aktualizowany co roku. Programowanie strategiczne jest aktualizowane w stosownych przypadkach, w szczególności w celu uwzględnienia wyników całościowych ocen, o których mowa w akcie założycielskim.

3. Roczny program prac organu Unii zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane rezultaty, w tym wskaźniki wydajności. Zawiera on również opis działań, które wymagają finansowania, oraz kwotę przydzieloną na zasoby finansowe i ludzkie w odniesieniu do każdego działania. Roczny program prac musi być spójny z wieloletnim programem, o którym mowa w ust. 1.

W programie tym wskazuje się wyrażnie, które zadania organu Unii zostały dodane, zmienione lub usunięte w porównaniu z poprzednim rokiem budżetowym.

4. Każda znacząca zmiana w rocznym programie prac przyjmowana jest za pomocą tej samej procedury co wstępny program prac, zgodnie z przepisami aktu założycielskiego oraz z przepisami art. 33 niniejszego rozporządzenia.

Zarząd może przekazać uprawnienia do dokonywania nieznacznych zmian w rocznym programie prac urzędnikowi zatwierdzającemu organu Unii.

Artykuł 33

Uchwalanie budżetu

1. Budżet jest uchwalany zgodnie z przepisami aktu założycielskiego.

2. Organ Unii przesyła Komisji wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków oraz ogólne wytyczne stanowiące podstawę tego preliminarza do dnia 31 grudnia każdego roku.

3. Zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, każdego roku organ Unii przesyła Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie preliminarz dochodów i wydatków określony w akcie założycielskim.

4. Preliminarz dochodów i wydatków organu Unii obejmuje:

- a) plan zatrudnienia określający liczbę stałych i tymczasowych stanowisk zatwierdzonych w ramach limitu środków budżetowych, według grup zaszeregowania i kategorii;
- b) w przypadku zmiany liczby osób na stanowiskach oświadczenie uzasadniające wniosek o nowe stanowiska;
- c) kwartalne oszacowanie płatności gotówkowych oraz wpływów gotówkowych;
- d) informacje na temat osiągnięcia wszystkich uprzednio ustalonych celów różnych działań. Wyniki oceny są uwzględniane i przywoływane jako podstawy merytoryczne uzasadniające ewentualne zwiększenie lub zmniejszenie proponowanego budżetu organu Unii w porównaniu z budżetem na rok N.

5. Organ Unii przesyła Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wstępny projekt dokumentu programowego, o którym mowa w art. 32, najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku, jak również każdą późniejszą zaktualizowaną wersję tego dokumentu.

6. W ramach procedury przyjmowania budżetu Komisja przesyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie preliminarz organu Unii i proponuje określoną kwotę wkładu dla organu Unii oraz liczbę pracowników, jaką uznaje za potrzebną organowi. Komisja dostarcza projekt planu zatrudnienia organów Unii oraz szacunkową liczbę pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, w odniesieniu do której wniesiono o środki, niezwłocznie po uchwaleniu projektu budżetu.

7. Parlament Europejski oraz Rada przyjmują plan zatrudnienia organu Unii oraz wszelkie późniejsze zmiany do niego zgodnie z art. 38 ust. 1. Plan zatrudnienia zostaje opublikowany w załączniku do sekcji III – Komisja – do budżetu.

8. Zarząd przyjmuje budżet organu Unii oraz plan zatrudnienia wraz z dokumentem programowym, o którym mowa w art. 32. Stają się one ostateczne po ostatecznym przyjęciu budżetu, w którym określa się kwotę wkładu i plan zatrudnienia, a w razie konieczności budżet organu Unii i plan zatrudnienia podlegają odpowiednim dostosowaniom.

9. W momencie powierzania nowych zadań organowi Unii, Komisja – bez uszczerbku dla procedur legislacyjnych w odniesieniu do zmian aktu założycielskiego – przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie niezbędne informacje w celu oceny wpływu nowych zadań na zasoby organu Unii, aby w stosownych przypadkach dokonać przeglądu jego finansowania.

Artykuł 34

Budżety korygujące

Wszelkie zmiany budżetu organu Unii, w tym jego planu zatrudnienia, są przedmiotem budżetu korygującego, przyjmowanego w drodze tej samej procedury, co budżet początkowy organu Unii, zgodnie z przepisami aktu założycielskiego oraz art. 33 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 2

Struktura i prezentacja budżetu organu unii

Artykuł 35

Struktura budżetu organu Unii

Budżet organu Unii składa się z zestawienia dochodów i zestawienia wydatków.

Artykuł 36

Nomenklatura budżetowa

W zakresie, w jakim jest to uzasadnione charakterem działalności organu Unii, zestawienie wydatków musi być określone na podstawie nomenklatury zawierającej klasyfikację według celu. Nomenklatura ustalana jest przez organ Unii; w ramach nomenklatury dokonuje się wyraźnego rozróżnienia między przyznanymi środkami na wydatki administracyjne i środkami operacyjnymi.

Artykuł 37

Prezentacja budżetu organu Unii

W budżecie organu Unii wykazuje się:

1. w przypadku zestawienia dochodów:
 - a) szacowane dochody organu Unii na dany rok budżetowy („rok N”);
 - b) szacowane dochody za poprzedni rok budżetowy oraz dochody za rok N-2;
 - c) właściwe uwagi do każdej linii w budżecie dotyczącej dochodu;
2. w przypadku zestawienia wydatków:
 - a) środki na zobowiązania i środki na płatności na rok N;
 - b) środki na zobowiązania i środki na płatności za poprzedni rok budżetowy oraz zaciągnięte zobowiązania oraz wydatki zrealizowane w roku N-2, przy czym wydatki wyraża się również jako procent budżetu organu Unii z roku N;

- c) skrócone zestawienie harmonogramu należnych płatności w kolejnych latach budżetowych na pokrycie zobowiązań budżetowych zaciągniętych w poprzednich latach;
- d) właściwe uwagi dotyczące każdego podziału.

Artykuł 38

Zasady dotyczące planów zatrudnienia personelu

1. Plan zatrudnienia, o którym mowa w art. 33, obejmuje, uwzględniając liczbę stanowisk zatwierdzonych na dany rok budżetowy, liczbę stanowisk zatwierdzonych na poprzedni rok, jak również liczbę stanowisk rzeczywiście obsadzonych. Stanowi to bezwzględny limit dla organu Unii. Nie można dokonywać dodatkowych powołań poza ustalonym limitem.

Z wyjątkiem stopni AD 16, AD 15, AD 14 i AD 13 zarząd może jednak zmienić plan zatrudnienia o maksymalnie 10 % zatwierdzonych stanowisk pod następującymi warunkami:

- a) utrzymania na niezmiennym poziomie środków na personel przewidzianych na cały rok budżetowy;
- b) nieprzekroczenia limitu łącznej liczby stanowisk zatwierdzonych w planie zatrudnienia;
- c) udziału organu Unii w analizie porównawczej z innymi organami Unii, co zainicjowała Komisja, dokonując przeglądu swojego stanu zatrudnienia.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit drugi, skutki zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin zatwierdzonego przez organ powołujący zgodnie z regulaminem pracowniczym mogą być kompensowane zatrudnieniem dodatkowego personelu. W przypadku gdy pracownik wnosi o cofnięcie zgody na pracę w niepełnym wymiarze godzin przed upływem przyznanego terminu, organ Unii bezzwłocznie podejmuje odpowiednie środki, aby zapewnić przestrzeganie limitu określonego w ust. 1 akapit drugi lit. b).

TYTUŁ IV

WYKONANIE BUDŻETU ORGANU UNII

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 39

Wykonywanie budżetu zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami

1. Dyrektor wykonuje funkcję urzędnika zatwierdzającego. Wykonuje on dochody i wydatki budżetowe zgodnie z przepisami finansowymi organu Unii oraz zasadą należytego zarządzania finansami, na własną odpowiedzialność i w granicach zatwierdzonych środków.

2. Bez uszczerbku dla obowiązków urzędnika zatwierdzającego w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz ich wykrywania, organ Unii uczestniczy w działaniach Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym.

Artykuł 40

Delegowanie uprawnień do wykonywania budżetu

1. Dyrektor może delegować swoje uprawnienia do wykonywania budżetu na personel organu Unii objęty regulaminem pracowniczym, zgodnie z warunkami ustanowionymi w przepisach finansowych organu Unii przyjętymi przez zarząd. Podmioty, którym zostały delegowane uprawnienia, mogą działać wyłącznie w ich granicach.

2. Podmiot, któremu przekazano uprawnienia, może je subdelegować, jak przewidziano w zasadach wykonywania niniejszego rozporządzenia, o których mowa w art. 114. Każda subdelegacja uprawnień wymaga wyraźnej zgody dyrektora.

Artykuł 41

Konflikt interesów

1. Wszystkim podmiotom upoważnionym do działań finansowych w rozumieniu rozdziału 2 niniejszego tytułu oraz wszystkim innym osobom uczestniczącym w wykonywaniu budżetu oraz zarządzaniu budżetem, w tym w działaniach przygotowawczych, a także w audycie lub kontroli budżetu, zakazuje się podejmowania jakichkolwiek działań, które mogą spowodować powstanie konfliktu ich interesów z interesami organu Unii.

W razie wystąpienia takiego zagrożenia dana osoba rezygnuje z wykonywania tych działań i przekazuje sprawę właściwemu organowi, który stwierdza na piśmie, czy istnieje konflikt interesów. W razie stwierdzenia istnienia konfliktu interesów, dana osoba zaprzestaje wszelkich działań w danej sprawie. Właściwy organ podejmuje dalsze stosowne działania.

2. Do celów ust. 1 konflikt interesów istnieje wówczas, gdy bezstronne i obiektywne pełnienie funkcji podmiotu upoważnionego do działań finansowych lub innej osoby, o których mowa w ust. 1, jest zagrożone z uwagi na względy rodzinne, emocjonalne, sympatie polityczne lub przynależność państwową, interes gospodarczy lub jakiegokolwiek inne interesy wspólne z odbiorcą.

3. Właściwy organ, określony w ust. 1, pełni rolę bezpośredniego przełożonego danego pracownika. Jeżeli pracownikiem tym jest dyrektor, właściwym organem jest zarząd, lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim, – rada wykonawcza.

4. Organ Unii przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktowi interesów i zarządzania nim.

Artykuł 42

Metoda wykonywania budżetu organu Unii

1. Budżet organu Unii wykonywany jest przez dyrektora poprzez departamenty mu podlegające.

2. Zadania związane z fachową wiedzą techniczną oraz zadania administracyjne, zadania przygotowawcze lub pomocnicze niedotyczące sprawowania władzy publicznej ani korzystania z uprawnień uznaniowych mogą zostać powierzone, na podstawie umowy, osobom lub organom zewnętrznym sektora prywatnego, jeżeli zostanie to uznane za niezbędne.

ROZDZIAŁ 2

Podmioty upoważnione do działań finansowych

Sekcja 1

Zasada rozdzielienia obowiązków

Artykuł 43

Rozdzielenie obowiązków

Obowiązki urzędnika zatwierdzającego i księgowego są rozdzielone i nie mogą być łączone.

Sekcja 2

Urzędnik zatwierdzający

Artykuł 44

Uprawnienia i obowiązki urzędnika zatwierdzającego

1. Urzędnik zatwierdzający jest odpowiedzialny za wykonanie dochodów i wydatków zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami oraz za zapewnienie przestrzegania wymogów legalności i prawidłowości.

2. Do celów ust. 1 urzędnik zatwierdzający, zgodnie z minimalnymi normami przyjętymi przez zarząd lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – radę wykonawczą na podstawie równoważnych norm ustanowionych przez Komisję dla swoich służb oraz z należyтым uwzględnieniem ryzyka związanego ze środowiskiem zarządzania i charakterem finansowanych działań – wprowadza strukturę organizacyjną i systemy kontroli wewnętrznej odpowiedzialne do wykonywanych przez niego obowiązków.

Ustanowienie takiej struktury i takich systemów opiera się na kompleksowej analizie ryzyka uwzględniającej ich opłacalność.

Urzędnik zatwierdzający ustanawia w ramach służb funkcję zapewniającą wiedzę fachową i doradztwo, wspomagającą go w zakresie kontroli zagrożenia związanego z jego działalnością.

3. W celu wykonania wydatków urzędnik zatwierdzający zaciąga zobowiązania budżetowe i prawne, poświadcza zasadność wydatków, zatwierdza płatności i podejmuje działania wstępne niezbędne do realizacji środków.

4. Na wykonanie dochodów składa się sporządzanie prognoz należności, ustalanie należności do odzyskania i wystawianie nakazów odzyskania środków. Obejmuje ono także odstąpienie, w stosownych przypadkach, od odzyskania ustalonych należności.

5. Urzędnik zatwierdzający przechowuje dokumenty potwierdzające odnoszące się do przeprowadzonych operacji przez okres pięciu lat od dnia podjęcia decyzji udzielającej absolutorium w odniesieniu do wykonania budżetu organu Unii. Dane osobowe figurujące w dokumentach potwierdzających są w miarę możliwości usuwane, jeżeli nie są one niezbędne do celów absolutorium z wykonania budżetu, kontroli i audytu. W każdym przypadku do przechowywania danych o połączeniach zastosowanie mają przepisy art. 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 45

Kontrole *ex ante*

1. Każda operacja, o której mowa w art. 44, podlega co najmniej kontroli *ex ante* na podstawie przeglądu dokumentów oraz na podstawie dostępnych wyników już przeprowadzonych kontroli, dotyczących operacyjnych i finansowych aspektów operacji.

Kontrole *ex ante* obejmują zainicjowanie i sprawdzenie operacji.

2. Zainicjowanie operacji oznacza wszystkie operacje, które stanowią etap przygotowawczy do przyjęcia aktów wykonujących budżet organu Unii przez urzędników zatwierdzających, o których mowa w art. 33 i 34.

3. Weryfikacja *ex ante* operacji oznacza wszystkie kontrole *ex ante* wdrożone przez urzędnika zatwierdzającego w celu zweryfikowania jej aspektów operacyjnych i finansowych.

4. Celem kontroli *ex ante* jest zweryfikowanie spójności wymaganych dokumentów potwierdzających i wszelkich innych dostępnych informacji. Zakres kontroli *ex ante* pod względem częstotliwości i intensywności określa właściwy urzędnik zatwierdzający, biorąc pod uwagę względy ryzyka i gospodarności. W przypadku wątpliwości urzędnik zatwierdzający odpowiedzialny za poświadczenie zasadności danej płatności zwraca się z wnioskiem o przedstawienie informacji dodatkowych lub przeprowadza kontrolę na miejscu w celu uzyskania wystarczającej pewności w ramach kontroli *ex ante*.

Celem kontroli *ex ante* jest upewnienie się, czy:

- a) wydatki są prawidłowe i zgodne ze stosowanymi przepisami;
- b) zastosowano zasadę należytego zarządzania finansami, określoną w art. 29.

Na potrzeby kontroli urzędnik zatwierdzający może uznać, że kilka podobnych transakcji indywidualnych związanych z rutynowymi wydatkami na wynagrodzenia, emerytury, zwrot kosztów podróży służbowych i kosztów leczenia stanowi pojedynczą operację.

5. Sprawdzenia danej operacji dokonują pracownicy inni niż ci, którzy zainicjowali tę operację. Pracownicy, którzy dokonują sprawdzenia, nie mogą podlegać pracownikom, którzy zainicjowali operację.

Artykuł 46

Kontrole *ex post*

1. Urzędnik zatwierdzający może wprowadzić kontrole *ex post* w celu sprawdzenia operacji już zatwierdzonych w wyniku kontroli *ex ante*. Takie kontrole mogą być przeprowadzane na wybranych próbach w zależności od występującego ryzyka.

2. Kontrole *ex post* można przeprowadzać na podstawie dokumentów oraz, w stosownych przypadkach, na miejscu.

Kontrole *ex post* służą zweryfikowaniu, czy operacje finansowane z budżetu organu Unii są prawidłowo wykonywane oraz, w szczególności, czy stosowane są kryteria, o których mowa w art. 45 ust. 4.

Urzędnik zatwierdzający co najmniej raz w roku dokonuje przeglądu wyników kontroli *ex post* w celu wykrycia ewentualnych problemów systemowych. Urzędnik zatwierdzający podejmuje działania w celu rozwiązania przedmiotowych kwestii.

Analiza ryzyka, o której mowa w ust. 1, jest poddawana przeglądowi w świetle wyników kontroli i innych odpowiednich informacji.

W przypadku programów wieloletnich urzędnik zatwierdzający tworzy wieloletnią strategię kontroli określającą charakter i zakres kontroli przeprowadzanych w całym okresie oraz sposób pomiaru wyników w każdym roku na potrzeby procesu corocznego poświadczenia wiarygodności.

3. Kontrole *ex ante* przeprowadzają pracownicy, którzy nie są odpowiedzialni za kontrole *ex post*. Pracownicy odpowiedzialni za kontrole *ex post* nie podlegają pracownikom odpowiedzialnym za kontrole *ex ante*.

Jeżeli urzędnik zatwierdzający prowadzi audyty finansowe beneficjentów jako kontrole *ex post*, to odpowiednie zasady audytu są jasne, spójne i przejrzyste oraz zapewniają poszanowanie praw zarówno organu Unii, jak i podmiotów poddanych audytowi.

4. Pracownicy odpowiedzialni za kontrolowanie zarządzania operacjami finansowymi, o których mowa w ust. 3, posiadają niezbędne umiejętności zawodowe. Pracownicy ci postępują zgodnie ze specjalnym kodeksem standardów zawodowych przyjętym przez organ Unii i opartym na normach ustanowionych przez Komisję w odniesieniu do jej własnych służb.

Artykuł 47

Roczne skonsolidowane sprawozdanie z działalności

1. Urzędnik zatwierdzający składa zarządowi sprawozdanie z wykonania swoich obowiązków w formie rocznego skonsolidowanego sprawozdania z działalności, w którym zamieszcza:

a) informacje dotyczące:

- wykonania rocznego programu prac organu, jego budżetu oraz planu zatrudnienia, o których mowa w art. 38,
- systemów zarządzania i kontroli wewnętrznej, w tym podsumowania liczby i rodzaju audytów wewnętrznych przeprowadzanych przez wewnętrznego audytora, jednostki audytu wewnętrznego, sporządzonych zaleceń oraz działań podjętych w następstwie tych zaleceń oraz zaleceń z lat poprzednich, o których mowa w art. 82 i 83,
- wszelkich uwag Trybunału Obrachunkowego oraz działań podjętych w następstwie tych uwag,
- sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami nie naruszając przepisów art. 92, 96 i 97;
- b) oświadczenie urzędnika zatwierdzającego, w którym wskazuje on, czy posiada wystarczającą pewność, że – o ile w ewentualnych zastrzeżeniach co do określonych dochodów i wydatków nie wskazano inaczej:
 - informacje zawarte w sprawozdaniu przedstawiają prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji,

- zasoby przeznaczone na działania opisane w sprawozdaniu zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem oraz zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami,
- wprowadzone procedury kontroli dają niezbędne gwarancje legalności i prawidłowości operacji podstawowych.

W skonsolidowanym rocznym sprawozdaniu z działalności wskazuje się wyniki operacji w odniesieniu do ustalonych celów, ryzyka związanego z tymi operacjami, wykorzystania przekazanych zasobów oraz skuteczności i wydajności systemów kontroli wewnętrznej, w tym ogólnej oceny kosztów i korzyści z kontroli.

Skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności przedkładać jest zarządowi w celu przeprowadzenia jego oceny.

2. Nie później niż dnia 1 lipca każdego roku zarząd przesyła skonsolidowane sprawozdanie z działalności wraz z jego oceną Trybunałowi Obrachunkowemu, Komisji, Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie.

3. W należycie uzasadnionych przypadkach w akcie założycielskim można określić dodatkowe wymogi w zakresie sprawozdawczości, w szczególności, gdy jest to uzasadnione charakterem działalności danego organu.

Artykuł 48

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Jeżeli pracownik uczestniczący w zarządzaniu finansami i kontroli transakcji uzna, że decyzja, którą jego przełożony nakazuje mu wykonać lub na którą nakazuje mu wyrazić zgodę, jest nieprawidłowa lub sprzeczna z zasadami należytego zarządzania finansami lub zasadami zawodowymi, których ten pracownik ma przestrzegać, powiadamia on o tym na piśmie dyrektora, który udziela pisemnej odpowiedzi. Jeżeli dyrektor nie podejmie żadnych działań lub potwierdzi pierwotną decyzję lub polecenie, a pracownik uważa, że potwierdzenie to nie stanowi wystarczającej reakcji na jego obawy, pracownik powiadamia na piśmie odpowiedni zespół, o którym mowa w art. 54 ust. 5, oraz zarząd.

2. W przypadku jakiegokolwiek nielegalnej działalności, nadużycia finansowego lub korupcji, które mogą zaszkodzić interesom Unii, pracownik powiadamia władze i organy określone w mających zastosowanie przepisach. Umowy z audytorami zewnętrznymi prowadzącymi audyty zarządzania finansowego organu Unii nakładają na audytorów zewnętrznych obowiązek informowania urzędnika zatwierdzającego o wszelkich podejrzeniach nielegalnej działalności, nadużyć finansowych lub korupcji, które mogą zaszkodzić interesom Unii.

Artykuł 49

Delegowanie uprawnień do wykonywania budżetu

W przypadku gdy – zgodnie z art. 40 – uprawnienia do wykonywania budżetu są delegowane lub subdelegowane, art. 44 ust. 1, 2 i 3 stosuje się odpowiednio do delegowanych lub subdelegowanych urzędników zatwierdzających.

Sekcja 3

Księgowy

Artykuł 50

Uprawnienia i obowiązki księgowego

1. Zarząd wyznacza księgowego, podlegającego przepisom regulaminu pracowniczego, który jest całkowicie niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków. Księgowy odpowiada w organie Unii za:

- a) właściwe wykonywanie płatności, pobór dochodów i odzyskiwanie ustalonych należności;
- b) przygotowanie i prezentację sprawozdań finansowych, zgodnie z tytułem IX;
- c) prowadzenie ksiąg rachunkowych zgodnie z tytułem IX;
- d) wdrażanie, zgodnie z tytułem IX, reguł rachunkowości oraz planu kont zgodnie z przepisami przyjętymi przez księgowego Komisji;
- e) określanie i walidację systemów rachunkowości i w stosownych przypadkach walidację systemów ustanowionych przez urzędnika zatwierdzającego w celu dostarczenia lub uzasadniania informacji księgowych; w tym celu księgowy jest upoważniony do sprawdzania w dowolnym czasie przestrzegania kryteriów walidacji;
- f) zarządzanie środkami pieniężnymi.

2. Dwa organy Unii bądź większa ich liczba może powołać tego samego księgowego.

Organy Unii mogą również uzgodnić z Komisją, iż księgowy Komisji pełni również funkcję księgowego organu Unii.

Organy Unii mogą powierzyć księgowemu Komisji część zadań księgowego organu Unii, z uwzględnieniem analizy kosztów i korzyści, o której mowa w art. 29.

W przypadku, o którym mowa w niniejszym akapicie, dokonują oni wszelkich niezbędnych ustaleń w celu zapobieżenia wszelkim konfliktom interesów.

3. Księgowy uzyskuje od urzędnika zatwierdzającego wszelkie informacje niezbędne do sporządzania sprawozdań finansowych dających prawdziwy obraz sytuacji finansowej organu Unii oraz wykonania budżetu. Urzędnik zatwierdzający gwarantuje wiarygodność tych informacji.

4. Przed przyjęciem przez dyrektora sprawozdań finansowych są one podpisywane przez księgowego, który tym samym zaświadcza posiadanie wystarczającej pewności, że zawarte w nich informacje na temat sytuacji finansowej organu Unii są prawdziwe i rzetelne.

Do celów akapitu pierwszego księgowy sprawdza, czy sprawozdania rachunkowe zostały przygotowane zgodnie z unijnymi regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, oraz czy w sprawozdaniach rachunkowych ujęto wszystkie dochody i wydatki.

Urzędnik zatwierdzający przekazuje księgowemu wszelkie informacje niezbędne do wypełniania jego obowiązków.

Urzędnicy zatwierdzający ponoszą pełną odpowiedzialność za właściwe wykorzystanie zarządzanych przez nich środków finansowych, za legalność i prawidłowość kontrolowanych przez nich wydatków oraz za kompletność i rzetelność informacji przekazywanych księgowemu.

5. Księgowy jest upoważniony do sprawdzania otrzymanych informacji, jak również do przeprowadzania wszelkich innych weryfikacji, które uzna za niezbędne do podpisania sprawozdań finansowych.

W razie potrzeby księgowy zgłasza zastrzeżenia, szczegółowo wyjaśniając ich charakter i zakres.

6. Z zastrzeżeniem ust. 7 niniejszego artykułu i art. 51 jedynie księgowy jest uprawniony do zarządzania środkami pieniężnymi i ich ekwiwalentami. Księgowy jest odpowiedzialny za ich bezpieczne przechowywanie.

7. Księgowy może przy wykonywaniu swoich obowiązków delegować niektóre zadania na podlegających mu pracowników, objętych przepisami regulaminu pracowniczego, w przypadku, gdy jest to niezbędne do wykonania jego obowiązków.

8. Akt o delegowaniu uprawnień określa zadania powierzone danym osobom oraz ich prawa i obowiązki.

Sekcja 4

Administrator rachunków zaliczkowych

Artykuł 51

Rachunki zaliczkowe

W celu wypłaty niewielkich kwot i poboru dochodów, o których mowa w art. 6, można tworzyć rachunki zaliczkowe. Rachunki zaliczkowe zasila księgowy, a odpowiedzialność za nie ponoszą administratorzy rachunków zaliczkowych wyznaczani przez księgowego.

Maksymalna kwota każdego wydatku lub dochodu, która może zostać wypłacona przez administratora rachunków zaliczkowych osobom trzecim, nie może przekroczyć kwoty 60 000 EUR i jest określana przez każdy organ Unii w odniesieniu do każdego wydatku lub dochodu. Płatności z rachunków zaliczkowych mogą być dokonywane przelewem bankowym, w tym systemem polecenia zapłaty, o którym mowa w art. 74 ust. 1, czekiem bądź w innej formie, zgodnie z instrukcjami określonymi przez księgowego.

ROZDZIAŁ 3

Odpowiedzialność podmiotów działań finansowych

Sekcja 1

Zasady ogólne

Artykuł 52

Wycofanie uprawnień delegowanych na podmioty upoważnione do działań finansowych i ich zawieszenie w wykonywaniu obowiązków

1. Organ, który wyznaczył delegowanych i subdelegowanych urzędników zatwierdzających, może w dowolnym czasie wycofać, czasowo lub na stałe, delegowane na nich uprawnienia. Urzędnik zatwierdzający może w dowolnym momencie wycofać swoją zgodę na określoną subdelegację.

2. Zarząd, który wyznaczył księgowego lub administratora rachunków zaliczkowych lub księgowego i administratora rachunków zaliczkowych, może w dowolnym czasie, czasowo lub na stałe, zawiesić ich w wykonywaniu obowiązków. W takim przypadku zarząd powołuje księgowego na okres przejściowy.

3. Ustępy 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla jakiegokolwiek postępowania dyscyplinarnego wszczętego wobec podmiotów upoważnionych do działań finansowych, o których mowa w tych ustępach.

Artykuł 53

Odpowiedzialność podmiotów upoważnionych do działań finansowych za nielegalną działalność, nadużycia finansowe lub korupcję

1. Artykuły 52–56 pozostają bez uszczerbku dla wszelkiego rodzaju odpowiedzialności na mocy prawa karnego, jaką mogą ponosić podmioty upoważnione do działań finansowych, o których mowa w art. 52, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym oraz z obowiązującymi przepisami w sprawie ochrony interesów finansowych Unii oraz zwalczania korupcji wśród urzędników Unii lub urzędników państw członkowskich.

2. Nie naruszając przepisów art. 54, 55 i 56 niniejszego rozporządzenia, każdy urzędnik zatwierdzający, księgowy lub administrator rachunków zaliczkowych podlega postępowaniu dyscyplinarnemu i obowiązkowi zapłaty odszkodowania, ustanowionym w regulaminie pracowniczym. W przypadku jakiegokolwiek nielegalnej działalności, nadużycia finansowego lub korupcji, które mogą zaszkodzić interesom Unii, sprawa jest przedkładana władzom i organom wyznaczonym w mających zastosowanie przepisach, w szczególności Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych.

Sekcja 2

Zasady mające zastosowanie do urzędników zatwierdzających

Artykuł 54

Zasady mające zastosowanie do urzędników zatwierdzających

1. Urzędnik zatwierdzający jest zobowiązany do zapłaty odszkodowania zgodnie z przepisami regulaminu pracowniczego.

2. Obowiązek zapłaty odszkodowania ma zastosowanie w szczególności, gdy urzędnik zatwierdzający, umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania ze swojej strony:

- a) ustala należności do odzyskania lub wystawia nakazy odzyskania środków, zaciąga zobowiązania lub podpisuje zlecenie płatnicze niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem, lub – w stosownych przypadkach – przepisami wykonawczymi do rozporządzenia finansowego organu Unii;
- b) nie sporządza dokumentu ustalającego należność, nie wystawia nakazu odzyskania środków lub wystawia taki nakaz lub zlecenie płatnicze z opóźnieniem, narażając tym samym organ Unii na powództwo cywilne ze strony osób trzecich.

3. Delegowany lub subdelegowany urzędnik zatwierdzający, który uzna, że decyzja, do której podjęcia jest zobowiązany, jest nieprawidłowa lub sprzeczna z zasadą należytego zarządzania finansami, powiadamia na piśmie organ, który delegował na niego uprawnienia. Jeżeli organ, który delegował uprawnienia, wyda wówczas delegowanemu lub subdelegowanemu urzędnikowi zatwierdzającemu uzasadnione polecenie na piśmie, aby podjął tę decyzję, to urzędnik zatwierdzający nie jest pociągany do odpowiedzialności.

4. W przypadku delegowania uprawnień urzędnik zatwierdzający pozostaje odpowiedzialny za wydajność i skuteczność wprowadzonych wewnętrznych systemów zarządzania i kontroli oraz za wybór delegowanego urzędnika zatwierdzającego.

5. Ustanowiony przez Komisję wyspecjalizowany zespół do spraw nieprawidłowości finansowych lub też zespół, w którym Komisja uczestniczy zgodnie z art. 73 ust. 6 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, wykonuje te same uprawnienia w odniesieniu do organu Unii, które wykonuje w odniesieniu do służb Komisji, chyba że zarząd, lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – rada wykonawcza, postanowi o powołaniu funkcjonalnie niezależnego zespołu lub o uczestnictwie we wspólnym zespole ustanowionym przez kilka organów. W przypadkach przedłożonych przez organy Unii w skład wyspecjalizowanego zespołu do spraw nieprawidłowości finansowych powołanego przez Komisję lub zespołu, w którym Komisja uczestniczy, wchodzi jeden pracownik organu Unii.

Na podstawie opinii zespołu, o którym mowa w akapicie pierwszym, dyrektor podejmuje decyzję w sprawie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub obowiązku zapłaty odszkodowania. Jeżeli zespół rozpozna problemy systemowe, przesyła sprawozdanie wraz z zaleceniami urzędnikowi zatwierdzającemu i audytorowi wewnętrznemu Komisji. Jeżeli opinia dotyczy również dyrektora, zespół przesyła ją zarządowi oraz audytorowi wewnętrznemu Komisji. Dyrektor ustosunkowuje się, nie odnosząc się przy tym do konkretnych danych, do opinii zespołu w swoim rocznym sprawozdaniu z działalności i wskazuje, jakie działania następcze zostały podjęte.

6. Każdy pracownik może zostać zobowiązany do zapłaty odszkodowania, w całości bądź w części, za szkodę, jaką poniósł organ Unii w wyniku poważnego uchybienia ze strony takiego pracownika w trakcie wykonywania przez niego swoich obowiązków lub w związku z ich wykonywaniem. Organ właściwy do mianowania podejmuje uzasadnioną decyzję po dopełnieniu formalności określonych w regulaminie pracowniczym dotyczących spraw dyscyplinarnych.

Sekcja 3

Zasady mające zastosowanie do księgowych oraz administratorów rachunków zaliczkowych

Artykuł 55

Zasady mające zastosowanie do księgowych

Księgowy podlega postępowaniu dyscyplinarnemu i obowiązkowi zapłaty odszkodowania ustanowionym w regulaminie pracowniczym, zgodnie z określonymi w nim procedurami. Księgowy może w szczególności zostać pociągnięty do odpowiedzialności, jeżeli dopuszcza się któregokolwiek z następujących uchybień:

- doprowadzenie do utraty lub zmniejszenia wartości powierzonych mu środków finansowych, składników majątku lub dokumentów lub spowodowanie takiej utraty lub zmniejszenia przez zaniedbanie;
- dokonanie nieuprawnionej zmiany na rachunkach bankowych lub pocztowych rachunkach przelewowych (giro);
- odzyskanie należności lub dokonanie płatności kwot niezgodnych z nakazami odzyskania środków lub zleceniami płatniczymi;
- niedokonanie poboru należnych dochodów.

Artykuł 56

Zasady mające zastosowanie do administratorów rachunków zaliczkowych

Administrator rachunków zaliczkowych podlega postępowaniu dyscyplinarnemu i obowiązkowi zapłaty odszkodowania usta-

nowionym w regulaminie pracowniczym, zgodnie z określonymi w nim procedurami. Administrator rachunków zaliczkowych może w szczególności zostać pociągnięty do odpowiedzialności, jeżeli dopuszcza się któregokolwiek z następujących uchybień:

- doprowadzenie do utraty lub zmniejszenia wartości powierzonych mu środków finansowych, składników majątku lub dokumentów lub spowodowanie takiej utraty lub zmniejszenia przez zaniedbanie;
- nieprzedstawienie właściwych dokumentów potwierdzających dotyczących dokonywanych przez niego płatności;
- dokonanie płatności na rzecz osób innych niż uprawnione do otrzymania takich płatności;
- niedokonanie poboru należnych dochodów.

ROZDZIAŁ 4

Operacje po stronie dochodów

Artykuł 57

Wniosek o płatność

Organ Unii przedstawia Komisji wnioski o płatności całości lub części wkładu unijnego na podstawie art. 19 ust. 6 zgodnie z warunkami i w odstępach czasowych uzgodnionych z Komisją.

Artykuł 58

Postępowanie w odniesieniu do odsetek

Odsetki uzyskane z tytułu funduszy przekazanych organowi Unii przez Komisję za pośrednictwem wkładu finansowego nie są należne budżetowi.

Artykuł 59

Prognoza należności

1. Kiedy urzędnik zatwierdzający dysponuje wystarczającymi i wiarygodnymi informacjami na temat środka lub sytuacji, które mogą doprowadzić do powstania kwoty należnej organowi Unii, sporządza prognozę należności.

2. Urzędnik zatwierdzający dokonuje korekty prognozy należności, gdy tylko uzyska wiedzę o zdarzeniu skutkującym zmianą środka lub sytuacji, które były podstawą sporządzenia prognozy.

Sporządzając nakaz odzyskania środków w odniesieniu do środka lub sytuacji, na podstawie których wcześniej sporządzono prognozę należności, urzędnik zatwierdzający odpowiednio koryguje tę prognozę.

Jeżeli nakaz odzyskania środków sporządza się na taką samą kwotę jak w pierwotnej prognozie, prognozę tę obniża się do zera.

Artykuł 60

Ustalanie należności

1. Ustalanie należności to czynność polegająca na tym, że urzędnik zatwierdzający:

- sprawdza istnienie długu;
- określa lub sprawdza stan faktyczny i kwotę długu;
- sprawdza warunki, zgodnie z którymi dług jest wymagalny.

2. Wszelkie należności uznane za pewne, o określonej wartości i wymagalne są ustalane nakazem odzyskania środków przekazywanym księgowemu, a następnie notą debetową przesyłaną dłużnikowi, przy czym oba te dokumenty sporządza urzędnik zatwierdzający.

3. Kwoty wypłacone nienależnie podlegają odzyskaniu.

4. Za każdy dług niespłacony w wymagalnym terminie ustanowionym w nocie debetowej nalicza się odsetki zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1268/2012.

5. W należycie uzasadnionych przypadkach niektóre stałe pozycje dochodu mogą być ustalane tymczasowo. Ustalenie tymczasowe obejmuje odzyskanie kilku poszczególnych kwot, które nie muszą być w związku z tym ustalane indywidualnie. Przed końcem roku budżetowego urzędnik zatwierdzający zmienia kwoty ustalone tymczasowo w celu zapewnienia, by odpowiadały one należnościom faktycznie ustalonym.

Artykuł 61

Zezwolenie na odzyskanie środków

Zezwolenie na odzyskanie środków to czynność polegająca na tym, że urzędnik zatwierdzający zleca księgowemu, wystawiając nakaz odzyskania środków, odzyskanie kwoty należnej ustalonej przez tego urzędnika zatwierdzającego.

Artykuł 62

Zasady dotyczące odzyskiwania środków

1. Księgowy działa na podstawie nakazów odzyskania środków na należne kwoty należycie ustalone przez urzędnika zatwierdzającego. Księgowy z należytą starannością zapewnia pobór dochodów organu Unii i ochronę jego praw.

2. Jeżeli nie doszło do faktycznego odzyskania w należytym terminie, określonym w nocie debetowej, księgowy powiadamia urzędnika zatwierdzającego i niezwłocznie wszczyna procedurę mającą na celu odzyskanie należności, przy wykorzystaniu wszelkich dostępnych środków prawnych, w tym, w stosownych przypadkach, przez kompensację oraz – jeżeli nie jest to możliwe – egzekucję należności.

3. Księgowy odzyskuje środki przez kompensowanie roszczeń organu Unii wobec dłużnika z roszczeniami dłużnika wobec organu Unii. Roszczenia te muszą być pewne, o określonej wartości i wymagalne.

4. Jeżeli urzędnik zatwierdzający zamierza odstąpić lub częściowo odstąpić od odzyskania ustalonej należności, upewnia się, że odstąpienie to jest prawidłowe i zgodne z zasadą należytego zarządzania finansami i zasadą proporcjonalności. Decyzja o odstąpieniu musi być uzasadniona. Urzędnik zatwierdzający może delegować uprawnienia związane z decyzją o odstąpieniu wyłącznie w przypadku kwot należności poniżej 5 000 EUR.

Decyzja o odstąpieniu określa, jakie działania zostały podjęte w celu zabezpieczenia odzyskania środków, oraz wskazuje względy prawne i faktyczne, na których jest ona oparta.

5. Urzędnik zatwierdzający anuluje ustaloną należność w części lub w całości, jeżeli w następstwie wykrycia błędu

okazuje się, że należność nie została prawidłowo ustalona. Takie anulowanie dokonywane jest na podstawie decyzji urzędnika zatwierdzającego oraz jest odpowiednio uzasadnione.

Artykuł 63

Formalności związane z poborem

1. Po faktycznym odzyskaniu należności księgowy dokonuje zapisu w księgach oraz powiadamia urzędnika zatwierdzającego.

2. W odniesieniu do wszelkich płatności gotówkowych przekazanych księgowemu wydaje się pokwitowanie.

3. Częściowa spłata należności przez dłużnika, w stosunku do którego wydano kilka nakazów odzyskania środków, zaliczana jest w pierwszej kolejności na poczet najstarszych należności, o ile dłużnik nie określi inaczej.

Wszelkie płatności częściowe w pierwszej kolejności pokrywają odsetki.

Artykuł 64

Dodatkowy termin płatności

1. Księgowy we współpracy z urzędnikiem zatwierdzającym może przyznać dodatkowy termin płatności, wyłącznie na pisemny wniosek dłużnika zawierający odpowiednie uzasadnienie oraz z zastrzeżeniem spełnienia dwóch następujących warunków:

- a) dłużnik zobowiązuje się zapłacić odsetki według stopy procentowej określonej w art. 83 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012 za cały przyznany dodatkowo okres, począwszy od terminu, o którym mowa w art. 80 ust. 3 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012;
- b) w celu ochrony praw organu Unii dłużnik składa zabezpieczenie finansowe obejmujące niespłacone zadłużenie, zarówno w zakresie kwoty głównej, jak i odsetek, które jest przyjmowane przez księgowego organu Unii.

Zabezpieczenie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), może zostać zastąpione solidarną gwarancją osoby trzeciej, zatwierdzoną przez księgowego organu Unii.

2. W wyjątkowych okolicznościach, na wniosek dłużnika, księgowy może odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), jeśli w jego ocenie dłużnik może i chce dokonać płatności w dodatkowym terminie, ale nie jest w stanie złożyć takiej gwarancji i znajduje się w trudnej sytuacji.

Artykuł 65

Wykaz należności

1. Księgowy prowadzi wykaz kwot podlegających odzyskaniu. Należności organu Unii są pogrupowane w wykazie według daty wystawienia nakazu odzyskania środków. Księgowy wskazuje także decyzje o odstąpieniu bądź częściowym odstąpieniu od odzyskania ustalonych należności. Wykaz ten załącza się do sporządzanego przez organ Unii sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami.

2. Organ Unii ustanawia wykaz swoich należności, w którym podaje imiona i nazwiska lub nazwy dłużników oraz kwoty długu, w przypadkach gdy dłużnikowi nakazano spłatę należności prawomocnym wyrokiem sądu (*res iudicata*) i w których w ciągu jednego roku od jego ogłoszenia nie dokonano żadnej lub żadnej znaczącej spłaty. Wykaz ten jest publikowany z należytym uwzględnieniem ochrony danych osobowych zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

W przypadku danych osobowych dotyczących osób fizycznych opublikowane informacje są usuwane po spłaceniu całkowitej kwoty zadłużenia. To samo dotyczy danych osobowych dotyczących osób prawnych, w przypadku których oficjalny tytuł wskazuje jedną lub więcej osób fizycznych.

Decyzję o ujęciu dłużnika w wykazie należności organu Unii podejmuje się zgodnie z zasadą proporcjonalności i uwzględnia się w niej w szczególności znaczenie kwoty.

Artykuł 66

Okres przedawnienia

Okres przedawnienia kwot należnych organowi Unii od osób trzecich oraz kwot należnych osobom trzecim od organu Unii wynosi pięć lat.

Artykuł 67

Przepisy szczególne mające zastosowanie do opłat i należności

W przypadku gdy organ Unii pobiera opłaty i należności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), całonocowy tymczasowy preliminarz takich opłat i należności sporządzany jest na początku każdego roku budżetowego.

W przypadku gdy opłaty i należności ustalane są wyłącznie na podstawie przepisów prawnych lub decyzji zarządu, urzędnik zatwierdzający po ustaleniu należnej kwoty może odstąpić od wystawienia nakazu odzyskania środków i wystawić bezpośrednio noty debetowe. W takim przypadku rejestruje się wszystkie szczegóły dotyczące należności organu Unii. Księgowy prowadzi wykaz wszystkich not debetowych i w sprawozdaniu organu Unii z zarządzania budżetem i finansami podaje liczbę not debetowych oraz ich łączną wartość.

W przypadku gdy organ Unii stosuje oddzielny system fakturowania, księgowy regularnie i co najmniej raz w miesiącu dokonuje zaksięgowania otrzymanych skumulowanych kwot opłat i należności.

Organ Unii świadczy usługi na podstawie zadań mu powierzonych wyłącznie wówczas, jeśli odpowiednia opłata lub należność została wpłacona w całości. W wyjątkowych okolicznościach usługi mogą być jednak świadczone bez wcześniejszego otrzymania odpowiedniej opłaty lub należności. W przypadkach gdy usługa świadczona jest bez wcześniejszego otrzymania odpowiedniej opłaty lub należności, stosuje się art. 60–66.

ROZDZIAŁ 5

Operacje po stronie wydatków

Artykuł 68

Decyzja w sprawie finansowania

1. Na każdą pozycję wydatków zaciągane jest zobowiązanie, poświadczające zasadność tego wydatku, zatwierdza się go i realizuje.
2. Wszystkie zobowiązania dotyczące wydatków poprzedzone są decyzją w sprawie finansowania.
3. Roczny program prac organu Unii odpowiada decyzji finansowej dotyczącej czynności, które program ten obejmuje, pod warunkiem że elementy określone w art. 32 ust. 3 są precyzyjnie opisane.
4. Środki na wydatki administracyjne mogą być wykonywane bez wcześniejszej decyzji w sprawie finansowania.

Artykuł 69

Rodzaje zobowiązań

1. Zobowiązanie budżetowe to operacja polegająca na rezerwacji środków niezbędnych do pokrycia płatności dokonywanych następnie w celu wywiązania się ze zobowiązań prawnych.
2. Zobowiązanie prawne to czynność polegająca na tym, że urzędnik zatwierdzający zaciąga lub stwierdza zobowiązanie, którego skutkiem jest obciążenie finansowe.
3. Zobowiązania budżetowe należą do jednej z trzech poniższych kategorii:
 - a) indywidualne: zobowiązanie budżetowe ma charakter indywidualny, gdy beneficjent oraz kwota wydatków są znane;
 - b) globalne: zobowiązanie budżetowe ma charakter globalny, gdy co najmniej jeden z elementów potrzebnych do określenia zobowiązania indywidualnego pozostaje nieznany;
 - c) tymczasowe: zobowiązanie budżetowe ma charakter tymczasowy, gdy przeznaczone jest na pokrycie zwykłych wydatków administracyjnych, przy czym ani kwota, ani końcowi odbiorcy płatności nie są ostatecznie znane.

Zobowiązanie budżetowe o charakterze tymczasowym wykonywane jest przez zaciągnięcie jednego lub większej liczby indywidualnych zobowiązań prawnych, stanowiących podstawę uprawnienia do kolejnych płatności lub, w wyjątkowych przypadkach, odnoszących się do wydatków na zarządzanie personelem, bezpośrednio przez dokonanie płatności.

4. Zobowiązania budżetowe z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy można rozbić na kilka rocznych rat tylko wtedy, gdy przewiduje to akt założycielski lub akt podstawowy lub w przypadku, gdy dotyczą one wydatków administracyjnych.

Artykuł 70

Zasady mające zastosowanie do zobowiązań

1. W odniesieniu do wszelkich środków, które mogą spowodować powstanie wydatków obciążających budżet organu Unii, urzędnik zatwierdzający musi zaciągnąć zobowiązanie budżetowe, zanim zaciągnie zobowiązanie prawne wobec osób trzecich.

2. Obowiązek zaciągnięcia zobowiązania budżetowego przed zaciągnięciem zobowiązania prawnego przewidziany w ust. 1 nie ma zastosowania do zobowiązań prawnych zaciągniętych po ogłoszeniu sytuacji kryzysowej w ramach planu ciągłości działania, zgodnie z procedurami przyjętymi przez organ Unii.

3. Globalne zobowiązania budżetowe pokrywają całkowity koszt odpowiadających im indywidualnych zobowiązań prawnych zaciągniętych do dnia 31 grudnia roku N+1.

Z zastrzeżeniem art. 69 ust. 4 i art. 87 ust. 2 indywidualne zobowiązania prawne odnoszące się do indywidualnych lub tymczasowych zobowiązań budżetowych zaciągane są do dnia 31 grudnia roku N.

Pod koniec okresów, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, urzędnik zatwierdzający umarza niewykorzystane saldo tych zobowiązań budżetowych.

Kwota każdego indywidualnego zobowiązania prawnego przyjętego w następstwie globalnego zobowiązania budżetowego jest przed podpisaniem ujmowana przez urzędnika zatwierdzającego na kontach budżetowych i w globalnym zobowiązaniu budżetowym.

4. Ostateczny termin wykonania zobowiązań budżetowych i prawnych zaciągniętych z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy, z wyjątkiem wydatków na personel, ustala się zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.

Wszelkie części takich zobowiązań, które nie zostały wykonane w ciągu sześciu miesięcy po terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zostają umorzone zgodnie z art. 16.

Kwota zobowiązania budżetowego odpowiadającego zobowiązaniu prawnemu, w odniesieniu do którego nie dokonano płatności w rozumieniu art. 75 w ciągu dwóch lat od podpisania zobowiązania prawnego, zostaje umorzona, z wyjątkiem przypadku, gdy kwota ta wynika ze spraw będących przedmiotem sporu przed sądami lub organami arbitrażowymi lub gdy w aktach podstawowych określono przepisy szczegółowe.

Artykuł 71

Weryfikacje mające zastosowanie do zobowiązań

1. Przyjmując zobowiązanie budżetowe, urzędnik zatwierdzający zapewnia aby:

- wydatkiem obciążono odpowiednią pozycję w budżecie organu Unii;
- środki były dostępne;
- wydatek był zgodny z przepisami mającymi zastosowanie, w szczególności z przepisami aktu założycielskiego, przepisami finansowymi każdego organu Unii i wszystkich aktów przyjętych na ich podstawie;
- przestrzegana była zasada należytego zarządzania finansami.

2. Ujmując zobowiązanie prawne przez potwierdzenie go podpisem własnoręcznym lub elektronicznym, urzędnik zatwierdzający zapewnia, aby:

- zobowiązanie to było pokryte odpowiadającym mu zobowiązaniem budżetowym;
- wydatek był legalny i prawidłowy oraz zgodny z przepisami mającymi zastosowanie, w szczególności z przepisami aktu założycielskiego, przepisami finansowymi każdego organu Unii i wszystkich aktów przyjętych na ich podstawie;

- przestrzegana była zasada należytego zarządzania finansami.

Artykuł 72

Poświadczenie zasadności wydatków

Poświadczenie zasadności wydatków to czynność polegająca na tym, że urzędnik zatwierdzający:

- sprawdza istnienie należności wobec wierzyciela;
- określa lub sprawdza stan faktyczny i kwotę roszczenia;
- sprawdza warunki, zgodnie z którymi płatność stała się wymagalna.

Artykuł 73

Poświadczenie zasadności i forma „dopuszczenia płatności”

1. Poświadczenie zasadności wszelkich wydatków oparte jest na dokumentach potwierdzających, poświadczających należność wierzyciela na podstawie oświadczenia o usługach faktycznie wysłanych, dostawach faktycznie zrealizowanych lub robotach budowlanych faktycznie przeprowadzonych, lub na podstawie innych dokumentów uzasadniających płatność, w tym powtarzające się płatności z tytułu prenumerat lub szkoleń.

2. Urzędnik zatwierdzający osobiście sprawdza dokumenty potwierdzające lub na własną odpowiedzialność upewnia się, że zostały one sprawdzone, zanim podejmie decyzję w sprawie poświadczenia zasadności wydatków.

3. Decyzja w sprawie poświadczenia zasadności wyrażona jest przez podpisanie dowodu kasowego formułą „płatność dopuszczona” przez urzędnika zatwierdzającego.

4. W systemie nieskomputeryzowanym „płatność dopuszczona” przyjmuje formę pieczęci zawierającej podpis urzędnika zatwierdzającego.

W systemie skomputeryzowanym „płatność dopuszczona” przyjmuje formę potwierdzenia przy użyciu osobistego hasła urzędnika zatwierdzającego.

Artykuł 74

Zatwierdzanie wydatków

1. Zatwierdzenie wydatku to czynność polegająca na tym, że urzędnik zatwierdzający, po sprawdzeniu dostępności środków i przez wystawienie zlecenia płatniczego, poleca księgowemu dokonanie płatności z tytułu wydatku, którego zasadność poświadczył urzędnik zatwierdzający.

Jeżeli okresowo dokonywane są płatności z tytułu świadczonych usług, w tym usług najmu, lub z tytułu dostaw towarów, to urzędnik zatwierdzający może, na podstawie przeprowadzonej przez siebie analizy ryzyka, zarządzić stosowanie systemu bezpośredniego polecenia zapłaty.

2. Zlecenie płatnicze jest datowane i podpisane przez urzędnika zatwierdzającego, a następnie przesyłane księgowemu. Dokumenty potwierdzające przechowywane są przez urzędnika zatwierdzającego zgodnie z art. 44 ust. 5.

3. W razie potrzeby zleceniu zapłaty przesłanemu do księgowego towarzyszy dokument poświadczający, że towary zostały wpisane do wykazów, o których mowa w art. 106 ust. 1.

Artykuł 75

Rodzaje płatności

1. Płatności dokonuje się po przedłożeniu dowodu, że dane działanie jest zgodne z przepisami aktu podstawowego lub z zamówieniem lub postanowieniami umowy o udzielenie dotacji; płatność obejmuje co najmniej jedną z następujących operacji:

- a) płatność całej kwoty należnej;
- b) płatność kwoty należnej na jeden z następujących sposobów:
 - 1) przez zaliczkowanie, które może być podzielone na kilka płatności po podpisaniu zamówienia lub umowy o udzielenie dotacji lub po otrzymaniu powiadomienia o udzieleniu dotacji;
 - 2) przez jedną lub kilka płatności okresowych odpowiadających częściowemu wykonaniu działania;
 - 3) przez płatność salda kwot należnych, jeżeli działanie zostało w pełni wykonane.

Zaliczkowanie zapewnia finansowanie z góry. Może ono być podzielone na szereg płatności zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.

Płatność okresowa, która może się powtarzać, może pokryć wydatki poniesione w związku z wykonaniem umowy lub decyzji lub w celu zapłaty za usługi, dostawy lub roboty budowlane zakończone lub dostarczone na etapach pośrednich zamówienia. Może ona rozliczyć płatności zaliczkowe w całości lub częściowo, nie naruszając przepisów aktu podstawowego.

Zamknięcie wydatków przyjmuje formę płatności salda, która nie może się powtarzać i która rozlicza wszystkie poprzednie wydatki, lub nakazu odzyskania środków.

2. W momencie dokonywania każdej z płatności w rachunkowości budżetowej dokonuje się rozróżnienia na poszczególne rodzaje płatności, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 76

Płatność ograniczona do dostępnych środków

Księgowy realizuje wydatki w granicach dostępnych środków.

Artykuł 77

Terminy

Realizacja wydatków dokonywana jest zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1268/2012 oraz w terminach w nich określonych.

ROZDZIAŁ 6

Systemy informatyczne

Artykuł 78

Zarządzanie operacjami przy użyciu systemów elektronicznych

Jeżeli do zarządzania operacjami po stronie dochodów i wydatków wykorzystuje się systemy komputerowe, to podpisy

na dokumentach można składać z wykorzystaniem procedur skomputeryzowanych lub elektronicznych.

Artykuł 79

e-Administracja

Organ Unii ustanawia i stosuje jednolite normy elektronicznej wymiany informacji z osobami trzecimi uczestniczącymi w procedurach udzielania zamówień i udzielania dotacji. W szczególności w jak największym zakresie opracowują oni i stosują rozwiązania z zakresu dostarczania, przechowywania i przetwarzania danych przedłożonych w ramach procedur udzielania dotacji i udzielania zamówień i wyznaczają w tym celu jeden elektroniczny obszar wymiany danych dla wnioskodawców, kandydatów i oferentów.

Artykuł 80

Dobra administracja

1. Urzędnik zatwierdzający podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informacje o konieczności przedstawienia dowodów lub dokumentacji, ich formie i wymaganej treści, a w stosownych przypadkach także o orientacyjnym terminie ukończenia procedury udzielania dotacji lub zamówienia

2. Jeżeli z powodu oczywistego błędu pisarskiego popełnionego przez wnioskodawcę lub oferenta wnioskodawca lub oferent nie przedstawił dowodów lub nie złożył oświadczeń, komitet oceniający lub – w stosownych przypadkach – urzędnik zatwierdzający zwraca się do wnioskodawcy lub oferenta o dostarczenie brakujących informacji lub wyjaśnienie dokumentów potwierdzających, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków. Tego rodzaju informacje lub wyjaśnienia nie mogą zasadniczo zmieniać wniosku ani warunków oferty.

Artykuł 81

Wskazanie środków odwoławczych

Jeżeli decyzja podjęta zgodnie z procedurą przez urzędnika zatwierdzającego negatywnie wpływa na prawa wnioskodawcy lub oferenta, beneficjenta lub wykonawcy, to wskazuje się w nim dostępne administracyjne lub sądowe środki odwoławcze umożliwiające zaskarżenie tego aktu.

W szczególności wskazuje się charakter odwołania, organ lub organy, do których można wnieść odwołanie, a także terminy składania odwołań.

ROZDZIAŁ 7

Audytor wewnętrzny

Artykuł 82

Powołanie audytora wewnętrznego oraz jego uprawnienia i obowiązki

1. Organ Unii ustanawia funkcję audytu wewnętrznego, która musi być wykonywana zgodnie z odpowiednimi standardami międzynarodowymi.

2. Funkcja audytu wewnętrznego wykonywana jest przez wewnętrznego audytora Komisji. Audytorem wewnętrznym nie może być ani urzędnik zatwierdzający, ani księgowy organu Unii ani Komisji

3. Audytor wewnętrzny doradza organowi Unii w kwestii postępowania w obszarach ryzyka, wydając niezależne opinie na temat jakości systemów zarządzania i kontroli oraz zalecenia służące poprawie warunków wykonywania operacji oraz propagowania należytego zarządzania finansami.

Audytor wewnętrzny jest odpowiedzialny w szczególności za:

- a) ocenę adekwatności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania oraz działania służb w zakresie realizacji programów i działań pod kątem związanych z nimi rodzajów ryzyka;
- b) ocenę skuteczności i wydajności systemów kontroli wewnętrznej i audytu wewnętrznego mających zastosowanie do każdej operacji w ramach wykonywania budżetu organu Unii.

4. Audytor wewnętrzny wykonuje swoje obowiązki w odniesieniu do wszystkich działań i służb organu Unii. Audytor wewnętrzny korzysta z pełnego i nieograniczonego dostępu do wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków.

5. Audytor wewnętrzny bierze pod uwagę skonsolidowane sprawozdanie roczne urzędnika zatwierdzającego i wszelkie inne określone informacje.

6. Audytor wewnętrzny składa zarządowi oraz dyrektorowi sprawozdanie dotyczące swoich ustaleń i zaleceń.

Audytor wewnętrzny składa sprawozdanie również w każdym z następujących przypadków:

- gdy nie podjęto żadnych działań w odniesieniu do najpoważniejszych zagrożeń oraz zaleceń,
- gdy istnieją poważne opóźnienia w realizacji zaleceń z lat poprzednich.

Zarząd lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – rada wykonawcza i dyrektor zapewniają regularne monitorowanie realizacji zaleceń z audytu. Zarząd lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – rada wykonawcza analizuje informacje, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a), oraz sprawdza, czy zalecenia zostały w pełni i terminowo wdrożone.

7. Organ Unii udostępnia dane kontaktowe audytora wewnętrznego każdej osobie fizycznej lub prawnej uczestniczącej w operacjach po stronie wydatków do celów kontaktowania się z nim z zachowaniem poufności.

8. Sprawozdania i ustalenia audytora wewnętrznego są udostępniane publicznie dopiero po zatwierdzeniu przez audytora wewnętrznego działań podjętych w celu wykonania zawartych w nich zaleceń.

Artykuł 83

Niezależność audytora wewnętrznego

Niezależność audytora wewnętrznego, jego odpowiedzialność za działania podjęte w ramach wykonywania swoich obowiązków

oraz prawo audytora wewnętrznego do wniesienia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej są określone zgodnie z art. 100 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 84

Ustanowienie jednostki audytu wewnętrznego

1. Zarząd lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – rada wykonawcza mogą ustanowić, z należyтым uwzględnieniem opłacalności oraz wartości dodanej, jednostkę audytu wewnętrznego, która wykonuje swoje funkcje zgodnie z odpowiednimi standardami międzynarodowymi.

Cel, zakres kompetencji oraz odpowiedzialność jednostki audytu wewnętrznego określone są w karcie służby audytu wewnętrznego i podlegają zatwierdzeniu przez zarząd lub, – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – przez radę wykonawczą.

Roczny plan audytu jednostki audytu wewnętrznego sporządzany jest przez kierownika jednostki audytu wewnętrznego, z uwzględnieniem między innymi przeprowadzonej przez dyrektora oceny ryzyka w organie Unii.

Plan jest weryfikowany i zatwierdzany przez zarząd lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – przez radę wykonawczą.

Jednostka audytu wewnętrznego składa zarządowi oraz dyrektorowi sprawozdanie dotyczące swoich ustaleń i zaleceń.

2. W przypadku gdy jednostka audytu wewnętrznego jednego z organów Unii nie jest opłacalna lub nie jest w stanie wykonywać swoich funkcji zgodnie ze standardami międzynarodowymi, organ Unii może podjąć decyzję o wspólnym korzystaniu z usług jednostki audytu wewnętrznego innego organu Unii prowadzącego działalność w tym samym obszarze polityki.

W takich przypadkach zarząd lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – rada wykonawcza przedmiotowych organów Unii uzgadniają praktyczne metody wykonania zadań wspólnej jednostki audytu wewnętrznego.

3. Organy kontroli wewnętrznej skutecznie współpracują, wymieniając informacje i sprawozdania z audytu, oraz – w stosownych przypadkach – przeprowadzając wspólne oceny ryzyka oraz wspólne audyty.

Zarząd lub – jeżeli taka możliwość przewidziana jest w akcie założycielskim – rada wykonawcza i dyrektor zapewniają regularne monitorowanie realizacji zaleceń jednostki audytu wewnętrznego.

TYTUŁ V

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

Artykuł 85

Przepisy ogólne

1. W odniesieniu do zamówień publicznych zastosowanie ma tytuł V rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz rozporządzenie delegowane (UE) nr 1268/2012 z zastrzeżeniem art. 86.

2. Organ Unii może na swój wniosek zostać włączony jako instytucja zamawiająca do procedury udzielania zamówień Komisji lub do międzyinstytucjonalnej procedury udzielania zamówień oraz do procedur udzielania zamówień innych organów Unii.

3. Organ Unii uczestniczy w centralnej bazie danych o wykluczeniach ustanowionej i zarządzanej przez Komisję na podstawie art. 108 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 86

Procedury udzielania zamówień

1. Organ Unii może zawierać umowy z Komisją, urzędami międzyinstytucjonalnymi lub ustanowionym na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2965/94⁽¹⁾ Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej na oferowane przez nie dostawy towarów, świadczenie usług bądź wykonanie prac bez konieczności stosowania procedury udzielania zamówień publicznych.

2. Organ Unii może skorzystać ze wspólnych procedur udzielania zamówień z instytucją zamawiającą przyjmującego państwa członkowskiego w celu zaspokojenia swoich potrzeb administracyjnych. W takim przypadku stosuje się odpowiednio art. 133 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.

TYTUŁ VI

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ŚRODKÓW NA WYDATKI ADMINISTRACYJNE

Artykuł 87

Środki na wydatki administracyjne

1. Środki na wydatki administracyjne finansowe są środkami nieodróżnionymi.

2. Wydatki administracyjne wynikające z zamówień obejmujących okresy dłuższe niż rok budżetowy, zgodnie z lokalnymi praktykami bądź też odnoszące się do dostawy wyposażenia, obciążają budżet organu Unii w roku budżetowym, w którym są dokonywane.

3. Organ Unii przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 1 lipca każdego roku dokument roboczy dotyczący jej polityki nieruchomości, zawierający następujące informacje:

- a) w odniesieniu do każdego budynku – wydatki i powierzchnie, których dotyczą środki z odpowiednich linii budżetu organu Unii;
- b) spodziewaną ewolucję ogólnego planu powierzchni i lokalizacji w najbliższych latach, wraz z opisem już zidentyfikowanych, będących w fazie projektowania przedsięwzięć z zakresu nieruchomości;
- c) ostateczne warunki i koszty, a także istotne informacje dotyczące realizacji nowych przedsięwzięć z zakresu nieruchomości uprzednio przedłożonych Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach procedury ustanowionej w art. 88, a nieuwzględnionych w dokumentach roboczych z poprzedniego roku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2965/94 z dnia 28 listopada 1994 r. ustanawiające Centrum Tłumaczeń dla organów Unii Europejskiej (Dz.U. L 314 z 7.12.1994, s. 1).

Artykuł 88

Projekty z zakresu nieruchomości

1. W odniesieniu do wszelkich przedsięwzięć z zakresu nieruchomości mogących przynieść znaczne skutki finansowe dla budżetu organu Unii, jak najwcześniej informuje on Parlament Europejski i Radę o potrzebnej powierzchni budynków i wstępnym harmonogramie, zanim przystąpi do ewentualnego badania lokalnego rynku w przypadku umów dotyczących nieruchomości lub zanim ogłosi zaproszenie do składania ofert lub przeprowadzi przetarg w przypadku robót budowlanych.

2. W odniesieniu do wszelkich przedsięwzięć z zakresu nieruchomości mogących przynieść znaczne skutki finansowe dla budżetu organu Unii, przedstawia on przedsięwzięcie z zakresu nieruchomości zawierające szczegółowe szacunki kosztów i informacje na temat finansowania oraz wykaz projektów umów, które zamierza wykorzystać, i zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o zatwierdzenie, zanim zawrze umowy. Na wniosek organu Unii przedłożone dokumenty dotyczące przedsięwzięcia z zakresu nieruchomości są traktowane jako poufne.

Z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej Parlament Europejski i Rada rozpatrują propozycję przedsięwzięcia z zakresu nieruchomości w terminie czterech tygodni od dnia, w którym obie instytucje otrzymały projekt.

Przedsięwzięcie z zakresu nieruchomości uznaje się za zatwierdzone po upływie wspomnianego czterotygodniowego terminu, chyba że w tym terminie Parlament Europejski lub Rada podejmą decyzję przeciwną propozycji przedsięwzięcia.

Jeżeli Parlament Europejski lub Rada we wspomnianym czterotygodniowym terminie przedstawiają należycie uzasadnione obawy, to termin ten przedłuża się jednokrotnie o dwa tygodnie.

Jeżeli Parlament Europejski lub Rada podejmą decyzję przeciwną propozycji przedsięwzięcia z zakresu nieruchomości, organ Unii wycofuje swoją propozycję i może przedłożyć nową propozycję.

3. W razie wystąpienia siły wyższej informacje, przewidziane w ust. 4, można przedłożyć wraz z przedsięwzięciem z zakresu nieruchomości. Parlament Europejski i Rada rozpatrują propozycję przedsięwzięcia z zakresu nieruchomości w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym obie instytucje otrzymały projekt. Przedsięwzięcie z zakresu nieruchomości uznaje się za zatwierdzone po upływie wspomnianego dwutygodniowego terminu, chyba że w tym terminie Parlament Europejski lub Rada podejmą decyzję przeciwną propozycji przedsięwzięcia.

4. Za przedsięwzięcia z zakresu nieruchomości mogące przynieść znaczne skutki finansowe dla budżetu organu Unii uznaje się:

- a) wszelkie przypadki nabycia gruntów;
- b) nabycie, sprzedaż, przebudowa, budowa lub wszelkie przedsięwzięcia łączące te elementy i przewidziane do wdrożenia w tym samym czasie, przekraczające kwotę 3 000 000 EUR;

c) wszelkie nowe umowy dotyczące nieruchomości (w tym użytkowania, dzierżawy długoterminowej i przedłużenia obowiązujących umów dotyczących nieruchomości na mniej korzystnych warunkach) nieobjęte przepisami ustanowionymi w lit. b), w których opłaty roczne wynoszą co najmniej 750 000 EUR;

d) przedłużenie lub odnowienie obowiązujących umów dotyczących budynków (w tym użytkowania i dzierżawy długoterminowej) na takich samych lub korzystniejszych warunkach, w których opłaty roczne wynoszą co najmniej 3 000 000 EUR.

5. Nie naruszając przepisów art. 19 ust. 4, projekt nabycia budynku może być finansowany z wykorzystaniem pożyczki pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia przez Parlament Europejski i Radę.

Pożyczki są zaciągane i spłacane zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami i z należytych uwzględnieniem najlepszych interesów finansowych Unii.

Jeżeli organ Unii proponuje sfinansowanie nabycia z wykorzystaniem pożyczki, to w planie finansowania przedkładanym przez organ Unii wraz z wnioskiem o uprzednie zatwierdzenie określa się w szczególności maksymalny poziom finansowania, jego okres, rodzaj i warunki oraz oszczędności w porównaniu z innymi rodzajami warunków umownych.

Parlament Europejski i Rada rozpatrują wniosek o uprzednie zatwierdzenie w terminie czterech tygodni od dnia, w którym obie instytucje otrzymały projekt, z możliwością jednokrotnego przedłużenia tego terminu o dwa tygodnie. Projekt nabycia z wykorzystaniem pożyczki uznaje się za odrzucony, jeżeli Parlament Europejski i Rada nie zatwierdzą go wyraźnie we wspomnianym terminie.

TYTUŁ VII

EKSPERCI

Artykuł 89

Wynagradzani eksperci

W odniesieniu do wyboru ekspertów stosuje się odpowiednio art. 287 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012. Ekspertom takim wypłaca się wynagrodzenie w ustalonej z góry kwocie i są oni wybierani na podstawie swoich umiejętności zawodowych. Wybór dokonywany jest w oparciu o kryteria wyboru zgodne z zasadami niedyskryminacji, równego traktowania i braku konfliktu interesów.

TYTUŁ VIII

DOTACJE I NAGRODY PRYZNAWANE PRZEZ ORGAN UNII

Artykuł 90

Dotacje

Jeżeli organ Unii może przyznawać dotacje zgodnie z aktem założycielskim lub na podstawie upoważnienia przez Komisję na podstawie art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (iv) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, zastosowanie mają odpowiednie przepisy tego rozporządzenia oraz przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.

Artykuł 91

Nagrody

Jeżeli organ Unii może przyznawać nagrody zgodnie z aktem założycielskim lub na podstawie upoważnienia przez Komisję zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (iv) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, zastosowanie mają odpowiednie przepisy tego rozporządzenia i przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.

TYTUŁ IX

PREZENTACJA SPRAWOZDAŃ I RACHUNKOWOŚĆ

ROZDZIAŁ 1

Prezentacja sprawozdań finansowych

Artykuł 92

Struktura sprawozdania finansowego

Sprawozdanie finansowe organu Unii obejmuje:

- a) sprawozdania finansowe organu Unii;
- b) sprawozdanie z wykonania budżetu organu Unii.

Artykuł 93

Sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami

1. Każdy organ Unii przygotowuje sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami w danym roku budżetowym.
2. Dyrektor przesyła to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu do dnia 31 marca roku następującego po danym roku budżetowym.
3. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2, podaje się – zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i wyrażonych procentowo – co najmniej wskaźnik realizacji środków oraz zestawienie informacji dotyczących przesunięć środków między poszczególnymi pozycjami w budżecie.

Artykuł 94

Zasady sporządzania sprawozdań

1. Księgowy organu Unii stosuje zasady przyjęte przez księgowego Komisji oparte na przyjętych na szczeblu międzynarodowym standardach rachunkowości dla sektora publicznego.
2. Sprawozdania finansowe organu Unii, o których mowa w art. 92, są zgodne z zasadami budżetowymi ustanowionymi w art. 5–31. Przedstawiają one prawdziwy i rzetelny obraz operacji budżetowych po stronie dochodów i wydatków.

Artykuł 95

Zasady rachunkowości

Sprawozdanie finansowe, o którym mowa w art. 92, przedstawia informacje, w tym informacje dotyczące polityki rachunkowości, zapewniając, że informacje te są właściwe, rzetelne, porównywalne i zrozumiałe. Sprawozdanie finansowe sporządza się zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości ujętymi w regułach rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 96

Sprawozdanie finansowe

1. Sprawozdanie finansowe sporządzane jest w euro i obejmuje:

- a) bilans i sprawozdanie z finansowych wyników działalności, które przedstawiają wszystkie aktywa i pasywa, sytuację finansową oraz wynik ekonomiczny na dzień 31 grudnia poprzedniego roku; są one prezentowane zgodnie z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012;
- b) rachunek przepływów pieniężnych wykazujący kwoty pobrane i wydatkowane w ciągu roku oraz końcową sytuację finansową;
- c) zestawienie zmian w aktywach netto przedstawiające zestawienie zmian stanu rezerw w ciągu roku oraz skumulowane wyniki.

2. W informacjach dodatkowych do sprawozdania finansowego uzupełnia się i komentuje informacje przedstawione w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, oraz dostarcza wszelkie dodatkowe informacje zalecane w praktyce rachunkowości przyjętej na szczeblu międzynarodowym, jeżeli informacje takie odnoszą się do działalności organu Unii.

Artykuł 97

Sprawozdania z wykonania budżetu

1. Sprawozdania z wykonania budżetu sporządzane są euro. Obejmują one:

- a) sprawozdania, które przedstawiają zbiorczo wszystkie operacje budżetowe po stronie dochodów i wydatków w danym roku;
- b) informacje dodatkowe, które uzupełniają i komentują informacje przedstawione w sprawozdaniu.

2. Wynik budżetowy stanowi różnica między:

- wszystkimi dochodami pobranymi w odniesieniu do tego roku budżetowego,
- a kwotą płatności dokonanych ze środków na ten rok budżetowy podwyższoną o kwotę środków przeniesionych na ten sam rok budżetowy.

Kwota różnicy, o której mowa w akapicie pierwszym, zostaje podwyższona lub pomniejszona, z jednej strony o kwotę netto środków przeniesionych z poprzednich lat budżetowych, które zostały anulowane, a z drugiej strony o:

- dokonane płatności przekraczające środki niezróżnicowane przeniesione z poprzedniego roku budżetowego w wyniku wahań kursu euro,
- saldo powstałe z tytułu różnic kursowych w ciągu tego roku budżetowego, zrealizowanych i niezrealizowanych.

3. Sprawozdania z wykonania budżetu przedstawiane są według takiej samej struktury jak sam budżet organu Unii.

Artykuł 98

Wstępne sprawozdania rachunkowe

1. Do dnia 1 marca kolejnego roku księgowy organu Unii przesyła swoje wstępne sprawozdania rachunkowe księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu.

2. Księgowy organu Unii przesyła również księgowemu Komisji do dnia 1 marca kolejnego roku pakiet sprawozdawczy w znormalizowanym formacie ustanowionym przez księgowego Komisji na potrzeby konsolidacji.

Artykuł 99

Zatwierdzenie końcowego sprawozdania rachunkowego

1. Zgodnie z art. 148 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Trybunał Obrachunkowy najpóźniej do dnia 1 czerwca następnego roku przedstawia uwagi na temat wstępnego sprawozdania rachunkowego organu Unii.

2. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego dotyczących wstępnego sprawozdania rachunkowego organu Unii, księgowy sporządza końcowe sprawozdanie rachunkowe organu Unii zgodnie z art. 50. Dyrektor przesyła je zarządowi, który wyraża opinię na temat tych sprawozdań.

3. Księgowy przesyła końcowe sprawozdania rachunkowe, wraz z opinią zarządu, księgowemu Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 1 lipca kolejnego roku budżetowego.

Księgowy organu Unii przesyła również księgowemu Komisji do dnia 1 lipca pakiet sprawozdawczy w znormalizowanym formacie ustanowionym przez księgowego Komisji na potrzeby konsolidacji.

4. Księgowy organu Unii przesyła również Trybunałowi Obrachunkowemu, z kopią do księgowego Komisji, w tym samym dniu, w którym przekazuje swoje końcowe sprawozdanie rachunkowe, oświadczenie dotyczące tego sprawozdania końcowego.

Do końcowego sprawozdania rachunkowego dołączane jest oświadczenie księgowego, w którym stwierdza on, że końcowe sprawozdanie rachunkowe zostało sporządzone zgodnie z niniejszym tytułem oraz obowiązującymi zasadami, przepisami i metodami rachunkowości.

Końcowe sprawozdanie rachunkowe publikowane jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia 15 listopada następnego roku.

5. Dyrektor przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na uwagi przedstawione w jego rocznym sprawozdaniu najpóźniej do dnia 30 września następnego roku. Odpowiedzi organu Unii przesyłane są Komisji w tym samym czasie.

ROZDZIAŁ 2

Rachunkowość i ewidencja majątku

Sekcja 1

Przepisy wspólne

Artykuł 100

System rachunkowości

1. System rachunkowości organu Unii jest systemem służącym do strukturyzowania informacji budżetowych i finansowych w taki sposób, aby dane liczbowe mogły być zapisywane, klasyfikowane i rejestrowane.

2. Na system rachunkowości składają się konta księgi głównej i konta budżetowe. Konta te prowadzone są w euro w układzie roku kalendarzowego.

3. Urzędnik zatwierdzający może również prowadzić konta analityczne.

Artykuł 101

Wymogi wspólne dotyczące systemu rachunkowości instytucji

Zgodnie z art. 152 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 księgowy Komisji przyjmuje reguły rachunkowości oraz ujednolicony plan kont do stosowania w organie Unii.

Sekcja 2

Konta księgi głównej i konta budżetowe

Artykuł 102

Konta księgi głównej

Na kontach księgi głównej księgowane są, w porządku chronologicznym i przy wykorzystaniu metody podwójnego zapisu, wszelkie zdarzenia i operacje wpływające na sytuację gospodarczą i finansową oraz aktywa i pasywa organu Unii.

Artykuł 103

Zapisy w księgach rachunkowych

1. Zmiany na kontach oraz salda ujmowane są w księgach rachunkowych.

2. Wszelkie zapisy rachunkowe, włącznie z zapisami korygującymi na rachunkach, oparte są na dokumentach potwierdzających, do których się odnoszą.

3. System rachunkowości umożliwia pozostawienie jednoznacznej ścieżki audytu wszystkich zapisów księgowych.

Artykuł 104

Korekty księgowe

Po zamknięciu roku budżetowego i do czasu prezentacji końcowych sprawozdań rachunkowych księgowy organu Unii wprowadza wszelkie korekty, które nie pociągają za sobą żadnych wypłat ani wpłat w odniesieniu do tego roku, a są niezbędne do przedstawienia prawdziwych i rzetelnych sprawozdań rachunkowych. Korekty te są zgodne z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 101.

Artykuł 105

Rachunkowość budżetowa

1. Konta budżetowe zapewniają szczegółową ewidencję wykonania budżetu organu Unii.

2. Do celu ust. 1 na kontach budżetowych ujmowane są wszystkie operacje budżetowe po stronie dochodów i wydatków określone w tytule IV.

Artykuł 106

Ewidencja majątku

1. Organ Unii prowadzi ewidencję wykazującą w ujęciu ilościowym i wartościowym stan wszystkich unijnych środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz aktywów finansowych stanowiących własność Unii według wzoru opracowanego przez księgowego Komisji.

Organ Unii weryfikuje, czy zapisy zawarte w ewidencji są zgodne ze stanem faktycznym.

2. Sprzedaż środków trwałych organu Unii wymaga zamieszczenia odpowiednich ogłoszeń.

TYTUŁ X

KONTROLA ZEWNĘTRZNA, UDZIELENIE ABSOLUTORIUM I ZWALCZANIE NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Artykuł 107

Kontrola zewnętrzna

1. Niezależny audytor zewnętrzny sprawdza, czy roczne sprawozdanie finansowe organu Unii prawidłowo przedstawia jego przychody, wydatki i sytuację finansową, zanim przeprowadzona zostanie konsolidacja w końcowym sprawozdaniu finansowym organu Unii.

Jeżeli akt założycielski nie przewiduje inaczej, Trybunał Obrachunkowy przygotowuje specjalne sprawozdanie roczne dotyczące organu Unii zgodnie z wymogami art. 287 ust. 1 TFUE.

Przygotowując sprawozdanie, o którym mowa w akapicie drugim, Trybunał uwzględni audyt przeprowadzony przez niezależnego audytora zewnętrznego, o którym mowa w akapicie pierwszym, oraz działania podjęte w odpowiedzi na ustalenia audytora.

2. Organ Unii przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu swój budżet w ostatecznie przyjętej wersji. Niezwłocznie powiadamia on Trybunał Obrachunkowy o wszelkich decyzjach i aktach przyjętych na podstawie art. 10, 14, 19 i 23.

3. Kontrola prowadzona przez Trybunał Obrachunkowy podlega przepisom art. 158–163 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 108

Harmonogram procedury udzielania absolutorium

1. Parlament Europejski na zalecenie Rady w terminie do dnia 15 maja roku N+2 udziela dyrektorowi absolutorium z wykonania budżetu za rok N, chyba że przepisy aktu założycielskiego stanowią inaczej. Dyrektor informuje zarząd o uwagach Parlamentu Europejskiego zawartych w rezolucji towarzyszącej decyzji o udzieleniu absolutorium.

2. Jeżeli termin przewidziany w ust. 1 nie może być dotrzymany, Parlament Europejski lub Rada powiadamia dyrektora o przyczynach jego odroczenia.

3. Jeśli Parlament Europejski odroczy wydanie decyzji o udzieleniu absolutorium, dyrektor we współpracy z zarządem dokłada wszelkich starań w celu jak najszybszego podjęcia środków zmierzających do usunięcia lub ułatwienia usunięcia przeszkód w podjęciu tej decyzji.

Artykuł 109

Procedura udzielania absolutorium

1. Decyzja o udzieleniu absolutorium obejmuje rachunki dotyczące wszystkich dochodów i wydatków organu Unii, wynik budżetowy oraz aktywa i pasywa organu Unii wykazane w sprawozdaniu finansowym.

2. W celu udzielenia absolutorium Parlament Europejski, po wykonaniu tych czynności przez Radę, bada rozliczenia i sprawozdania finansowe organu Unii. Parlament Europejski bada również sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego wraz z odpowiedziami dyrektora organu Unii, wszelkie sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego odnoszące się do danego roku budżetowego oraz wydane przez Trybunał Obrachunkowy poświadczenie wiarygodności dotyczące rozliczeń oraz legalności i prawidłowości operacji podstawowych.

3. Dyrektor przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek oraz zgodnie z art. 165 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy.

Artykuł 110

Środki następcze

1. Dyrektor podejmuje wszelkie właściwe działania w celu uwzględnienia uwag towarzyszących decyzji Parlamentu Europejskiego o udzieleniu absolutorium oraz komentarzy towarzyszących przyjętemu przez Radę zaleceniu w sprawie absolutorium.

2. Na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady dyrektor składa sprawozdanie na temat środków podjętych w odpowiedzi na uwagi i komentarze. Dyrektor przesyła kopię tego sprawozdania Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu.

Artykuł 111

Kontrole na miejscu przeprowadzane przez Komisję, Trybunał Obrachunkowy oraz OLAF

1. Organ Unii udziela pracownikom Komisji i innym upoważnionym przez nią osobom, a także Trybunałowi Obrachunkowemu, dostępu do swoich terenów i lokali oraz do wszelkich informacji, włącznie z informacjami w formacie elektronicznym, niezbędnych w celu przeprowadzenia przez nich kontroli.

2. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu oraz inspekcje, zgodnie z przepisami i procedurami

ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾ oraz rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽²⁾ w celu ustalenia, czy doszło do nadużycia, korupcji lub jakichkolwiek innych nielegalnych działań wpływających na interesy finansowe Unii w związku z przyznaną dotacją lub zamówieniem udzielonym na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Nie naruszając przepisów ust. 1 i 2, porozumienia z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowy, dotacje i zamówienia publiczne przyznawane przez organ Unii są objęte przepisami wyraźnie uprawniającymi Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

TYTUŁ XI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 112

Wnioski o udzielenie informacji kierowane przez Parlament Europejski i Radę

Parlament Europejski, Rada i Komisja są uprawnione do uzyskania wszelkich niezbędnych informacji lub wyjaśnień od organu Unii dotyczących kwestii budżetowych w zakresie swoich kompetencji.

Artykuł 113

Przyjęcie nowego rozporządzenia finansowego organu Unii

Każdy organ, o którym mowa w art. 208 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 przyjmuje nowe rozporządzenie finansowe z zamiarem wprowadzenia go w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. lub w każdym przypadku w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym organ zostaje objęty zakresem stosowania art. 208 tego rozporządzenia, po przyznaniu wkładu finansowego pokrywanego z budżetu.

Artykuł 114

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia finansowego organu Unii

Na wniosek dyrektora oraz po uzyskaniu zgody Komisji zarząd przyjmuje szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia finansowego organu Unii w zakresie, w jakim jest to niezbędne.

Artykuł 115

Uchylenie

Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002 traci moc z dniem 1 stycznia 2014 r. Artykuł 40 ma jednak zastosowanie do dnia 31 grudnia 2014 r., natomiast art. 27 ust. 4 i 7 stosuje się do dnia 31 grudnia 2015 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996 s. 2).

*Artykuł 116***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. Artykuł 47 i art. 82 ust. 5 mają jednak zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r., natomiast art. 32 i art. 33 ust. 5 i 8 stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1272/2013

z dnia 6 grudnia 2013 r.

zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 68 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Benzo[a]piren, benzo[e]piren, benzo(a)antracen, chryzen, benzo[b]fluoranten, benzo(j)fluoranten, benzo(k)fluoranten i dibenzo(a,h)antracen, zwane dalej „wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi” (WWA), zostały zaklasyfikowane jako substancje rakotwórcze kategorii 1B zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006⁽²⁾.
- (2) Powyższe WWA występują w plastikowych i gumowych częściach wielu wyrobów przeznaczonych dla konsumentów. Obecne są one jako zanieczyszczenia w niektórych surowcach używanych do produkcji takich wyrobów, zwłaszcza w olejach-zmiękczacach i sadzy. WWA nie dodaje się do tych wyrobów celowo i nie pełnią one żadnej konkretnej funkcji jako składniki części z tworzyw sztucznych lub gumowych.
- (3) Pozycja 28 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza zakaz powszechnej sprzedaży powyższych WWA jako substancji lub w mieszaninach. Ponadto pozycja 50 załącznika XVII do tego rozporządzenia ogranicza obecność WWA w olejach-zmiękczacach stosowanych do produkcji opon.
- (4) Według informacji przedłożonej Komisji przez Niemcy wyroby zawierające WWA mogą, poprzez ich połknięcie, adsorpcję skórną i, w niektórych przypadkach, wdychanie, stanowić ryzyko dla zdrowia konsumentów.
- (5) Wnioski dotyczące ryzyka dla konsumentów zostały oparte na szacunkowych danych dotyczących narażenia

przez skórę na WWA, wynikającego ze stosowania pewnych wyrobów przeznaczonych dla konsumentów, w najgorszych realistycznych warunkach stosowania. Stwierdzono, że poziom tego narażenia przekracza pochodny poziom powodujący minimalne zmiany (DMEL)⁽³⁾ określony dla benzo[a]pirenu, który stosowano jako surogat w ocenie toksyczności pozostałych WWA.

- (6) Komisja oceniła informację otrzymaną od Niemiec i w odniesieniu do ryzyka dla konsumentów stwarzanego przez wyroby zawierające WWA stwierdziła, że wprowadzenie ograniczenia zmniejszy to ryzyko. Komisja zasięgnęła także opinii przedstawicieli przemysłu i innych zainteresowanych stron odnośnie do skutków ograniczenia obecności WWA w wyrobach, które mogą być stosowane przez konsumentów.
- (7) W celu ochrony zdrowia konsumentów przed ryzykiem związanym z narażeniem na WWA w wyrobach należy nałożyć ograniczenia dotyczące zawartości WWA w łatwo dostępnych plastikowych lub gumowych częściach wyrobów, a także zakazać wprowadzania do obrotu wyrobów zawierających w tych częściach jakiegokolwiek WWA w stężeniu wyższym niż 1 mg/kg.
- (8) Ze względu na wrażliwość dzieci należy ustanowić niższą wartość progową. Należy w związku z tym zakazać wprowadzania do obrotu zabawek i artykułów pielęgnacyjnych dla dzieci zawierających w ich łatwo dostępnych plastikowych lub gumowych częściach jakiegokolwiek WWA w stężeniu wyższym niż 0,5 mg/kg.
- (9) Ograniczenie należy nałożyć jedynie na te części wyrobów, które mogą wejść w bezpośredni oraz przedłużony lub krótkotrwały, powtarzający się kontakt z ludzką skórą lub jamą ustną w normalnych bądź możliwych do przewidzenia warunkach stosowania. W odniesieniu do wspomnianego ograniczenia nie należy brać pod uwagę wyrobów lub ich części, które wchodzą w krótkotrwały i rzadki kontakt ze skórą lub jamą ustną, gdyż narażenie na WWA jest w takich wypadkach nieznaczące. Należy opracować dalsze wytyczne w tym zakresie.
- (10) Na rynku unijnym określono alternatywne surowce o niskiej zawartości WWA. Należą do nich sadza i oleje spełniające wymogi rozporządzenia Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.⁽³⁾ http://www.echa.europa.eu/documents/10162/13643/information_requirements_part_b_pl.pdf⁽⁴⁾ Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1.

- (11) Komisja będzie musiała przeanalizować istniejące wartości progowe ustalone w ramach tego ograniczenia, zwłaszcza w świetle nowych informacji naukowych, w tym danych na temat przechodzenia WWA z materiałów z tworzyw sztucznych lub gumowych w wyrobach objętych ograniczeniem, jak również na temat alternatywnych materiałów. W tej analizie nowych informacji naukowych należy ponadto rozważyć dostępność i wiarygodność metod badania.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.
- (13) Należy zapewnić podmiotom, których to dotyczy, odpowiedni okres na wprowadzenie środków niezbędnych do spełnienia nowych wymogów w zakresie środków określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (14) Ograniczenie dotyczące wprowadzania do obrotu wyrobów używanych i wyrobów, które znajdują się w łańcuchu dostaw w dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, mogłoby stwarzać trudności w jego egzekwowaniu. W związku z tym ograniczenie

nie powinno obowiązywać w stosunku do wyrobów wprowadzonych do obrotu po raz pierwszy przed tą datą.

- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 27 grudnia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w kolumnie 2 w pozycji 50 dodaje się ust. 5, 6, 7 i 8 w brzmieniu:

	„5. Wyrobów nie wprowadza się do obrotu w celu powszechnej sprzedaży, jeżeli ich jakakolwiek część składowa z tworzyw sztucznych lub gumowa, która wchodzi w bezpośredni oraz przedłużony lub krótkotrwały, powtarzający się kontakt z ludzką skórą lub jamą ustną w normalnych bądź możliwych do przewidzenia warunkach stosowania, zawiera więcej niż 1 mg/kg (0,0001 % w stosunku do masy tej części składowej) jakiegokolwiek z wyszczególnionych WWA. Wyroby te obejmują między innymi: — sprzęt sportowy, taki jak rowery, kije golfowe, rakiety, — artykuły gospodarstwa domowego, wózki, chodziki, — narzędzia do użytku domowego, — odzież, obuwie, rękawice i odzież sportową, — paski do zegarków, opaski na rękę, maski, opaski na głowę. 6. Zabawek, w tym zabawek ruchowych i artykułów pielęgnacyjnych dla dzieci nie można wprowadzać do obrotu, jeżeli ich jakakolwiek gumowa lub plastikowa część składowa, która wchodzi w bezpośredni oraz przedłużony lub krótkotrwały, powtarzający się kontakt z ludzką skórą lub jamą ustną w normalnych bądź możliwych do przewidzenia warunkach stosowania, zawiera więcej niż 0,5 mg/kg (0,00005 % w stosunku do masy tej części składowej) jakiegokolwiek z wyszczególnionych WWA. 7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5 i 6, przepisy tych ustępów nie mają zastosowania do wyrobów wprowadzonych do obrotu po raz pierwszy przed dniem 27 grudnia 2015 r. 8. Do dnia 27 grudnia 2017 r. Komisja przeanalizuje wartości progowe wymienione w ust. 5 i 6 w świetle nowych informacji naukowych, w tym danych na temat przechodzenia WWA z wyrobów wymienionych w powyższym ustępie, jak również informacji na temat materiałów alternatywnych i, we właściwych przypadkach, wprowadzi w tych ustępach odpowiednie zmiany.”
--	---

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1273/2013**z dnia 6 grudnia 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 454/2011 w sprawie technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu „Aplikacje telematyczne dla przewozów pasażerskich” transeuropejskiego systemu kolei****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 7 rozporządzenia Komisji (UE) nr 454/2011 z dnia 5 maja 2011 r. w sprawie technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu „Aplikacje telematyczne dla przewozów pasażerskich” transeuropejskiego systemu kolei ⁽²⁾ (zwanego dalej „TAP-TSI”) określa wymóg, aby rozporządzenie to zostało zmienione z uwzględnieniem wyników realizacji fazy pierwszej określonej w sekcji 7.2 załącznika I do TAP-TSI.
- (2) Sekcja 7.2.2.2 załącznika I do TAP-TSI stanowi, że Europejska Agencja Kolejowa (zwana dalej „ERA”) musi ocenić opracowanie przez zainteresowane strony specyfikacji informatycznych, zarządzania i planu generalnego, mając na względzie ustalenie, czy zostały osiągnięte cele wyznaczone w fazie 1.
- (3) Komisja otrzymała od Europejskiej Agencji Kolejowej zalecenie ERA/REC/09-2012/INT z dnia 31 października 2012 r., które zawiera projekt szeregu zmian w TAP-TSI.
- (4) Komitet sterujący ustanowiony na podstawie pkt 7.2.1 TAP-TSI omówił zalecenie ERA, a w szczególności status prawny rezultatów fazy 1. Podjęto decyzję o zmianie statusu niektórych specyfikacji informatycznych na przewodnik stosowania.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 454/2011.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2008/57/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 454/2011 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2011, s. 11.

a) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Przedsiębiorstwa kolejowe, zarządcy infrastruktury, zarządcy stacji, sprzedawcy biletów oraz Agencja wspierają prace prowadzone w fazie drugiej, wymienione w sekcji 7.3 załącznika I, poprzez zapewnianie informacji funkcjonalnych i technicznych oraz wiedzy specjalistycznej.”;

b) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Organy przedstawicielskie sektora kolejowego działające na poziomie europejskim, określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), łącznie z przedstawicielem sprzedawców biletów oraz przedstawicielem pasażerów europejskich, opracowują dalej podsystem „Aplikacje telematyczne dla przewozów pasażerskich”, jak określono w sekcji 7.3 załącznika I. Wyniki fazy pierwszej (przewodniki stosowania, architektura, zarządzanie i plan generalny) są udostępniane ogółowi społeczeństwa przez Europejską Agencję Kolejową na jej stronie internetowej.

(*) Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 1.”;

c) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Państwa członkowskie dopilnowują, aby przedsiębiorstwa kolejowe, zarządcy infrastruktury, zarządcy stacji i sprzedawcy biletów zostali powiadomieni o niniejszym rozporządzeniu, i wyznaczają krajowy punkt kontaktowy odpowiedzialny za nadzorowanie wykonania rozporządzenia. Rola krajowych punktów kontaktowych została opisana w załączniku VI.”;

d) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. W niniejszym rozporządzeniu wprowadza się zmiany uwzględniające wyniki realizacji fazy drugiej, o której mowa w sekcji 7.3 załącznika I.

2. Europejska Agencja Kolejowa wprowadza zmiany w dokumencie technicznym B.60 (architektura), uwzględniając wyniki realizacji fazy pierwszej, i z zastosowaniem procedury, o której mowa w art. 3.”.

Artykuł 2

W załącznikach do rozporządzenia (UE) nr 454/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (UE) nr 454/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) sekcja 4.2.1 otrzymuje brzmienie:

„4.2.1. *Wymiana danych dotyczących rozkładu jazdy*

Niniejszy parametr podstawowy określa, w jaki sposób przedsiębiorstwo kolejowe dokonuje wymiany danych dotyczących rozkładu jazdy.

Niniejszy parametr podstawowy zapewnia udostępnienie rozkładów jazdy zawierających określone poniżej elementy.

Niniejszy parametr podstawowy zapewnia ponadto dostarczanie przez każde przedsiębiorstwo kolejowe dokładnych i aktualnych danych dotyczących rozkładu jazdy.

Przepisy niniejszego podstawowego parametru mają zastosowanie do wykonywanych przez przedsiębiorstwo kolejowe przewozów pasażerskich.

Niniejszy parametr podstawowy obejmuje następujący proces:”;

b) sekcja 4.2.2 otrzymuje brzmienie:

„4.2.2. *Wymiana danych dotyczących taryf*

Niniejszy podstawowy parametr określa, w jaki sposób przedsiębiorstwo kolejowe dokonuje wymiany danych dotyczących taryf.

Niniejszy parametr podstawowy zapewnia udostępnienie danych dotyczących taryf w formacie określonym poniżej.

Przepisy niniejszego podstawowego parametru mają zastosowanie w odniesieniu do wszystkich taryf pasażerskich przedsiębiorstwa kolejowego w przypadku sprzedaży krajowej, międzynarodowej i zagranicznej.

Niniejszy parametr podstawowy obejmuje następujący proces:”;

c) sekcja 4.2.2.1 otrzymuje brzmienie:

„4.2.2.1. *Przedsiębiorstwo kolejowe udostępnia swoje własne taryfy innym przedsiębiorstwom kolejowym, upoważnionym organom publicznym oraz stronom trzecim.*

Bez uszczerbku dla praw pasażerów i zgodnie z porozumieniami o dystrybucji, każde przedsiębiorstwo kolejowe udostępnia swoje taryfy (w tym tabele opłat) poprzez zagwarantowanie dostępu przedsiębiorstwom kolejowym, którym wydaje zezwolenie na prowadzenie sprzedaży, i stronom trzecim, którym wydaje zezwolenie na prowadzenie sprzedaży, a także upoważnionym organom publicznym. Przedsiębiorstwo kolejowe dopilnowuje, aby dane dotyczące taryf były dokładne i aktualne. W przypadku gdy przedsiębiorstwo kolejowe wykonuje usługę przewozową jako jeden z przewoźników współuczestniczących, dopilnowuje ono, wraz ze wszystkimi pozostałymi przewoźnikami współuczestniczącymi, aby dane dotyczące taryf były dokładne i aktualne.

Dane dotyczące taryf, przeznaczone do celów sprzedaży międzynarodowej lub zagranicznej, muszą przede wszystkim zawierać elementy określone w załączniku IV.

Dane dotyczące taryf, przeznaczone do celów sprzedaży międzynarodowej lub zagranicznej udostępnia się z wyprzedzeniem co najmniej tak dużym, jak określono w załączniku IV.

Przedstawiony powyżej proces oraz wykorzystywane w związku z nim informacje na potrzeby sprzedaży międzynarodowej lub zagranicznej muszą być pod względem danych taryfowych zgodne z dokumentami technicznymi:

— B. 1 (zob. załącznik III),

— B. 2 (zob. załącznik III),

— B. 3 (zob. załącznik III).

Przedstawiony powyżej proces oraz informacje wykorzystywane w związku z nim w odniesieniu do danych dotyczących taryf przeznaczonych do celów sprzedaży krajowej muszą być zgodne z dokumentami technicznymi, jakie zostaną opracowane przez Agencję (zob. załącznik II).”;

d) w sekcji 4.2.6 skreśla się następujące zdanie:

„Przepisy niniejszego podstawowego parametru, dotyczące zapytania, wniosku lub potwierdzenia przekazywanego drogą elektroniczną, stosuje się w razie istnienia porozumienia między stroną występującą z zapytaniem lub wnioskiem a ich adresatem.”;

e) w sekcji 4.2.6.1 zdanie:

„Wspomniana strona internetowa musi być zgodna z wytycznymi dotyczącymi dostępności treści internetowych, które uwzględniają potrzeby osób z upośledzeniem słuchu lub wzroku.”;

otrzymuje brzmienie:

„Wspomniana strona internetowa musi być dostępna dla osób niepełnosprawnych.”;

f) sekcja 4.2.6.2 otrzymuje brzmienie:

„4.2.6.2. Jeżeli przedsiębiorstwo kolejowe lub sprzedawca biletów wykorzystuje rozwiązania teleinformatyczne do celów wysyłania zapytania o dostępność lub wniosku o rezerwację pomocy dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się, tego rodzaju zapytanie lub wniosek muszą być zgodne ze stosownymi przepisami.

System dystrybucji występujący z zapytaniem lub wnioskiem wysyła do systemu zapytania o dostępność lub wnioski o rezerwację w danym pociągu w odniesieniu do określonego typu pomocy.

Podstawowe typy zapytań i wniosków są następujące:

- zapytanie o dostępność,
- wniosek o rezerwację,
- wniosek o częściową rezygnację,
- wniosek o całkowitą rezygnację.

Proces ten przeprowadza się w następstwie wniosku lub zapytania klienta przesłanego do systemu przedsiębiorstwa kolejowego lub sprzedawcy biletów.

Elementy danych oraz zawartość informacji zamieszczonych w komunikacie użytym w celu wypełnienia obowiązków muszą być zgodne:

- z elementami określonymi w dokumencie technicznym B.10 (zob. załącznik III), w którym to przypadku wszystkie systemy, do których kierowane jest zapytanie lub wniosek, muszą być zdolne do jego zrozumienia oraz do udzielenia odpowiedzi,
- lub z normami określonymi w inny sposób, w którym to przypadku system, do którego kierowane jest zapytanie lub wniosek musi być zdolny do jego zrozumienia oraz do udzielenia odpowiedzi.”;

g) sekcja 7.2.3 załącznika I otrzymuje brzmienie:

„7.2.3. *Rezultaty prac*

Rezultaty fazy pierwszej obejmują:

- 1) przewodniki stosowania określające specyfikacje funkcjonalne, techniczne i wydajnościowe, powiązane dane, wymagania dotyczące interfejsów oraz wymagania dotyczące zabezpieczenia i jakości;
- 2) zarys globalnej architektury systemu;
- 3) plan generalny obejmujący:
 - określenie działań niezbędnych do zapewnienia wdrożenia systemu,
 - plan migracji obejmujący szereg etapów, który prowadzi do pośrednich i możliwych do zweryfikowania konkretnych wyników, począwszy od bieżących ram systemów teleinformatycznych zainteresowanych podmiotów aż do samego systemu,
 - szczegółowy plan punktów etapowych,
 - ocenę ryzyka w odniesieniu do krytycznych faz planu generalnego,

— oszacowanie całkowitych kosztów w cyklu życia (LCC) związanych z wdrożeniem i funkcjonowaniem systemu, wraz z późniejszym planem inwestycyjnym oraz odpowiednią analizą kosztów i korzyści;

- 4) wyniki dotyczące zarządzania, które obejmują określenie odpowiednich struktur, metod i procedur zarządzania wspierających opracowanie i zatwierdzenie systemu, a następnie jego wdrożenie oraz jego eksploatację i zarządzanie nim w całym cyklu życia (w tym rozstrzyganie sporów pomiędzy zaangażowanymi stronami zgodnie z przepisami niniejszej TSI).”;

h) rozdział 7.3 załącznika I otrzymuje brzmienie:

„7.3. **Faza 2 – Opracowanie**

Wszystkie zaangażowane podmioty opracowują system w następstwie wyników fazy pierwszej w następujący sposób:

a) Zarządzanie projektem

W celu zagwarantowania odpowiedniego rozwoju systemu podmioty stopniowo wprowadzają strukturę zarządzania, zgodnie z opisem zawartym w dokumencie technicznym B.61 (zob. załącznik V).

Podział ról i odpowiedzialności wszystkich podmiotów będzie się zmieniać wraz z postępami we wdrażaniu nowej struktury zarządzania, zgodnie z opisem zawartym w dokumencie technicznym B.61.

Komitet sterujący ustanowiony w fazie pierwszej zostanie utrzymany w fazie drugiej do momentu uzyskania przez strukturę zarządzania opisaną w dokumencie technicznym B.61 pełnej zdolności operacyjnej. Jego regulamin wewnętrzny zostanie również zaktualizowany w celu uwzględnienia jego nowej roli, jaką jest monitorowanie postępów we wdrażaniu nowej struktury zarządzania, architektury opracowanej w fazie pierwszej i stworzenie systemu przez poszczególne przedsiębiorstwa ze szczególnym uwzględnieniem przestrzegania przewodników stosowania publikowanych i utrzymywanych przez ERA. Przed uznaniem zakończenia fazy 2 komitet sterujący wyda opinię na temat statusu prawnego i własności w ramach przewodników stosowania.

Pełna zgodność z dokumentem technicznym B.61 będzie uważana za domniemanie zgodności nowej struktury zarządzania z wymogami niniejszego rozporządzenia. Jednak ze względu na charakter dokumentu i ciągłą potrzebę dostosowywania struktury zarządzania do rzeczywistych potrzeb rynku, wszelkie odstępstwa od jego przepisów powinny być bezzwłocznie zgłaszane komitetowi sterującemu, który dokona oceny odstępstw i zdecyduje, czy dokument techniczny lub jego status prawny musi zostać zmieniony na koniec fazy 2.

b) Plan generalny

W celu zagwarantowania odpowiedniego rozwoju systemu wszystkie zaangażowane podmioty współpracują i wdrażają system przy pełnym przestrzeganiu planu generalnego określonego w dokumencie technicznym ERA B.62 (zob. załącznik V).

c) Rozwój systemu

Wszystkie zaangażowane podmioty współpracują i opracowują architekturę systemu w zakresie sprzedaży detalicznej zgodnie z przepisami dotyczącymi architektury określonymi w dokumencie technicznym ERA B.60 (zob. załącznik V).

Wszystkie zaangażowane podmioty współpracują i rozwijają system oraz jego części, aby uzyskać jak największą zgodność z przewodnikami stosowania, zgodnie z dokumentami technicznymi:

B.50 (zob. załącznik III),

B.51 (zob. załącznik III),

B.52 (zob. załącznik III),

B.53 (zob. załącznik III),

B.54 (zob. załącznik III),

B.55 (zob. załącznik III),

B.56 (zob. załącznik III).

Pełna zgodność z tymi dokumentami technicznymi będzie uważana za domniemanie zgodności systemu z wymogami technicznymi niniejszego rozporządzenia. Wszelkie odstępstwa od przewodników stosowania zgłasza się komitetowi sterującemu, który oceni je w kontekście swojej roli określonej w lit. a). Ponieważ przewodniki stosowania B50–B56, o których mowa w załączniku III, nie są specyfikacjami obowiązkowymi, nie podlegają zarządzaniu kontrolą zmian.”;

- 2) załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III:

„ZAŁĄCZNIK III

Wykaz dokumentów technicznych

Oznaczenie referencyjne	Określenie
B.1. (V1.1.1)	Komputerowe tworzenie oraz wymiana danych dotyczących taryf przeznaczonych do celów sprzedaży międzynarodowej lub zagranicznej – bilety NRT
B.2. (V1.1)	Komputerowe tworzenie oraz wymiana danych dotyczących taryf przeznaczonych do celów sprzedaży międzynarodowej i zagranicznej – bilety zawierające obowiązkową rezerwację miejsca (IRT)
B.3. (V1.1)	Komputerowe tworzenie oraz wymiana danych przeznaczonych do celów sprzedaży międzynarodowej lub zagranicznej – oferty specjalne
B.4. (V1.1.1)	Wskazówki dotyczące wdrażania w przypadku komunikatów EDIFACT obejmujących wymianę danych dotyczących rozkładu jazdy
B.5. (V1.1)	Elektroniczna rezerwacja miejsc siedzących i miejsc do leżenia oraz elektroniczne tworzenie dokumentów podróży – wymiana komunikatów
B.6. (V1.1)	Elektroniczna rezerwacja miejsc siedzących i miejsc do leżenia oraz elektroniczne tworzenie dokumentów przewozowych (normy RCT2)
B.7. (V1.1.1)	Międzynarodowy bilet kolejowy do samodzielnego wydrukowania
B.8. (V1.1)	Znormalizowane kodowanie numeryczne na potrzeby przedsiębiorstw kolejowych, zarządców infrastruktury i innych przedsiębiorstw zaangażowanych w łańcuchy przewozów kolejowych
B.9. (V1.1)	Znormalizowane kodowanie numeryczne lokalizacji
B.10 (V1.1)	Elektroniczna rezerwacja pomocy dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się – wymiana komunikatów
B.30. (V1.1)	Schemat – katalog komunikatów/zestawów danych niezbędnych do komunikacji przedsiębiorstw kolejowych i zarządców infrastruktury w odniesieniu do TSI TAP
B.50. (V1.0)	Przewodnik stosowania rozkładu jazdy
B.51. (V1.0)	Przewodnik stosowania taryf
B.52. (V1.0)	Przewodnik stosowania rezerwacji
B.53. (V1.0)	Przewodnik stosowania dotyczący realizacji bezpośredniej
B.54. (V1.0)	Przewodnik stosowania dotyczący realizacji pośredniej
B.55. (V1.0)	Przewodnik stosowania dotyczący pomocy dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się
B.56. (V1.0)	Przewodnik stosowania dotyczący komunikacji przedsiębiorstw kolejowych i zarządców infrastruktury”

- 3) sekcja C.1 załącznika IV otrzymuje brzmienie:

„Dane dotyczące taryf NRT muszą przede wszystkim zawierać:

— serię,

- produkty,
- usługi,
- kody przewoźników,
- tabele opłat,
- wykaz stacji.

Taryfy NRT należy udostępnić z wyprzedzeniem zgodnie z ich warunkami sprzedaży.”;

- 4) dodaje się załącznik V w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK V

Wykaz dokumentów technicznych dotyczących architektury sprzedaży detalicznej, zarządzania i planu generalnego

Oznaczenie referencyjne	Określenie
B.60 (V1.0)	Architektura sprzedaży detalicznej dla TAP
B.61 (V1.0)	Zarządzanie TAP
B.62 (V1.0)	Plan generalny dla TAP”

- 5) dodaje się załącznik VI w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK VI

Zadania krajowego punktu kontaktowego ds. TAF/TAP

- 1) Działanie jako punkt kontaktowy pomiędzy ERA, komitetem sterującym TAF/TAP i podmiotami z sektora kolejowego (zarządcy infrastruktury, przedsiębiorstwa kolejowe, posiadacze wagonów, zarządcy stacji, sprzedawcy biletów i odpowiednie stowarzyszenia) w państwie członkowskim w celu dopilnowania, aby podmioty kolejowe były zaangażowane w TAF i/TAP oraz zorientowane w ogólnym rozwoju sytuacji i decyzjach komitetu sterującego.
- 2) Przekazywanie obaw i kwestii zgłaszanych przez podmioty z sektora kolejowego w państwie członkowskim wiceprzewodniczącym komitetu sterującego TAF/TAP w zakresie, w jakim obawy są znane i występuje wola ich zgłoszenia.
- 3) Kontakty z członkiem Komitetu ds. Interoperacyjności i Bezpieczeństwa Kolei (RISC) z danego państwa członkowskiego w celu zagwarantowania jego powiadomienia o krajowych kwestiach dotyczących TAF/TAP przed każdym posiedzeniem RISC oraz zapewnienia odpowiedniego powiadomienia zainteresowanych podmiotów z sektora kolejowego o decyzjach tego komitetu dotyczących TAF/TAP.
- 4) Państwo członkowskie gwarantują, że skontaktowano się ze wszystkimi licencjonowanymi przedsiębiorstwami kolejowymi i innymi podmiotami z sektora kolejowego (zarządcy infrastruktury, przedsiębiorstwa kolejowe, posiadacze wagonów, zarządcy stacji, sprzedawcy biletów) i przekazano im szczegółowe informacje dotyczące krajowego punktu kontaktowego oraz zalecono im skontaktowanie się z krajowym punktem kontaktowym, jeżeli nie nawiązano jeszcze takiego kontaktu.
- 5) W zakresie, w jakim podmioty z sektora kolejowego w państwie członkowskim są znane, uświadomienie im ich obowiązków na mocy przepisów dotyczących TAF i TAP i konieczności ich spełnienia.
- 6) Współpraca z państwem członkowskim w celu zapewnienia wyznaczenia podmiotu odpowiedzialnego za wprowadzenie podstawowych kodów lokalizacji do centralnej domeny referencyjnej. Dane wyznaczonego podmiotu przekazuje się do DG MOVE na potrzeby odpowiedniego przekazywania informacji.
- 7) Ułatwianie wymiany informacji między podmiotami z sektora kolejowego (zarządcy infrastruktury, przedsiębiorstwa kolejowe, posiadacze wagonów, zarządcy stacji, sprzedawcy biletów i odpowiednie stowarzyszenia) w danym państwie członkowskim.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1274/2013

z dnia 6 grudnia 2013 r.

w sprawie zmiany i sprostowania załączników II i III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 oraz załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do niektórych dodatków do żywności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3, art. 14 oraz art. 30 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w dodatkach do żywności, enzymach spożywczych, środkach aromatyzujących i składnikach odżywczych oraz warunki ich stosowania.
- (3) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 231/2012⁽³⁾ ustanowiono specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (4) Wykazy te mogą być aktualizowane z inicjatywy Komisji lub na wniosek, zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008.
- (5) Przy aktualizowaniu specyfikacji należy uwzględniać specyfikacje i techniki analityczne dotyczące dodatków do żywności określone w specyfikacjach Wspólnego Komitetu Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do

Żywności, przyjętych przez Komisję Kodeksu Żywnościowego, a także międzynarodowy system numeracji dodatków do żywności, tj. nazwę INS⁽⁴⁾.

- (6) Nazwę zatwierdzonego już barwnika spożywczego „czerń brylantowa BN, czerń PN” (E 151) należy zmienić na „czerń brylantowa PN” w unijnym wykazie dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunkach ich stosowania, a także w specyfikacjach tego dodatku, dla celów jasności oraz dla dostosowania nazwy do nazwy dodatku zarejestrowanej w INS.
- (7) Obecnie definicja dodatku do żywności „karoteny otrzymywane z alg” (E 160a (iv)) w specyfikacjach brzmi: „Mieszanina karotenów może być również otrzymywana z odmian alg *Dunaliella salina*, rozwijających się w dużych słonych jeziorach położonych w Whyalla, w południowej Australii. [...]” i zawiera odniesienie do konkretnego miejsca, w którym uprawiane są algi, jakim jest Whyalla. Jednak w ostatnich latach światowy popyt na karoteny otrzymywane z alg wzrósł, a w Australii i w innych państwach powstały kolejne słone jeziora. W aktualnych specyfikacjach Wspólnego Komitetu Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności dotyczących karotenów otrzymywanych z alg⁽⁵⁾ i w opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w sprawie ponownej oceny mieszaniny karotenów (E 160a (i)) i beta-karotenu (E 160a (ii)) jako dodatków do żywności⁽⁶⁾ nie ma wzmianki o miejscu lub miejscach, w których uprawia się algi *Dunaliella salina*, ani żadnych odnoszących się do tego ograniczeń. Dla uniknięcia zakłóceń rynku należy zatem zmienić opis karotenów otrzymywanych z alg (E 160a (iv)) w specyfikacjach.
- (8) Rozporządzenie (UE) nr 231/2012 zawiera błędy w specyfikacjach dotyczących wodorosiarczynu wapnia (E 227) i wodorosiarczynu potasu (E 228). Błędy te należy sprostować. [Nie dotyczy polskiej wersji językowej].

⁽⁴⁾ Międzynarodowy system numeracji dodatków do żywności (INS).

⁽⁵⁾ Monografia 4 (2007) nt. KAROTENÓW (otrzymywanych z alg) dostępna pod adresem <http://www.fao.org/ag/agn/jecfa-additives/specs/Monograph1/Additive-114.pdf>

⁽⁶⁾ Panel EFSA ds. dodatków do żywności i składników pokarmowych dodawanych do żywności (ANS); opinia naukowa w sprawie ponownej oceny mieszaniny karotenów (E 160a (i)) i beta-karotenu (E 160a (ii)) jako dodatków do żywności. *Dziennik EFSA* 2012; 10(3):2593.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 22.3.2012, s. 1.

- (9) W rozporządzeniu (UE) nr 231/2012 ustanowiono również specyfikacje dotyczące celulozy mikrokrystalicznej (E 460 (ii)), w których podano, że nazwą synonimową tego dodatku do żywności jest żel celulozowy. Ponieważ w Kodeksie Żywnościowym przyjęto podwójną nazwę dla celulozy mikrokrystalicznej (E 460 (ii)), jej wyznaczoną nazwą INS jest „celuloza mikrokrystaliczna (żel celulozowy)”. Uwzględniając wcześniejszą praktykę⁽¹⁾, a także dla zapewnienia spójności i dla uniknięcia zakłóceń w handlu, należy przyjąć podwójną nazwę „celuloza mikrokrystaliczna, żel celulozowy” dla dodatku do żywności E 460 (ii). Należy zatem usunąć nazwę „żel celulozowy” z pozycji „nazwy synonimowe” w specyfikacjach dotyczących tego dodatku do żywności, a jego nazwę w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 należy odpowiednio zmienić.
- (10) Nazwę dodatku do żywności „karboksymetyloceluloza, sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa” (E 466) należy zmienić na „sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa” w unijnym wykazie dodatków do żywności określonym w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 i w specyfikacjach dotyczących tego dodatku, dla celów jasności oraz dla dostosowania nazwy do nazwy dodatku zarejestrowanej w INS.
- (11) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja musi zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (Urząd) w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, z wyjątkiem przypadków gdy dane aktualizacje nie mają wpływu na zdrowie człowieka. Ponieważ aktualizacje wykazów unijnych, o których mowa powyżej, nie mają wpływu na zdrowie człowieka, zasięgnięcie opinii Urzędu nie jest konieczne.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić i sprostować rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 oraz (UE) nr 231/2012.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Dodatki do żywności „czerń brylantowa BN, czerń PN” (E 151) lub „karboksymetyloceluloza, sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa” (E 466) oraz żywność zawierająca te dodatki do żywności, etykietowane lub wprowadzone do obrotu do dwudziestu czterech miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i niespełniające wymogów niniejszego rozporządzenia, mogą pozostawać w obrocie do wyczerpania zapasów.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Proponowana zmiana jest analogiczna jak w innych podobnych przypadkach dotyczących soli sodowej karboksymetylocelulozy (E 466), usiociowanej soli sodowej karboksymetylocelulozy (E 468) i enzymatycznie zhydrolizowanej karboksymetylocelulozy (E 469), którym przypisano podwójne nazwy.

ZAŁĄCZNIK I

A. W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części A w tabeli 3 pozycja dotycząca dodatku do żywności E 151 otrzymuje brzmienie:

„E 151	Czerń brylantowa PN”
--------	----------------------

2) w części B:

a) w pkt 1 „Barwniki” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 151 otrzymuje brzmienie:

„E 151	Czerń brylantowa PN”
--------	----------------------

b) w pkt 3 „Dodatki inne niż barwniki i substancje słodzące” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa”
--------	---

3) w części C:

a) w grupie III „Barwniki spożywcze o łącznym maksymalnym poziomie” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 151 otrzymuje brzmienie:

„E 151	Czerń brylantowa PN”
--------	----------------------

b) w grupie I pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i> ”
--------	--	------------------------

4) w części E:

a) w kategorii żywności 09.2 „Przetworzone ryby i produkty rybołówstwa, w tym mięczaki i skorupiaki” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 151 otrzymuje brzmienie:

„E 151	Czerń brylantowa PN	100	(35)	Tylko pasty rybne i pasty ze skorupiaków”
--------	---------------------	-----	------	---

b) w kategorii żywności 09.2 „Przetworzone ryby i produkty rybołówstwa, w tym mięczaki i skorupiaki” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 151 otrzymuje brzmienie:

„E 151	Czerń brylantowa PN	250	(36)	Tylko wstępnie obgotowane skorupiaki”
--------	---------------------	-----	------	---------------------------------------

c) w kategorii żywności 09.2 „Przetworzone ryby i produkty rybołówstwa, w tym mięczaki i skorupiaki” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 151 otrzymuje brzmienie:

„E 151	Czerń brylantowa PN	100	(37)	Tylko wędzone ryby”
--------	---------------------	-----	------	---------------------

d) w kategorii żywności 11.4.1 „Słodziki stałowe w postaci płynnej” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 460(i) otrzymuje brzmienie:

„E 460(i)	Celuloza mikrokrystaliczna, żel celulozowy	<i>quantum satis</i> ”		
-----------	--	------------------------	--	--

e) w kategorii żywności 11.4.3 „Słodziki stałowe w tabletkach” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 460(i) otrzymuje brzmienie:

„E 460(i)	Celuloza mikrokrystaliczna, żel celulozowy	<i>quantum satis</i> ”		
-----------	--	------------------------	--	--

f) w kategorii żywności 01.6.1 „Śmietanka pasteryzowana bez dodatków smakowych i środków aromatyzujących (z wyłączeniem śmietanki o obniżonej zawartości tłuszczu)” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i> ”		
--------	--	------------------------	--	--

g) w kategorii żywności 01.6.2 „Fermentowane produkty śmietanowe i ich substytuty zawierające żywe kultury bakterii, bez dodatków smakowych i środków aromatyzujących, o zawartości tłuszczu poniżej 20 %” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i> ”		
--------	--	------------------------	--	--

h) w kategorii żywności 11.4.1 „Słodziki stałowe w postaci płynnej” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i> ”		
--------	--	------------------------	--	--

i) w kategorii żywności 11.4.2 „Słodziki stołowe w postaci proszku” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i>		
--------	--	----------------------	--	--

j) w kategorii żywności 11.4.3 „Słodziki stołowe w tabletkach” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i>		
--------	--	----------------------	--	--

k) w kategorii żywności 13.1.5.1 „Dietetyczne środki spożywcze specjalnego przeznaczenia medycznego dla niemowląt i specjalne preparaty dla niemowląt” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	10 000		Począwszy od urodzenia, w produktach przeznaczonych do dietetycznego żywienia w przypadku zaburzeń metabolizmu”
--------	--	--------	--	---

l) w kategorii żywności 13.1.5.2 „Dietetyczne środki spożywcze specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu dyrektywy 1999/21/WE dla niemowląt i małych dzieci” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	10 000		Począwszy od urodzenia, w produktach przeznaczonych do leczenia dietetycznego zaburzeń metabolizmu”
--------	--	--------	--	---

m) w kategorii żywności 14.1.3 „Nektary owocowe w rozumieniu dyrektywy 2001/112/WE oraz nektary warzywne i produkty podobne” pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i>		Tylko tradycyjne szwedzkie i fińskie syropy owocowe z owoców cytrusowych”
--------	--	----------------------	--	---

B. W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części 1 pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i>		Wszystkie dodatki do żywności”
--------	--	----------------------	--	--------------------------------

2) w części 3 pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i>	<i>quantum satis</i>	<i>quantum satis</i>	Tak”
--------	---	----------------------	----------------------	----------------------	------

3) w części 5 w sekcji A pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	<i>quantum satis</i>	Wszystkie składniki odżywcze	Tak”
--------	---	----------------------	------------------------------	------

4) w części 5 w sekcji B pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa	Do stosowania w preparatach składników odżywczych, pod warunkiem że maksymalny poziom w środkach spożywczych wymienionych w pkt 13.1 części E załącznika II nie jest przekroczony	Wszystkie składniki odżywcze	Dietetyczne środki spożywcze specjalnego przeznaczenia medycznego dla niemowląt i małych dzieci, określone w dyrektywie 1999/21/WE”
--------	---	---	------------------------------	---

5) w części 6 w tabeli 1 pozycja dotycząca dodatku do żywności E 466 otrzymuje brzmienie:

„E 466	Sól sodowa karboksymetylocelulozy, guma celulozowa”
--------	---

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pozycji dotyczącej E 160 a (iv) – karotenów otrzymywanych z alg specyfikacja odnosząca się do definicji otrzymuje brzmienie:

„Definicja	Mieszanina karotenów może być również otrzymywana z odmian alg <i>Dunaliella salina</i> . Beta-karoten jest ekstrahowany przy użyciu olejków eterycznych. Preparat jest zawiesiną o stężeniu 20–30 % w oleju jadalnym. Stosunek izomerów trans-cis mieści się w zakresie 50/50 do 71/29. Głównym składnikiem barwiącym są karotenoidy, z których większą część stanowi beta-karoten. Mogą być również obecne alfa-karoten, luteina, zeaksantyna i beta-kryptoksantyna. Oprócz pigmentów barwiących substancja może zawierać oleje, tłuszcze i woski naturalnie występujące w surowcach.”
-------------------	---

- 2) w pozycji dotyczącej E 151 – czerni brylantowej BN, czerni PN wprowadza się następujące zmiany:

- a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„E 151 CZERŃ BRYLANTOWA PN”

- b) specyfikacja odnosząca się do definicji otrzymuje brzmienie:

„Definicja	Czerń brylantowa PN zawiera głównie 4-acetamido-5-hydroksy-6-[7-sulfoniano-4-(4-sulfonianofenylo)-1-naftylazo]naftaleno-1,7-disulfonian tetrasodowy i dodatkowe substancje barwiące, łącznie z chlorkiem sodu lub siarczanem sodu jako głównymi składnikami niebarwnymi. Czerń brylantowa PN jest opisana jako sól sodowa. Dozwolone są również sole wapnia i potasu.”
-------------------	--

- 3) w pozycji dotyczącej E 227 – wodorosiarczynu wapnia nagłówek zachowuje w wersji polskiej dotychczasowe brzmienie:

„E 227 WODOROSIARCZYN WAPNIA”

- 4) w pozycji dotyczącej E 228 – wodorosiarczynu potasu nagłówek zachowuje w wersji polskiej dotychczasowe brzmienie:

„E 228 WODOROSIARCZYN POTASU”

- 5) w pozycji dotyczącej E 460 (i) – celulozy mikrokrystalicznej wprowadza się następujące zmiany:

- a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„E 460 (i) CELULOZA MIKROKRISTALICZNA, ŻEL CELULOZOWY”

- b) specyfikacja odnosząca się do nazw synonimowych otrzymuje brzmienie:

„Nazwy synonimowe”

- 6) w pozycji dotyczącej E 466 – soli sodowej karboksymetylocelulozy, karboksymetylocelulozy, gumy celulozowej wprowadza się następujące zmiany:

- a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„E 466 SÓL SODOWA KARBOKSYMETYLOCELULOZY, GUMA CELULOZOWA”

- b) specyfikacja odnosząca się do nazw synonimowych otrzymuje brzmienie:

„Nazwy synonimowe” NaCMC; CMC sodowa”

- c) specyfikacja odnosząca się do definicji otrzymuje brzmienie:

„Definicja	Sól sodowa karboksymetylocelulozy to częściowa sól sodowa eteru karboksymetylowego celulozy otrzymywanej bezpośrednio z odmian włóknistego surowca roślinnego”
-------------------	--

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1275/2013

z dnia 6 grudnia 2013 r.

zmieniające załącznik I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do maksymalnych zawartości arsenu, kadmu, ołowiu, azotanów (III), lotnego olejku gorczycznego i szkodliwych zanieczyszczeń biologicznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2002/32/WE stanowi, że stosowanie produktów przeznaczonych na pasze, w których zawartość niepożądanych substancji przekracza maksymalne zawartości określone w załączniku I do wymienionej dyrektywy, jest niedozwolone.
- (2) Niektóre postaci użytkowe o przedłużonym działaniu mieszanek paszowych uzupełniających przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych, o wysokich stężeniach pierwiastków śladowych muszą zawierać arsen, kadm lub ołów w ilościach przekraczających maksymalne zawartości ustanowione dla tych metali ciężkich w mieszkach paszowych uzupełniających. Wyższe maksymalne zawartości tych metali ciężkich w postaciach użytkowych o przedłużonym działaniu nie pociągają jednak za sobą ryzyka dla zdrowia zwierząt i ludzi ani dla środowiska naturalnego, gdyż narażenie zwierząt na metale ciężkie wynikające ze stosowania tych konkretnych postaci użytkowych o przedłużonym działaniu jest znacznie niższe niż w przypadku innych mieszanek paszowych uzupełniających zawierających pierwiastki śladowe. W związku z powyższym należy ustanowić wyższe maksymalne zawartości dla tych metali ciężkich w odniesieniu do takich postaci użytkowych o przedłużonym działaniu o wysokiej zawartości pierwiastków śladowych.
- (3) Otrzymano dane wskazujące na to, że poziom arsenu w dodatku paszowym węglan żelaza (II) po zmianie obszaru produkcji w niektórych przypadkach przekracza obecną maksymalną zawartość. W celu zapewnienia dostaw węglanu żelaza (II) na rynek europejski należy zwiększyć maksymalną zawartość arsenu w węglanie żelaza (II). Nie spowoduje to negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko naturalne, jako że maksymalna zawartość ustanowiona dla arsenu w mieszkach paszowych uzupełniających i mieszkach paszowych pełnoporcjowych nie ulega zmianie.
- (4) W ostatnim czasie laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. metali ciężkich w paszach i żywności (EURL-HM) stwierdziło znaczną różnicę w wynikach analiz uzyskanych przy różnych metodach ekstrakcji stosowanych obecnie w celu oznaczania ołowiu w glince kaolinowej i paszy zawierającej glinę kaolinową⁽²⁾. Wcześniej nie odnotowano znacznych różnic między poziomami metali ciężkich w mieszkach paszowych mineralnych przy stosowaniu różnych metod ekstrakcji⁽³⁾. Maksymalne zawartości metali ciężkich w paszy odnoszą się do „oznaczenia analitycznego ołowiu, gdzie ekstrakcja odbywa się w kwasie azotowym (5 % w/w) przez 30 minut w temperaturze wrzenia”. Należy zatem przewidzieć stosowanie tej metody ekstrakcji dla oznaczania ołowiu w glince kaolinowej.
- (5) Jeżeli chodzi o azotan (III), w odniesieniu do produktów i produktów ubocznych z buraków cukrowych i trzciny cukrowej oraz z produkcji skrobi na chwilę obecną nie stosuje się maksymalnej zawartości. W świetle rozwoju wiedzy naukowej i technicznej ta sama zasada powinna obowiązywać w odniesieniu do produktów i produktów ubocznych produkcji napojów alkoholowych.
- (6) W świetle rozwoju wiedzy naukowej i technicznej właściwe jest ustalenie maksymalnej zawartości lotnego olejku gorczycznego w *Camelina sativa* i produktach pochodnych na takim samym poziomie jak maksymalna zawartość dla makuchów rzepakowych.
- (7) Gatunki *Brassica* wymieniono wśród szkodliwych zanieczyszczeń biologicznych ze względu na wysoką zawartość lotnego olejku gorczycznego (wyrażonego jako izotiocyaniany allilu). Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) stwierdził w swojej opinii w sprawie glukozynolanów (izotiocyanianów allilu) jako substancji niepożądanych w paszach dla zwierząt⁽⁴⁾, że niekorzystne skutki u zwierząt zostały zasadniczo powiązane z całkowitą ilością glukozynolanów w pożywieniu. W przypadku pomiaru całkowitej ilości glukozynolanów wykrywane były również zanieczyszczenia spowodowane obecnością produktów z *Brassica juncea* ssp., *Brassica nigra* i *Brassica carinata*. Dlatego też należy skreślić produkty z tych gatunków, z wyjątkiem nasion,

(2) Oznaczanie ołowiu ekstraktywnego i całkowitego w glince kaolinowej. Wsparcie techniczne EURL-HM dla Dyrekcyj Generalnej ds. Zdrowia i Konsumentów – JRC 69122 – Wspólne Centrum Badawcze – Instytut Materiałów Referencyjnych i Pomiarów.

(3) IMEP-111: Całkowity kadm, ołów, arsen, rtęć i miedź oraz ekstraktywny kadm i ołów w mieszkach paszowych mineralnych. Sprawozdanie z jedenastego porównania międzylaboratoryjnego zorganizowanego przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. metali ciężkich w paszach i żywności. – EUR 24758 EN – Wspólne Centrum Badawcze – Instytut Materiałów Referencyjnych i Pomiarów.

(4) „Opinion of the Scientific Panel on Contaminants in the Food Chain on a request from the European Commission on glucosinolates as undesirable substances in animal feed” (Opinia panelu naukowego ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym, wydana na wniosek Komisji Europejskiej, dotycząca glukozynolanów jako niepożądanego substancji w paszach dla zwierząt), *Dziennik EFSA* (2008) 590, ss. 1-76.

(1) Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10.

z sekcji VI załącznika I dotyczącej szkodliwych zanieczyszczeń biologicznych i określić dla materiałów paszowych uzyskiwanych z tych gatunków *Brassica* taką samą maksymalną zawartość lotnego oleju gorczycznego jak dla makuchów rzepakowych.

- (8) Należy stosować nazwy materiałów paszowych przewidziane w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 68/2013 z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie katalogu materiałów paszowych⁽¹⁾.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/32/WE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 29 z 30.1.2013, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji I wiersz 1, Arsen, otrzymuje brzmienie:

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
„1. Arsen (¹)	Materiały paszowe	2
	z wyjątkiem:	
	— mączki sporządzonej z trawy, z suszonej lucerny i z suszonej koniczyny oraz suszonych wysłodków buraczanych i suszonych wysłodków buraczanych melasowanych	4
	— makuchu z rdzenia palmy	4 (²)
	— fosforanów oraz morskich alg wapiennych	10
	— węglanu wapnia; węglanu wapniowo-magnezowego (¹⁰)	15
	— tlenku magnezu; węglanu magnezu	20
	— ryb, innych zwierząt wodnych i produktów z nich otrzymanych	25 (²)
	— mączek z wodorostów morskich oraz materiałów paszowych uzyskanych z wodorostów morskich	40 (²)
	Cząstki żelaza stosowane jako znacznik	50
	Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej związków pierwiastków śladowych	30
	z wyjątkiem:	
	— pentahydratu siarczanu miedzi(II); węglanu miedzi(II); trihydroksychlorku dimiedzi; węglanu żelaza (II)	50
	— tlenku cynku; tlenku manganu(II); tlenku miedzi(II)	100
	Mieszanki paszowe uzupełniające	4
	z wyjątkiem:	
	— mieszanek paszowych mineralnych	12
	— mieszanek paszowych uzupełniających dla zwierząt domowych, zawierających ryby, inne zwierzęta wodne i ich produkty pochodne lub mączki z wodorostów morskich oraz materiały paszowe uzyskane z wodorostów morskich	10 (²)
	— postaci użytkowych o przedłużonym działaniu pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych, o stężeniu pierwiastków śladowych przekraczającym 100-krotność ustalonej maksymalnej zawartości w mieszankach paszowych pełnoporcjowych	30
	Mieszanki paszowe pełnoporcjowe	2
	z wyjątkiem:	
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla ryb i zwierząt futerkowych	10 (²)
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla zwierząt domowych, zawierających ryby, inne zwierzęta wodne i ich produkty pochodne lub mączki z wodorostów morskich oraz materiały paszowe uzyskane z wodorostów morskich	10 (²)”

2) w sekcji I wiersz 2, Kadm, otrzymuje brzmienie:

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
„2. Kadm	Materiały paszowe pochodzenia roślinnego	1
	Materiały paszowe pochodzenia zwierzęcego	2
	Materiały paszowe pochodzenia mineralnego	2
	z wyjątkiem:	
	— fosforanów	10
	Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej związków pierwiastków śladowych	10
	z wyjątkiem:	
	— tlenku miedzi(II), tlenku manganu(II), tlenku cynku i monohydratu siarczynu manganu(II)	30
	Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej spoiw i środków przeciwzbrylających	2
	Premiksy ⁽⁶⁾	15
	Mieszanki paszowe uzupełniające	0,5
	z wyjątkiem:	
	— mieszanki paszowej mineralnej	
	— — zawierającej < 7 % fosforu ⁽⁸⁾	5
	— — zawierającej ≥ 7 % fosforu ⁽⁸⁾	0,75 na 1 % fosforu ⁽⁸⁾ , maksymalnie 7,5
	— mieszanki paszowej uzupełniającej dla zwierząt domowych	2
	— postaci użytkowych o przedłużonym działaniu pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych, o stężeniu pierwiastków śladowych przekraczającym 100-krotność ustalonej maksymalnej zawartości w mieszankach paszowych pełnoporcjowych	15
	Mieszanki paszowe pełnoporcjowe	0,5
	z wyjątkiem:	
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla bydła (z wyjątkiem cieląt), owiec (z wyjątkiem jagniąt), kóz (z wyjątkiem kozłat) i ryb	1
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla zwierząt domowych	2"

3) w sekcji I wiersz 4, Ołów, otrzymuje brzmienie:

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
„4. Ołów (*)	Materiały paszowe	10
	z wyjątkiem:	
	— zielonki ⁽³⁾	30
	— fosforanów oraz morskich alg wapiennych	15
	— węgla wapnia; węgla wapniowo-magnezowego ⁽¹⁰⁾	20
	— drożdży	5
	Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej związków pierwiastków śladowych	100
	z wyjątkiem:	
	— tlenku cynku	400
	— tlenku manganu(II), węgla żelaza(II), węgla miedzi(II)	200
	Dodatki paszowe należące do grupy funkcjonalnej spoiw i środków przeciwbrylających	30
	z wyjątkiem:	
	— klinoptylolitu pochodzenia wulkanicznego; natrolitu-fonolitu	60
	Premiksy ⁽⁶⁾	200
	Mieszanki paszowe uzupełniające	10
	z wyjątkiem:	
	— mieszanek paszowych mineralnych	15
	— postaci użytkowych o przedłużonym działaniu pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych, o stężeniu pierwiastków śladowych przekraczającym 100-krotność ustalonej maksymalnej zawartości w mieszankach paszowych pełnoporcjowych	60
	Mieszanki paszowe pełnoporcjowe	5

(*) Do celów oznaczania ołowiu w glince kaolinowej i w paszy zawierającej glinę kaolinową maksymalna zawartość odnosi się do oznaczania analitycznego ołowiu, gdzie ekstrakcja odbywa się w kwasie azotowym (5 % w/w) przez 30 minut w temperaturze wrzenia. Dopuszcza się stosowanie równoważnych metod ekstrakcji pod warunkiem wykazania, że użyta procedura ma porównywalną skuteczność ekstrakcji.”;

4) w sekcji I wiersz 6, Azotan(III), otrzymuje brzmienie:

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
„6. Azotan(III) ⁽⁵⁾	Materiały paszowe	15
	z wyjątkiem:	
	— mączki rybnej	30
	— kiszonki	—
	— produktów i produktów ubocznych z buraków cukrowych i trzciny cukrowej oraz z produkcji skrobi i napojów alkoholowych	—
	Mieszanki paszowe pełnoporcjowe	15
	z wyjątkiem:	
	— mieszanki paszowej pełnoporcjowej dla psów i kotów o zawartości wilgoci powyżej 20 %	—

5) w sekcji III wiersz 5, Lotny olejek gorczyczny, otrzymuje brzmienie:

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
„5. Lotny olejek gorczyczny ⁽¹⁾	Materiały paszowe	100
	z wyjątkiem:	
	— nasion lnianki siewnej i ich produktów pochodnych (*), produktów pochodnych nasion gorczycy (*) oraz nasion rzepaku i ich produktów pochodnych	4 000
	Mieszanki paszowe pełnoporcjowe	150
	z wyjątkiem:	
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla bydła (z wyjątkiem cieląt), owiec (z wyjątkiem jagniąt) i kóz (z wyjątkiem kozłat)	1 000
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla świń (z wyjątkiem prosiąt) i drobiu	500

(*) Na wniosek właściwych organów podmiot odpowiedzialny musi przeprowadzić analizę w celu wykazania, że całkowita zawartość glukozyzolanów jest niższa niż 30 mmol/kg. Referencyjną metodą analityczną jest EN-ISO 9167-1:1995.”;

6) sekcja VI: Szkodliwe zanieczyszczenia biologiczne otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA VI: SZKODLIWE ZANIECZYSZCZENIA BIOLOGICZNE

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
1. Nasiona chwastów oraz niezmielone i nierozdrobnione owoce zawierające alkaloidy, glukozydy lub inne substancje toksyczne, osobno lub w połączeniu, w tym:	Materiały paszowe i mieszanki paszowe	3 000
— <i>Datura</i> sp.		1 000

Substancja niepożądana	Produkty przeznaczone na paszę	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
2. <i>Crotalaria</i> spp.	Materiały paszowe i mieszanki paszowe	100
3. Nasiona i łuski nasion <i>Ricinus communis</i> L., <i>Croton tiglium</i> L. i <i>Abrus precatorius</i> L., a także ich przetworzone produkty pochodne ⁽¹⁾ , osobno lub w połączeniu	Materiały paszowe i mieszanki paszowe	10 ⁽²⁾
4. Niełuskane orzechy bukowe – <i>Fagus sylvatica</i> L.	Materiały paszowe i mieszanki paszowe	Nasiona i owoce, jak również ich przetworzone pochodne, mogą być obecne w paszach jedynie w ilościach śladowych, niemożliwych do ilościowego określenia
5. <i>Jatropha curcas</i> L.	Materiały paszowe i mieszanki paszowe	Nasiona i owoce, jak również ich przetworzone pochodne, mogą być obecne w paszach jedynie w ilościach śladowych, niemożliwych do ilościowego określenia
6. Nasiona <i>Ambrosia</i> spp.	Materiały paszowe z wyjątkiem: — prosa (ziarna <i>Panicum miliaceum</i> L.) i sorgo (ziarna <i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench s.l.) nieprzeznaczonego do bezpośredniego karmienia zwierząt Mieszanki paszowe zawierające niezmielone ziarna i nasiona	50 200 50
7. Nasiona — <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. i Coss. ssp. <i>integrifolia</i> (West.) Thell. — Gorczyca sarepska – <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. i Coss. ssp. <i>juncea</i> — <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. i Coss. ssp. <i>juncea</i> var. <i>lutea</i> Batalin — <i>Brassica nigra</i> (L.) Koch — <i>Brassica carinata</i> A. Braun	Materiały paszowe i mieszanki paszowe	Nasiona mogą być obecne w paszach jedynie w ilościach śladowych, niemożliwych do ilościowego określenia

⁽¹⁾ O ile możliwe jest ich oznaczenie metodami mikroskopii analitycznej.

⁽²⁾ Obejmuje również fragmenty łusek nasion.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1276/2013**z dnia 6 grudnia 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	45,1
	MA	75,2
	TN	78,7
	TR	84,0
	ZZ	70,8
0707 00 05	AL	59,9
	MA	154,0
	TR	118,1
	ZZ	110,7
0709 93 10	MA	147,0
	TR	94,4
	ZZ	120,7
0805 10 20	AR	28,0
	AU	88,3
	MA	36,7
	TR	54,5
	UY	36,0
	ZA	56,9
	ZW	22,6
0805 20 10	ZZ	46,1
	AU	135,6
	MA	57,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	ZZ	96,7
	TR	58,3
0805 50 10	ZZ	58,3
	TR	68,2
0808 10 80	ZZ	68,2
	BA	42,7
	MK	32,3
	NZ	160,5
	US	165,4
	ZA	199,9
0808 30 90	ZZ	120,2
	TR	130,4
	US	211,2
	ZZ	170,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

z dnia 9 października 2013 r.

w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2011, sekcja II – Rada Europejska i Rada

(2013/721/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając skonsolidowane sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2011 (COM(2012) 436 – C7-0226/2012) ⁽²⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2011, wraz z odpowiedziami instytucji ⁽³⁾,
 - uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽⁴⁾, jak również legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw przedstawione przez Trybunał Obrachunkowy w odniesieniu do roku 2011 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając decyzję z dnia 17 kwietnia 2013 r. ⁽⁵⁾ odraczającą udzielenie absolutorium za rok budżetowy 2011, jak również załączoną do niej rezolucję,
 - uwzględniając art. 314 ust. 10 oraz art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 50, 86, 145, 146 i 147,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁷⁾, w szczególności jego art. 164, 165 i 166,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając art. 77 Regulaminu i załącznik VI do Regulaminu,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0310/2013),
1. odmawia udzielenia sekretarzowi generalnemu Rady absolutorium z wykonania budżetu Rady Europejskiej oraz Rady za rok budżetowy 2011;
 2. przedstawia swoje uwagi w poniższej rezolucji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 348 z 14.11.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 344 z 12.11.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 348 z 14.11.2012, s. 130.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 308 z 16.11.2013, s. 20.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji, wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich i Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

Martin SCHULZ
Przewodniczący

Klaus WELLE
Sekretarz Generalny

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 9 października 2013 r.****zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2011, sekcja II – Rada Europejska i Rada**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011 ⁽¹⁾,
- uwzględniając skonsolidowane sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2011 (COM(2012) 436 – C7-0226/2012) ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2011, wraz z odpowiedziami instytucji ⁽³⁾,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽⁴⁾, jak również legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw przedstawione przez Trybunał Obrachunkowy w odniesieniu do roku 2011 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając decyzję z dnia 17 kwietnia 2013 r. ⁽⁵⁾ odraczającą udzielenie absolutorium za rok budżetowy 2011, jak również załączoną do niej rezolucję,
- uwzględniając art. 314 ust. 10 oraz art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 50, 86, 145, 146 i 147,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁷⁾, w szczególności jego art. 164, 165 i 166,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽⁸⁾,
- uwzględniając art. 77 Regulaminu i załącznik VI do Regulaminu,
- uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0310/2013),

⁽¹⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2011, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 348 z 14.11.2012, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 344 z 12.11.2012, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 348 z 14.11.2012, s. 130.⁽⁵⁾ Dz.U. L 308 z 16.11.2013, s. 20.⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽⁸⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

- A. mając na uwadze, że w demokratycznym społeczeństwie podatnicy i opinia publiczna mają prawo do informacji o wykorzystaniu wydatków publicznych ⁽¹⁾;
- B. mając na uwadze, że obywatele mają prawo wiedzieć, jak wydawane są ich podatki i jak sprawowana jest władza powierzona organom politycznym;
- C. mając na uwadze, że Rada jako instytucja unijna powinna ponosić demokratyczną odpowiedzialność przed obywatelami Unii Europejskiej, w takim stopniu, w jakim czerpie korzyści z ogólnego budżetu Unii Europejskiej;
- D. mając na uwadze, że Parlament jest jedynym organem spośród instytucji unijnych wyłonionym w wyborach bezpośrednich oraz że odpowiada za udzielenie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej;
1. podkreśla rolę Parlamentu określoną w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do absolutorium z wykonania budżetu;
 2. wskazuje, że zgodnie z art. 335 TFUE „Unia jest [...] reprezentowana przez każdą z instytucji, z tytułu ich autonomii administracyjnej, w sprawach związanych z funkcjonowaniem każdej z nich”, co oznacza, przy uwzględnieniu art. 55 rozporządzenia finansowego, że każda z instytucji jest odpowiedzialna za wykonanie własnego budżetu;
 3. przypomina, że zgodnie z art. 77 Regulaminu „postanowienia dotyczące procedury stosowanej przy podejmowaniu decyzji w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu stosuje się również do procedury udzielenia absolutorium: [...] osobom odpowiedzialnym za wykonanie budżetów innych instytucji i organów Unii Europejskiej, takich jak Rada (w zakresie funkcji wykonawczych), Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Trybunał Obrachunkowy, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów”;

Opinia Trybunału Obrachunkowego na temat Rady Europejskiej i Rady zawarta w poświadczeniu wiarygodności za rok budżetowy 2011

4. podkreśla, że w sprawozdaniu rocznym za rok finansowy 2011 Trybunał Obrachunkowy zawarł uwagi dotyczące Rady Europejskiej i Rady na temat procedur przetargowych w zakresie usług sprzątanania oraz zakupu odzieży i obuwia roboczego, w których to uwagach stwierdzono uchybienia w zakresie stosowania kryteriów selekcji i kryteriów udzielenia zamówienia;
5. przyjmuje do wiadomości wyjaśnienia Rady dotyczące niedociągnięć w dziedzinie przetargów oraz jej poświadczenie pełnego poszanowania ducha i zasad rozporządzenia finansowego;
6. podziela zalecenia Trybunału Obrachunkowego, by urzędnicy zatwierdzający poprawili przygotowanie, koordynację i realizację procedur udzielania zamówień publicznych poprzez odpowiednie narzędzia kontrolne i lepsze wytyczne; zaleca dokładniejsze stosowanie zasad udzielania zamówień publicznych, których muszą przestrzegać wszystkie instytucje Unii;
7. zauważa, że Rada nie udzieliła dalszej odpowiedzi na zalecenie Trybunału Obrachunkowego dotyczące odpowiednich narzędzi kontrolnych oraz lepszych wytycznych zamówień publicznych;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 maja 2003 r. w sprawach połączonych C-465/00, C-138/01 i C-139/01, *Österreichischer Rundfunk i in.*, Rec. 2003, I-4989, pkt 85.

Kwestie nierozstrzygnięte

8. ubolewa nad trudnościami napotkanymi w procedurach absolutorium z wykonania budżetu za rok 2007, 2008, 2009 i 2010, które były wynikiem braku współpracy ze strony Rady; zauważa, że Parlament odmówił udzielenia Sekretarzowi Generalnemu Rady absolutorium z wykonania budżetu Rady za rok budżetowy 2009 i 2010 ze względów przedstawionych w rezolucjach PE z dnia 10 maja 2011 r. ⁽¹⁾, 25 października 2011 r. ⁽²⁾, 10 maja 2012 r. ⁽³⁾ i 23 października 2012 r. ⁽⁴⁾;
9. oczekuje, że kolejne roczne sprawozdania z działalności, które otrzyma Parlament od Rady, będą zawierać wyczerpujący przegląd wszystkich zasobów kadrowych w podziale na kategorię, grupę zasługowania, płeć, obywatelstwo i udział w szkoleniach zawodowych, a także informacje o wewnętrznych decyzjach Rady dotyczących budżetu;
10. podkreśla, że budżety Rady Europejskiej i Rady powinny zostać rozdzielone, tak by poprawić przejrzystość zarządzania finansowego i zapewnić lepszą rozliczalność obydwu instytucji;
11. przypomina, że Rada musi przedstawić na piśmie dogłębne wyjaśnienia szczegółowo przedstawiające całkowitą kwotę środków wykorzystaną na zakup budynku Résidence Palace, pozycje budżetowe, z których czerpano te środki, wypłacone już transze, transze pozostałe do wypłacenia oraz cel, jakiemu będzie służyć budynek;
12. wyraża żal, że Rada nadal odmawia odpowiedzi na pytania Parlamentu;
13. przypomina, że nadal oczekuje na odpowiedź Rady dotyczącą pytań i wniosku o przedstawienie dokumentów, o których mowa w rezolucji PE z dnia 10 maja 2012 r.; wzywa Sekretarza Generalnego Rady do dostarczenia Komisji Kontroli Budżetowej wyczerpujących pisemnych odpowiedzi na te pytania;
14. podkreśla, że wydatki Rady należy kontrolować w taki sam sposób jak wydatki innych instytucji; uważa, że podstawowe aspekty takiej kontroli określono w rezolucji PE z dnia 23 października 2012 r.;
15. wyraża jednak zadowolenie, że urzędująca prezydencja Rady przyjęła zaproszenie Parlamentu do udziału w debatach dotyczących sprawozdań w sprawie absolutorium za rok 2011 toczących się na posiedzeniu plenarnym w dniu 16 kwietnia 2013 r.; popiera fakt, że prezydencja przychylnie patrzyła na pogłębianie owocnej współpracy Parlamentu i Rady;
16. przyjmuje do wiadomości wniosek prezydencji irlandzkiej dotyczący utworzenia międzyinstytucjonalnej grupy roboczej w celu wynegocjowania możliwych rozwiązań dotyczących absolutorium dla Rady; oczekuje na konkretne propozycje prezydencji litewskiej;

Udzielenie absolutorium: prawo Parlamentu

17. podkreśla uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium na podstawie art. 317, 318 i 319 TFUE zgodnie z obecną interpretacją i praktyką, mianowicie by udzielał absolutorium w odniesieniu do każdego działu w budżecie z osobna, tak by utrzymać przejrzystość i demokratyczną odpowiedzialność przed podatnikami Unii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 27.9.2011, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 313 z 26.11.2011, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 17.10.2012, s. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 350 z 20.12.2012, s. 71.

18. przypomina, że Komisja w swojej odpowiedzi z dnia 25 listopada 2011 r. na pismo przewodniczącego Komisji Kontroli Budżetowej stwierdziła, że pożądanym jest, aby Parlament nadal udzielał, odraczał udzielenie lub odmawiał udzielenia absolutorium innym instytucjom – w tym Radzie – tak jak to miało miejsce dotychczas;
 19. uważa, że należy w każdym razie dokonać oceny zarządzania przez Radę jako instytucję Unii w okresie badanego roku, co jest zgodne z prerogatywami Parlamentu, a zwłaszcza z powinnością zapewnienia obywatelom Unii odpowiedzialności demokratycznej;
 20. w związku z tym uważa, że jeśli Parlament i Rada sporządziłyby wspólnie wykaz dokumentów do wymiany w celu wypełnienia ich odpowiednich ról w procedurze udzielania absolutorium, pewien postęp zostałby osiągnięty;
 21. uważa, że zadowalająca współpraca obu instytucji wyrażająca się w otwartej i formalnej procedurze dialogu może być pozytywnym znakiem dla obywateli Unii w tych trudnych czasach.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 29 listopada 2013 r.

zatwierdzająca roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Unii w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2014 r. i na lata następne

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8417)

(2013/722/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2009/470/WE ustanowiono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych.
- (2) Ponadto w art. 27 ust. 1 decyzji 2009/470/WE przewidziano wprowadzenie unijnego środka finansowego na pokrycie wydatków poniesionych przez państwa członkowskie na finansowanie krajowych programów zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wymienionych w załączniku 1 do tej decyzji.
- (3) Decyzja Komisji 2008/341/WE z dnia 25 kwietnia 2008 r. ustanawiająca wspólnotowe kryteria dla krajowych programów zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych⁽²⁾ stanowi, że aby uzyskać zatwierdzenie w ramach unijnych środków finansowych, programy przedkładane przez państwa członkowskie muszą co najmniej spełniać kryteria określone w załączniku do tej decyzji.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii⁽³⁾ przewiduje przeprowadzanie przez państwa członkowskie corocznych programów monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u bydła, owiec i kóz.
- (5) Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy

ptaków⁽⁴⁾ również przewiduje programy nadzoru realizowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do drobiu i dzikiego ptactwa w celu wzbogacenia – między innymi na podstawie regularnie uaktualnianej oceny ryzyka – wiedzy na temat zagrożeń, jakie stanowią dzikie ptaki, związanych z wszelkimi występującymi u ptaków wirusami grypy pochodzącymi od ptaków. Należy również zatwierdzić wspomniane roczne programy oraz ich finansowanie.

- (6) Niektóre państwa członkowskie przedstawiły Komisji roczne i wieloletnie programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt, programy kontroli mające na celu zapobieganie chorobom odzwierzęcym oraz roczne programy zwalczania i monitorowania niektórych TSE, na których realizację pragną otrzymać wkład finansowy Unii.
- (7) Ze względu na znaczenie tych programów dla osiągnięcia celów Unii w dziedzinie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt należy ustalić wkład finansowy Unii w koszty, które poniosą dane państwa członkowskie w związku ze środkami, o których mowa w niniejszej decyzji, do kwoty maksymalnej ustalonej dla każdego programu.
- (8) Chociaż w ciągu ostatnich kilku lat sytuacja epidemiologiczna w Unii w zakresie TSE znacznie się poprawiła, monitorowanie TSE ukierunkowane na konkretne subpopulacje zwierząt ma nadal wielkie znaczenie dla zapewnienia wiarygodnych informacji o częstości występowania i rozwoju TSE w państwach członkowskich, a jednocześnie dla weryfikacji skuteczności środków zapobiegawczych. Dlatego należy ustalić wkład finansowy Unii na poziomie 100 % ponoszonych przez państwa członkowskie kosztów przeprowadzania pewnych badań laboratoryjnych do celów monitorowania TSE w ramach zatwierdzonych programów.
- (9) Programy zwalczania wścieklizny w niektórych państwach członkowskich już niedługo pozwolą wyeliminować to poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego, podczas gdy w innych państwach członkowskich odgrywają one kluczową rolę w zapobieganiu ponownemu wprowadzeniu choroby do pozostałej części Unii. Należy utrzymać wysoki, 75-procentowy poziom dofinansowania ze strony Unii, aby wzmocnić działania państw członkowskich zmierzające do jak najszybszego zwalczania tej choroby.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 44.⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.

- (10) Niektóre państwa członkowskie od kilku lat z powodzeniem wdrażające współfinansowane programy zwalczania wścieklizny mają granice lądowe z państwami trzecimi, w których występuje ta choroba. Aby ostatecznie zwalczyć wściekliznę, na terytoriach tych państw trzecich sąsiadujących z Unią należy przeprowadzić pewne działania w zakresie szczepień. Należy zapewnić pełne wsparcie dla działań w obszarach przygranicznych tych krajów trzecich w formie 100-procentowego wkładu finansowego Unii na pokrycie kosztu zakupu i dystrybucji szczepionek doustnych.
- (11) Aby zapewnić nieprzerwane prowadzenie przez dotknięte wścieklizną państwa członkowskie szczepień doustnych przewidzianych w ich programach, należy umożliwić wypłatę zaliczek do wysokości 60 % kwoty maksymalnej ustalonej dla każdego programu na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem dostępności środków.
- (12) Od 2012 r. klasyczny pomór świń wykryto w populacji dzików na Łotwie na obszarze graniczącym z Federacją Rosyjską i Białorusią. W celu kontroli rozprzestrzeniania się zakażenia oraz zapobiegania ponownemu zakażeniu na terytorium Łotwy decyzją wykonawczą Komisji 2013/427/UE⁽¹⁾ zapewniono wkład finansowy Unii z tytułu doustnych szczepień dzików przeciwko klasycznemu pomorowi świń na obszarach Białorusi sąsiadujących z obszarami zakażonymi na Łotwie na rok 2013. Należy utrzymać wsparcie dla tych działań na Białorusi w formie 100 % wkładu finansowego Unii na pokrycie niektórych odpowiednich kosztów.
- (13) Z powodu szczególnej sytuacji epidemiologicznej i problemów finansowych, technicznych i administracyjnych utrudniających właściwe wdrożenie programu zwalczania brucelozы kóz i owiec w Grecji należy zwiększyć poziom finansowania niektórych środków i dofinansowywać wynagrodzenia prywatnych lekarzy weterynarii i pracowników sezonowych, aby zapewnić właściwe wdrożenie tego programu.
- (14) Występowanie afrykańskiego pomoru świń na terenie Sardynii grozi rozprzestrzenieniem się choroby na inne obszary w Unii w wyniku nielegalnego przemieszczania produktów lub zwierząt. Aby zmniejszyć to ryzyko, należy zatwierdzić środek w zakresie wsparcia finansowego dla Włoch na potrzeby zaostrzonych kontroli w portach i na lotniskach Sardynii.
- (15) Komisja oceniła roczne i wieloletnie programy przedstawione przez państwa członkowskie zarówno z weterynaryjnego, jak i finansowego punktu widzenia. Programy te są zgodne z odpowiednim prawodawstwem weterynaryjnym Unii, a zwłaszcza z kryteriami określonymi w decyzji 2008/341/WE.
- (16) Środki kwalifikujące się do wsparcia finansowego Unii zostały określone w niniejszej decyzji wykonawczej Komisji. W przypadkach, w których uznano to za stosowne, Komisja poinformowała jednak na piśmie państwa członkowskie o ograniczeniach kwalifikowalności niektórych środków pod względem maksymalnej liczby podejmowanych działań lub pod względem obszarów geograficznych objętych programami.
- (17) Ze względu na znaczenie rocznych i wieloletnich programów dla osiągnięcia celów Unii w zakresie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, jak również ze względu na obowiązek stosowania we wszystkich państwach członkowskich programów w zakresie pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) i ptasiej grypy, należy ustalić odpowiednią stawkę wkładu finansowego Unii w celu zwrócenia kosztów, które zainteresowane państwa członkowskie ponosą w związku ze środkami wspomnianymi w niniejszej decyzji, do maksymalnej kwoty ustalonej dla każdego programu.
- (18) Zgodnie z art. 84 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽²⁾ i z art. 94 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii⁽³⁾ zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.
- (19) W celu uproszczenia i zmniejszenia obciążeń administracyjnych przy finansowym zarządzaniu programami przez państwa członkowskie i Komisję do ustalania wkładu Unii w kwalifikowalne działania w zakresie pobierania próbek i badań w ramach zatwierdzonych programów należy stosować system kosztów jednostkowych.
- (20) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji wykonawczej stosuje się następujące definicje:

- a) pobieranie próbek od zwierząt domowych: procedura zbierania materiału biologicznego od zwierząt w gospodarstwie przez właściwy organ lub w jego imieniu do celów badań laboratoryjnych;

⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 213 z 8.8.2013, s. 22.

- b) pobieranie próbek ze stad drobiu: pobieranie próbek w otoczeniu stada drobiu, przeprowadzane przez właściwy organ lub w jego imieniu w ramach programu zwalczania niektórych form salmonelli odzwierzęcej;
- c) badanie: procedura przeprowadzana na próbce w laboratorium w celu wykrycia, zdiagnozowania lub oceny obecności lub nieobecności czynnika chorobotwórczego, procesu chorobowego lub wrażliwości na określony czynnik chorobotwórczy;
- d) próba tuberkulinowa; procedura przeprowadzania skórnej próby tuberkulinowej określonej w załączniku B pkt 2 dyrektywy Rady 64/432/EWG ⁽¹⁾ w ramach programu zwalczania gruźlicy bydła.

Artykuł 2

Brucelloza bydła

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. programy zwalczania brucellozy bydła przedstawione przez Hiszpanię, Chorwację, Włochy, Portugalię i Zjednoczone Królestwo.

2. Wkład finansowy Unii:

- a) stanowi 50 % kosztów jednostkowych określonych w pkt 1 lit. a) i pkt 4 lit. a) załącznika I, poniesionych na:
 - (i) pobieranie próbek od zwierząt domowych;
 - (ii) testy z różem bengalskim;
 - (iii) badania metodą odczynu wiązania dopełniacza;
- b) stanowi 50 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na:
 - (i) testy SAT do maksymalnej kwoty średnio 0,25 EUR za test;
 - (ii) testy ELISA do maksymalnej kwoty średnio 0,50 EUR za test;
 - (iii) badania bakteriologiczne do maksymalnej kwoty średnio 10 EUR za test;
 - (iv) zakup szczepionek do maksymalnej kwoty średnio 0,50 EUR za dawkę;
 - (v) wypłaty odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych wspomnianymi programami do maksymalnej kwoty średnio 375 EUR na zwierzę;
- c) oraz nie przekracza następujących kwot:
 - (i) 4 900 000 EUR dla Hiszpanii;
 - (ii) 150 000 EUR dla Chorwacji;
 - (iii) 2 715 000 EUR dla Włoch;
 - (iv) 805 000 EUR dla Portugalii;
 - (v) 1 355 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 3

Gruźlica bydła

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. programy zwalczania gruźlicy bydła przedstawione przez Irlandię, Hiszpanię, Chorwację, Włochy, Portugalię i Zjednoczone Królestwo.

2. Wkład finansowy Unii dla poszczególnych państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem Irlandii:

- a) stanowi 50 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 3 i pkt 4 lit. b), poniesionych na:
 - (i) próby tuberkulinowe;
 - (ii) testy wydzielania interferonu gamma;
- b) stanowi 50 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na:
 - (i) badania bakteriologiczne do maksymalnej kwoty średnio 10 EUR za test;
 - (ii) wypłaty odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych wspomnianymi programami do maksymalnej kwoty średnio 375 EUR na zwierzę;
- c) oraz nie przekracza następujących kwot:
 - (i) 11 780 000 EUR dla Hiszpanii;
 - (ii) 330 000 EUR dla Chorwacji;
 - (iii) 4 570 000 EUR dla Włoch;
 - (iv) 1 035 000 EUR dla Portugalii;
 - (v) 31 000 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Wkład finansowy Unii dla Irlandii:

- a) stanowi 50 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 4 lit. b) za testy wydzielania interferonu gamma;
- b) stanowi 50 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie Irlandia w związku z wypłatą odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt poddanych ubojowi w ramach tych programów do maksymalnej kwoty średnio 375 EUR za zwierzę;
- c) nie przekracza 7 390 000 EUR.

Artykuł 4

Brucelloza kóz i owiec

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. programy zwalczania brucellozy kóz i owiec przedstawione przez Grecję, Hiszpanię, Chorwację, Włochy, Cypr i Portugalię.

2. Wkład finansowy Unii dla poszczególnych państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem Grecji:

- a) stanowi 50 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 1 lit. b) i pkt 4 lit. c), poniesionych na:

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

- (i) pobieranie próbek od zwierząt domowych;
 - (ii) testy z różem bengalskim;
 - (iii) badania metodą odczynu wiązania dopełniacza;
- b) stanowi 50 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na:
- (i) badania bakteriologiczne do maksymalnej kwoty średnio 10 EUR za test;
 - (ii) zakup szczepionek do maksymalnej kwoty średnio 0,50 EUR za dawkę;
 - (iii) wypłaty odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych wspomnianymi programami do maksymalnej kwoty średnio 50 EUR na zwierzę;
- c) oraz nie przekracza następujących kwot:
- (i) 7 715 000 EUR dla Hiszpanii;
 - (ii) 385 000 EUR dla Chorwacji;
 - (iii) 3 925 000 EUR dla Włoch;
 - (iv) 175 000 EUR dla Cypru;
 - (v) 1 125 000 EUR dla Portugalii.
3. Wkład finansowy Unii dla Grecji:
- a) stanowi 75 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 4 lit. c), poniesionych na:
- (i) testy z różem bengalskim;
 - (ii) badania metodą odczynu wiązania dopełniacza;
- b) stanowi 75 % kosztów kwalifikowalnych poniesionych na:
- (i) badania bakteriologiczne do maksymalnej kwoty średnio 15 EUR za test;
 - (ii) zakup szczepionek do maksymalnej kwoty średnio 0,75 EUR za dawkę;
 - (iii) wynagrodzenia dla prywatnych lekarzy weterynarii wykonujących szczepienia oraz pobierających próbki w ramach programu;
 - (iv) wynagrodzenia pracowników sezonowych zatrudnionych specjalnie do celów zarządzania danymi dotyczącymi wdrażania środków tego programu;
- c) stanowi 50 % kosztów kwalifikowalnych, które zostaną poniesione na wypłaty odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt poddanych ubojowi w ramach tego programu do maksymalnej kwoty średnio 50 EUR za zwierzę;
- d) nie przekracza 3 290 000 EUR.

Artykuł 5

Choroba niebieskiego języka na obszarach endemicznych lub obszarach wysokiego ryzyka

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. programy zwalczania i monitorowania choroby niebieskiego języka przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Niemcy, Estonię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Łotwę, Litwę, Maltę, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację i Finlandię.

2. Wkład finansowy Unii:

- a) stanowi 50 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 1 lit. c) i pkt 4 lit. d), poniesionych na:
- (i) pobieranie próbek od zwierząt domowych;
 - (ii) testy ELISA;
 - (iii) testy PCR;
- b) stanowi 50 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na zakup szczepionek do maksymalnej kwoty średnio 0,50 EUR za dawkę;
- c) nie przekracza następujących kwot:
- (i) 11 000 EUR dla Belgii;
 - (ii) 7 000 EUR dla Bułgarii;
 - (iii) 70 000 EUR dla Niemiec;
 - (iv) 3 000 EUR dla Estonii;
 - (v) 75 000 EUR dla Grecji;
 - (vi) 590 000 EUR dla Hiszpanii;
 - (vii) 170 000 EUR dla Francji;
 - (viii) 350 000 EUR dla Włoch;
 - (ix) 15 000 EUR dla Łotwy;
 - (x) 8 000 EUR dla Litwy;
 - (xi) 5 000 EUR dla Malt;
 - (xii) 5 000 EUR dla Austrii;
 - (xiii) 25 000 EUR dla Polski;
 - (xiv) 125 000 EUR dla Portugalii;
 - (xv) 35 000 EUR dla Rumunii;
 - (xvi) 13 000 EUR dla Słowenii;
 - (xvii) 25 000 EUR dla Słowacji;
 - (xviii) 5 000 EUR dla Finlandii.

Artykuł 6

Salmonella odzwierzęca

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. roczne programy zwalczania niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach hodowlanych, stadach nieśnych, stadach brojlerów gatunku *Gallus gallus* oraz stadach indyków (*Meleagris gallopavo*) przedstawione przez Bułgarię, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Francję, Chorwację, Włochy, Cypr, Łotwę, Luksemburg, Węgry, Maltę, Niderlandy, Austrię, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację i Zjednoczone Królestwo.

2. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. roczny program zwalczania niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach indyków (*Meleagris gallopavo*) przedstawiony przez Polskę.

3. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. roczny program zwalczania niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach hodowlanych gatunku (*Gallus gallus*) przedstawiony przez Republikę Czeską.

4. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. wieloletnie programy zwalczania niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach nieśnych i stadach brojlerów gatunku *Gallus gallus* oraz w stadach indyków (*Meleagris gallopavo*) przedstawione przez Republikę Czeską.

5. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. wieloletni program zwalczania niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach hodowlanych, nieśnych i w stadach brojlerów gatunku *Gallus gallus* oraz w stadach indyków (*Meleagris gallopavo*) przedstawiony przez Hiszpanię.

6. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. wieloletni program zwalczania niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach hodowlanych, nieśnych i w stadach brojlerów gatunku (*Gallus gallus*) przedstawiony przez Polskę.

7. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. wieloletni program zwalczania niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach hodowlanych i nieśnych gatunku (*Gallus gallus*) przedstawiony przez Belgię.

8. Wkład finansowy Unii na rok 2014:

a) stanowi 50 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 2 i pkt 4 lit. e), poniesionych na:

- (i) pobieranie próbek ze stad drobiu;
- (ii) testy bakteriologiczne;
- (iii) testy w celu określenia serotypu;
- (iv) badania w celu stwierdzenia skuteczności dezynfekcji;
- (v) testy wykrywające środki przeciwdrobnoustrojowe;

b) stanowi 50 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1–7, na:

- (i) zakup szczepionki do maksymalnej kwoty średnio 0,05 EUR za dawkę;
- (ii) wypłaty odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z:
 - eliminacją ptaków hodowlanych gatunku *Gallus gallus* do maksymalnej kwoty średnio 4 EUR za ptaka,
 - eliminacją niosek gatunku *Gallus gallus* do maksymalnej kwoty średnio 2,20 EUR za ptaka,
 - eliminacją rodzicielskich ptaków hodowlanych gatunku *Meleagris gallopavo* do maksymalnej kwoty średnio 12 EUR za ptaka,
 - zniszczeniem jaj wylęgowych ptaków rodzicielskich gatunku *Gallus gallus* do maksymalnej kwoty średnio 0,20 EUR za jajo,

— zniszczeniem jaj spożywczych ptaków gatunku *Gallus gallus* do maksymalnej kwoty średnio 0,04 EUR za jajo,

— zniszczeniem jaj wylęgowych rodzicielskich ptaków hodowlanych gatunku *Meleagris gallopavo* do maksymalnej kwoty średnio 0,40 EUR za jajo;

c) oraz nie przekracza następujących kwot:

- (i) 1 070 000 EUR dla Belgii;
- (ii) 50 000 EUR dla Bułgarii;
- (iii) 175 000 EUR na program Republiki Czeskiej, o którym mowa w ust. 3;
- (iv) 710 000 EUR na program Republiki Czeskiej, o którym mowa w ust. 4;
- (v) 90 000 EUR dla Danii;
- (vi) 1 335 000 EUR dla Niemiec;
- (vii) 20 000 EUR dla Estonii;
- (viii) 25 000 EUR dla Irlandii;
- (ix) 620 000 EUR dla Grecji;
- (x) 760 000 EUR dla Hiszpanii;
- (xi) 860 000 EUR dla Francji;
- (xii) 160 000 EUR dla Chorwacji;
- (xiii) 550 000 EUR dla Włoch;
- (xiv) 95 000 EUR dla Cypru;
- (xv) 240 000 EUR dla Łotwy;
- (xvi) 10 000 EUR dla Luksemburga;
- (xvii) 1 940 000 EUR dla Węgier;
- (xviii) 30 000 EUR dla Malty;
- (xix) 2 700 000 EUR dla Niderlandów;
- (xx) 1 190 000 EUR dla Austrii;
- (xxi) 20 000 EUR na program Polski, o którym mowa w ust. 2;
- (xxii) 2 610 000 EUR na program Polski, o którym mowa w ust. 6;
- (xxiii) 35 000 EUR dla Portugalii;
- (xxiv) 1 170 000 EUR dla Rumunii;
- (xxv) 35 000 EUR dla Słowenii;
- (xxvi) 970 000 EUR dla Słowacji;
- (xxvii) 40 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 7

Klasyczny pomór świń

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. programy zwalczania i monitorowania klasycznego pomoru świń przedstawione przez Bułgarię, Niemcy, Francję, Chorwację, Łotwę, Węgry, Rumunię i Słowację.

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi 50 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 1 lit. d) i pkt 4 lit. f), poniesionych na:

(i) pobieranie próbek od zwierząt domowych;

(ii) testy ELISA;

(iii) testy PCR;

(iv) badania wirusologiczne;

b) stanowi 50 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na:

(i) dostarczanie odpowiednim organom dzików do badań laboratoryjnych do maksymalnej kwoty średnio 5 EUR za zwierzę;

(ii) zakup szczepionek do maksymalnej kwoty średnio 0,50 EUR za dawkę;

c) nie przekracza następujących kwot:

(i) 150 000 EUR dla Bułgarii;

(ii) 670 000 EUR dla Niemiec;

(iii) 15 000 EUR dla Francji;

(iv) 65 000 EUR dla Chorwacji;

(v) 295 000 EUR dla Łotwy;

(vi) 40 000 EUR dla Węgier;

(vii) 1 435 000 EUR dla Rumunii;

(viii) 345 000 EUR dla Słowacji.

3. Niezależnie od przepisów ust. 2 lit. a) i b), w przypadku części programu Łotwy, która będzie realizowana na terytorium Białorusi, wkład finansowy Unii na rok 2014:

a) jest przyznawany tylko w odniesieniu do kwalifikowalnych kosztów zakupu przynęt ze szczepionkami doustnymi do maksymalnej kwoty średnio 1 EUR za dawkę;

b) wynosi 100 %; oraz

c) nie przekracza 135 000 EUR.

Artykuł 8

Choroba pęcherzykowa świń

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. program zwalczania choroby pęcherzykowej świń przedstawiony przez Włochy.

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi 50 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 1 lit. e), poniesionych na pobieranie próbek od zwierząt domowych;

b) stanowi 50 % kosztów kwalifikowalnych poniesionych przez Włochy na:

(i) testy ELISA do maksymalnej kwoty średnio 1 EUR za test;

(ii) testy PCR do maksymalnej kwoty średnio 5 EUR za test;

(iii) badania wirusologiczne do maksymalnej kwoty średnio 10 EUR za badanie;

c) nie przekracza 790 000 EUR dla Włoch.

Artykuł 9

Grypa ptaków u drobiu i dzikiego ptactwa

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. roczne programy nadzoru grypy ptaków u drobiu i dzikiego ptactwa przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Chorwację, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Malte, Austrię, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo.

2. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. wieloletnie programy nadzoru grypy ptaków u drobiu i dzikiego ptactwa przedstawione przez Republikę Czeską i Polskę.

3. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wieloletni program nadzoru grypy ptaków u drobiu i dzikiego ptactwa przedstawiony przez Niderlandy.

4. Wkład finansowy Unii na rok 2014:

a) stanowi 50 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 1 lit. f) i pkt 4 lit. g), poniesionych na:

(i) pobieranie próbek od ptaków domowych;

(ii) testy ELISA;

(iii) testy immunodyfuzji w żelu agarowym;

(iv) test zahamowania hemaglutynacji (HI) na obecność H5/H7;

(v) testy izolacji wirusa;

(vi) testy PCR;

b) stanowi 50 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1–3, na dostarczanie organom dzikiego ptactwa do badań laboratoryjnych w ramach nadzoru biernego, do maksymalnej kwoty średnio 5 EUR za ptaka;

c) nie przekracza następujących kwot:

(i) 50 000 EUR dla Belgii;

(ii) 25 000 EUR dla Bułgarii;

(iii) 20 000 EUR dla Republiki Czeskiej;

(iv) 50 000 EUR dla Danii;

(v) 55 000 EUR dla Niemiec;

(vi) 5 000 EUR dla Estonii;

(vii) 70 000 EUR dla Irlandii;

(viii) 15 000 EUR dla Grecji;

(ix) 65 000 EUR dla Hiszpanii;

(x) 120 000 EUR dla Francji;

- (xi) 75 000 EUR dla Chorwacji;
- (xii) 905 000 EUR dla Włoch;
- (xiii) 20 000 EUR dla Cypru;
- (xiv) 20 000 EUR dla Łotwy;
- (xv) 10 000 EUR dla Litwy;
- (xvi) 10 000 EUR dla Luksemburga;
- (xvii) 160 000 EUR dla Węgier;
- (xviii) 5 000 EUR dla Malty;
- (xix) 160 000 EUR dla Niderlandów;
- (xx) 25 000 EUR dla Austrii;
- (xxi) 95 000 EUR dla Polski;
- (xxii) 25 000 EUR dla Portugalii;
- (xxiii) 260 000 EUR dla Rumunii;
- (xxiv) 45 000 EUR dla Słowenii;
- (xxv) 25 000 EUR dla Słowacji;
- (xxvi) 40 000 EUR dla Finlandii;
- (xxvii) 30 000 EUR dla Szwecji;
- (xxviii) 135 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 10

Pasażowalne encefalopatie gąbczaste

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. programy monitorowania i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Hiszpanię, Francję, Chorwację, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalie, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię i Szwecję.

2. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. wieloletnie programy monitorowania i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych przedstawione przez Grecję i Luksemburg.

3. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. wieloletni program monitorowania i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych przedstawiony przez Zjednoczone Królestwo.

4. Wkład finansowy Unii:

- a) stanowi 100 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 4 lit. h), poniesionych na:
 - (i) szybkie testy przeprowadzane u bydła w celu spełnienia wymogów określonych w art. 12 ust. 2 i w rozdziale A część I pkt 2.1 i 3 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
 - (ii) szybkie testy przeprowadzane u bydła w celu spełnienia wymogów określonych w rozdziale A część I pkt 2.2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w ramach programów Bułgarii, Chorwacji i Rumunii lub

w ramach programów innych państw członkowskich, o których mowa w ust. 1–3, u bydła pochodzącego z państw członkowskich niewymienionych w załączniku do decyzji Komisji 2009/719/WE⁽¹⁾ lub z krajów trzecich;

(iii) szybkie testy przeprowadzane u owiec i kóz:

— zgodnie z wymogami określonymi w art. 12 ust. 2 oraz w rozdziale A część II pkt 5 załącznika III i w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001,

— do liczby pozwalającej spełnić minimalne wymogi określone w załączniku III rozdział A część II pkt 2 i 3;

(iv) przeprowadzanie wstępnych molekularnych badań różnicujących, o których mowa w rozdziale C pkt 3.2 lit. c) ppkt (i) załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

b) stanowi 75 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 4 lit. h) w przypadku szybkich testów przeprowadzanych u bydła w celu spełnienia wymogów określonych w rozdziale A część I pkt 2.2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, których to testów nie dotyczą przepisy lit. a) ppkt (ii);

c) stanowi 100 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1–3, na:

(i) badania potwierdzające, inne niż szybkie testy, o których mowa w rozdziale C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, do maksymalnej kwoty średnio 50 EUR za test;

(ii) testy genotypowe do maksymalnej kwoty średnio 6 EUR za test;

d) stanowi 50 % kosztów poniesionych przez każde państwo członkowskie na wypłaty odszkodowań dla właścicieli za:

— bydło poddane eliminacji i zniszczeniu do maksymalnej kwoty średnio 500 EUR za zwierzę,

— owce i kozy poddane eliminacji i zniszczeniu do maksymalnej kwoty średnio 70 EUR za zwierzę,

— owce i kozy poddanych obowiązkowemu ubojowi zgodnie z rozdziałem B pkt 2.2.2 lit. b) i c) załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, do maksymalnej kwoty średnio 50 EUR na zwierzę; i

e) nie przekracza następujących kwot:

(i) 260 000 EUR dla Belgii;

(ii) 310 000 EUR dla Bułgarii;

(iii) 250 000 EUR dla Republiki Czeskiej;

(iv) 235 000 EUR dla Danii;

(v) 2 390 000 EUR dla Niemiec;

(vi) 45 000 EUR dla Estonii;

(vii) 660 000 EUR dla Irlandii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 29.9.2009, s. 35.

- (viii) 1 355 000 EUR dla Grecji;
- (ix) 1 525 000 EUR dla Hiszpanii;
- (x) 7 615 000 EUR dla Francji;
- (xi) 2 115 000 EUR dla Włoch;
- (xii) 355 000 EUR dla Chorwacji;
- (xiii) 1 060 000 EUR dla Cypru;
- (xiv) 65 000 EUR dla Łotwy;
- (xv) 55 000 EUR dla Litwy;
- (xvi) 30 000 EUR dla Luksemburga;
- (xvii) 660 000 EUR dla Węgier;
- (xviii) 15 000 EUR dla Malty;
- (xix) 435 000 EUR dla Niderlandów;
- (xx) 345 000 EUR dla Austrii;
- (xxi) 1 220 000 EUR dla Polski;
- (xxii) 475 000 EUR dla Portugalii;
- (xxiii) 1 675 000 EUR dla Rumunii;
- (xxiv) 115 000 EUR dla Słowenii;
- (xxv) 170 000 EUR dla Słowacji;
- (xxvi) 100 000 EUR dla Finlandii;
- (xxvii) 105 000 EUR dla Szwecji;
- (xxviii) 1 475 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 11

Wścieklizna

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. roczne programy zwalczania wścieklizny przedstawione przez Bułgarię, Estonię, Włochy, Litwę, Węgry, Polskę, Rumunię i Słowację.
2. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. wieloletni program zwalczania wścieklizny przedstawiony przez Grecję.
3. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. wieloletnie programy zwalczania wścieklizny przedstawione przez Łotwę i Finlandię.
4. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. wieloletni program zwalczania wścieklizny przedstawiony przez Chorwację.
5. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. wieloletni program zwalczania wścieklizny przedstawiony przez Słowenię.
6. Wkład finansowy Unii na rok 2014:
 - a) stanowi 75 % kosztów jednostkowych określonych w załączniku I pkt 4 lit. i), poniesionych na:
 - (i) testy immunofluorescencji (FAT);
 - (ii) testy serologiczne;

- b) stanowi 75 % kosztów kwalifikowanych, które poniesie każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na:
 - (i) dostarczanie odpowiednim organom dzikich zwierząt do badań laboratoryjnych do maksymalnej kwoty średnio 10 EUR za zwierzę;
 - (ii) testy wykrywania biomarkerów do maksymalnej kwoty średnio 7,50 EUR za test;
 - (iii) izolację wirusa wścieklizny i jego scharakteryzowanie do maksymalnej kwoty średnio 30 EUR za badanie;
 - (iv) miareczkowanie wirusa zawartego w próbce przynęt ze szczepionką do maksymalnej kwoty średnio 75 EUR za zbadaną próbkę przynęt ze szczepionką;
 - (v) zakup przynęt ze szczepionką doustną do maksymalnej kwoty średnio 0,60 EUR za przynętę;
 - (vi) dystrybucję przynęt ze szczepionką doustną do maksymalnej kwoty średnio 0,35 EUR za przynętę;
- c) nie przekracza następujących kwot:
 - (i) 1 790 000 EUR dla Bułgarii;
 - (ii) 3 210 000 EUR dla Grecji;
 - (iii) 510 000 EUR dla Estonii;
 - (iv) 165 000 EUR dla Włoch;
 - (v) 1 700 000 EUR dla Chorwacji;
 - (vi) 1 225 000 EUR dla Łotwy;
 - (vii) 2 600 000 EUR dla Litwy;
 - (viii) 1 970 000 EUR dla Węgier;
 - (ix) 7 470 000 EUR dla Polski;
 - (x) 5 500 000 EUR dla Rumunii;
 - (xi) 800 000 EUR dla Słowenii;
 - (xii) 285 000 EUR dla Słowacji;
 - (xiii) 250 000 EUR dla Finlandii.

7. Niezależnie od przepisów ust. 6 lit. a) i b), w przypadku tych części programów Estonii, Łotwy, Litwy, Polski i Finlandii, które będą realizowane poza terytoriami tych państw członkowskich, wkład finansowy Unii na rok 2014:

- a) przyznaje się tylko w odniesieniu do kwalifikowalnych kosztów zakupu i dystrybucji przynęt ze szczepionkami doustnymi;
- b) wynosi 100 %; oraz
- c) nie przekracza:
 - (i) 110 000 EUR w przypadku części programu Estonii, realizowanej w Federacji Rosyjskiej;
 - (ii) 475 000 EUR w przypadku części programu Łotwy, realizowanej na Białorusi;
 - (iii) 1 570 000 EUR w przypadku części programu Litwy, realizowanej na Białorusi;

(iv) 1 500 000 EUR w przypadku części programu Polski, realizowanej na Ukrainie;

(v) 660 000 EUR w przypadku części programu Polski, realizowanej na Białorusi;

(vi) 95 000 EUR w przypadku części programu Finlandii, realizowanej w Federacji Rosyjskiej.

8. Maksymalna kwota, jaka ma zostać zwrócona z tytułu kwalifikowalnych kosztów, o których mowa w ust. 7, w przypadku zakupu i dystrybucji przynęt ze szczepionkami doustnymi nie przekracza średnio 0,95 EUR za dawkę.

9. Niezależnie od przepisów art. 13 ust. 2, w przypadku programów, o których mowa w niniejszym artykule:

- a) Komisja, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, może wypłacić zaliczkę w wysokości do 60 % określonej kwoty maksymalnej przed upływem 3 miesięcy od daty otrzymania wniosku;
- b) koszty kwalifikowalne, o których mowa w ust. 7, kwalifikują się do wkładu finansowego Unii, jeżeli zostały poniesione przez organy państwa trzeciego, na którego terytorium realizowano działania, i jeżeli przedłożono sprawozdanie końcowe oraz wniosek o płatność danemu państwu członkowskiemu.

Artykuł 12

Afrykański pomór świń

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. wkład finansowy dla Włoch na wdrożenie zaostrożonych środków kontroli w portach morskich i lotniczych Sardynii w celu zapobieżenia rozprzestrzenieniu się afrykańskiego pomoru świń.

2. Wkład finansowy Unii:

- a) stanowi 50 % kosztów kwalifikowanych, które poniosą Włochy na wdrożenie środków, o których mowa w ust. 1;
- b) nie przekracza 50 000 EUR.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 13

1. Wkład finansowy Unii, przewidziany w art. 2–11, stanowi określony w tych artykułach odsetek:

- a) kosztów jednostkowych ustalonych dla każdego programu w załączniku I;
- b) kosztów kwalifikowalnych ograniczonych do kosztów określonych w załączniku II.

2. Do współfinansowania w postaci wkładu finansowego Unii kwalifikowalne są wyłącznie koszty poniesione w ramach realizacji rocznych lub wieloletnich programów, o których mowa w art. 2–12, i zapłacone przed przedłożeniem sprawozdania końcowego przez państwa członkowskie.

Artykuł 14

1. Wydatki przedstawione przez państwa członkowskie do zwrotu w ramach wkładu finansowego Unii są wyrażone w euro i nie obejmują podatku od wartości dodanej ani innych podatków.

2. Jeśli wydatki danego państwa członkowskiego wyrażone są w walucie innej niż euro, państwo to dokonuje przeliczenia na euro, stosując najbardziej aktualny kurs wymiany walut ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym dane państwo członkowskie przedkłada swój wniosek.

Artykuł 15

1. Wkład finansowy Unii w roczne i wieloletnie programy, o których mowa w art. 2–12, jest przyznawany, pod warunkiem że zainteresowane państwa członkowskie:

- a) realizują działania i środki opisane w zatwierdzonych programach;
- b) realizują programy zgodnie ze stosownymi przepisami prawa Unii, w tym z zasadami dotyczącymi pozwoleń na dopuszczenie do obrotu weterynaryjnych produktów leczniczych oraz zasadami konkurencji i udzielania zamówień publicznych;
- c) wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2014 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do rzeczywistej pełnej realizacji programów od dnia 1 stycznia 2014 r.;
- d) przekazują Komisji okresowe sprawozdania techniczne i finansowe w sprawie programów zgodnie z art. 27 ust. 7 lit. a) decyzji 2009/470/WE i art. 3 decyzji Komisji 2008/940/WE ⁽¹⁾;
- e) przekazują Komisji roczne szczegółowe sprawozdania dotyczące programów zgodnie z art. 27 ust. 7 lit. b) decyzji 2009/470/WE i art. 4 decyzji 2008/940/WE;
- f) nie przedkładają kolejnych wniosków o inne rodzaje wkładu Unii na rzecz wspomnianych środków i nie przedkładały takich wniosków wcześniej.

2. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie postępuje zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, Komisja może obniżyć wysokość wkładu finansowego Unii, uwzględniając charakter i powagę naruszenia oraz stratę finansową dla Unii.

Artykuł 16

Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 84 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 17

Niniejsza decyzja w sprawie finansowania jest uwarunkowana dostępnością środków przewidzianych w projekcie budżetu na 2014 r. po przyjęciu budżetu na ten rok przez władzę budżetową lub – w przypadku gdy budżet nie zostanie przyjęty – w ramach systemu opartego na dwunastych częściach środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 61.

Artykuł 18

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 19

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

KOSZTY JEDNOSTKOWE

(o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a))

Koszty jednostkowe, o których mowa w art. 2–11, ustala się w następujący sposób:

1. Pobieranie próbek od zwierząt domowych lub ptaków:

a) bruceloza bydła:

(w EUR)	
Państwo członkowskie	Koszt jednostkowy
Chorwacja	0,76
Portugalia	
Hiszpania	1,80
Włochy	2,97
Zjednoczone Królestwo	

b) bruceloza kóz i owiec:

(w EUR)	
Państwo członkowskie	Koszt jednostkowy
Chorwacja	0,55
Portugalia	
Hiszpania	1,28
Cypr	
Włochy	2,12

c) choroba niebieskiego języka na obszarach endemicznych i obszarach wysokiego ryzyka

(w EUR)	
Państwo członkowskie	Koszt jednostkowy
Bułgaria	0,55
Estonia	
Grecja	
Łotwa	
Litwa	
Polska	
Portugalia	
Rumunia	
Słowacja	
Malta	
Hiszpania	1,28
Słowenia	
Belgia	2,12
Francja	
Włochy	
Niemcy	2,78
Austria	
Finlandia	

d) klasyczny pomór świń:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Koszt jednostkowy
Bułgaria	0,55
Chorwacja	
Węgry	
Łotwa	
Rumunia	
Słowacja	
Francja	2,12
Niemcy	2,78

e) choroba pęcherzykowa świń:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Koszt jednostkowy
Włochy	2,12

f) grypa ptaków:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Koszt jednostkowy
Bułgaria	1,19
Republika Czeska	
Estonia	
Grecja	
Chorwacja	
Węgry	
Łotwa	
Litwa	
Polska	
Portugalia	
Rumunia	
Słowacja	
Malta	
Hiszpania	2,81
Cypr	
Słowenia	
Belgia	4,65
Irlandia	
Francja	
Włochy	
Zjednoczone Królestwo	
Dania	6,09
Niemcy	
Luksemburg	
Austria	
Niderlandy	
Finlandia	
Szwecja	

2. Pobieranie próbek od stad drobiu w ramach programów zwalczania salmonelli odzwierzęcej:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Koszt jednostkowy
Bułgaria	5,97
Republika Czeska	
Estonia	
Grecja	
Chorwacja	
Węgry	
Łotwa	
Polska	
Portugalia	
Rumunia	
Słowacja	
Malta	
Hiszpania	14,03
Cypr	
Słowenia	
Belgia	23,24
Irlandia	
Francja	
Włochy	
Zjednoczone Królestwo	
Dania	30,43
Niemcy	
Luksemburg	
Austria	
Niderlandy	

3. Próby tuberkulinowe (programy zwalczania gruźlicy bydła):

(w EUR)

Państwo członkowskie	Koszt jednostkowy
Chorwacja	1,12
Portugalia	
Hiszpania	2,63
Włochy	4,36
Zjednoczone Królestwo	

4. Badania laboratoryjne:

a) brucelozą bydła:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Badanie laboratoryjne	Koszt jednostkowy
Wszystkie państwa członkowskie	test z różem bengalskim	0,47
	badanie metodą odczynu wiązania dopełniacza	0,49

b) gruźlica bydła:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Badanie laboratoryjne	Koszt jednostkowy
Wszystkie państwa członkowskie	test wydzielania interferonu gamma	10,43

c) brucelloza kóz i owiec:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Badanie laboratoryjne	Koszt jednostkowy
Wszystkie państwa członkowskie	test z różem bengalskim	0,24
	badanie metodą odczynu wiązania dopełniacza	0,63

d) choroba niebieskiego języka:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Badanie laboratoryjne	Koszt jednostkowy
Wszystkie państwa członkowskie	test PCR	25,08
	test ELISA	1,69

e) salmonella odzwierzęca:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Badanie laboratoryjne	Koszt jednostkowy
Wszystkie państwa członkowskie	Badanie bakteriologiczne	18,19
	test w celu określenia serotypu	38,38
	badanie w celu stwierdzenia skuteczności dezynfekcji	16,72
	test wykrywający środki przeciwdrobnoustrojowe	3,43

f) klasyczny pomór świń:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Badanie laboratoryjne	Koszt jednostkowy
Wszystkie państwa członkowskie	test ELISA	3,38
	test PCR	19,01
	badanie wirusologiczne	24,95

g) grypa ptaków u drobiu i dzikiego ptactwa:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Badanie laboratoryjne	Koszt jednostkowy
Wszystkie państwa członkowskie	test ELISA	3,26
	test immunodyszufacji w żelu agarym	1,80
	test zahamowania hemaglutynacji (HI) na obecność H5/H7	9,64
	test izolacji wirusa	37,87
	test PCR	19,74

h) pasażowalne encefalopatie gąbczaste:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Badanie laboratoryjne	Koszt jednostkowy
Wszystkie państwa członkowskie	szybki test	7,40
	badanie różnicujące	194

i) wścieklizna:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Badanie laboratoryjne	Koszt jednostkowy
Wszystkie państwa członkowskie	test immunofluorescencji (FAT)	13,09
	badanie serologiczne	15,24

ZAŁĄCZNIK II

KOSZTY KWALIFIKOWALNE

(o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. b))

1. Testy:

- a) zakup zestawów do badań, odczynników i wszelkich możliwych do zidentyfikowania materiałów zużywalnych, stosowanych specjalnie do prowadzenia badań laboratoryjnych;
- b) personel, niezależnie od jego statusu, specjalnie przydzielony, całkowicie lub w części, do wykonania badań na terenie laboratorium; koszty są ograniczone do faktycznych płac powiększonych o składki na ubezpieczenie społeczne i inne koszty ustawowe wchodzące w skład wynagrodzeń;
- c) koszty ogólne wynoszące 7 % sumy kosztów, o których mowa w lit. a) i b), poniesionych na koordynację działań i materiały biurowe.

2. Odszkodowania dla właścicieli za wartość zwierząt lub ptaków poddanych ubojowi lub eliminacji, zniszczone jaja i nieinkubowane jaja wylęgowe poddane obróbce termicznej:

- a) odszkodowanie nie przekracza wartości rynkowej zwierzęcia bezpośrednio przed poddaniem go ubojowi lub eliminacji lub jaj bezpośrednio przed ich zniszczeniem lub obróbką termiczną;
- b) w odniesieniu do zwierząt lub ptaków poddanych ubojowi oraz nieinkubowanych jaj wylęgowych poddanych obróbce cieplnej ewentualna wartość końcowa jest odliczana od odszkodowania;
- c) odszkodowania należne właścicielom za wartość zwierząt poddanych eliminacji lub ubojowi, zniszczonych produktów i nieinkubowanych jaj wylęgowych poddanych obróbce cieplnej przysznaje się w ciągu 90 dni od daty:
 - (i) uboju lub eliminacji zwierzęcia;
 - (ii) zniszczenia lub obróbki cieplnej produktów; lub
 - (iii) przedstawienia przez właściciela wypełnionego wniosku;
- d) w przypadku płatności odszkodowań po upływie okresu 90 dni, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zastosowanie ma art. 9 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 ⁽¹⁾.

3. Zakup szczepionek lub przynęt ze szczepionką odpowiednio dla zwierząt domowych lub dzikich:

- koszt nabycia dawek szczepionki lub przynęt ze szczepionką,
- koszt przechowywania dawek szczepionki lub przynęt ze szczepionką.

4. Dystrybucja szczepionek z przynętami dla zwierząt dzikich:

- a) transport przynęt ze szczepionką;
- b) koszty rzucania lub wykładania przynęt ze szczepionką;
- c) personel, niezależnie od jego statusu, specjalnie przydzielony, całkowicie lub w części, do dystrybucji przynęt ze szczepionką; koszty są ograniczone do faktycznych płac powiększonych o składki na ubezpieczenie społeczne i inne koszty ustawowe wchodzące w skład wynagrodzeń.

5. Wynagrodzenia prywatnych lekarzy weterynarii wykonujących szczepienia oraz pobierających próbki w ramach programu (o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. b) ppkt (iii)):

ogranicza się do kwoty wypłacanej lekarzom weterynarii specjalnie zatrudnionym do pobierania próbek lub szczepienia zwierząt i określa się na podstawie liczby zwierząt, od których pobrano próbki lub które zaszczepiono, lub liczby gospodarstw, w których przeprowadzono wizyty w tym celu.

6. Wynagrodzenia pracowników sezonowych zatrudnionych specjalnie do zarządzania danymi dotyczącymi wdrażania środków tego programu (o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. b) ppkt (iv)):

ogranicza się do faktycznych kwot faktycznie wypłaconych określonym pracownikom sezonowym, powiększonych o składki na ubezpieczenie społeczne i inne koszty ustawowe wchodzące w skład wynagrodzeń.

7. Dostarczanie odpowiednim organom dzikich zwierząt do badań laboratoryjnych (o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b) ppkt (i) i art. 11 ust. 6 lit. b) ppkt (ii)):

ogranicza się do kwoty wypłacanej myśliwym lub innym osobom lub podmiotom za zbieranie martwych dzikich zwierząt (dzika w przypadku klasycznego pomoru świń i wszystkich gatunków ssaków w przypadku wścieklizny) lub za polowanie na zwierzęta (dzika w przypadku klasycznego pomoru świń i podejrzanych dzikich ssaków oraz zdrowych ustrzelonych lisów i jenotów w przypadku wścieklizny) oraz za dostarczenie ich (całych zwierząt lub określonych części) właściwym organom w celu wykonania badań laboratoryjnych w ramach programu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.

8. Dostarczanie odpowiednim organom dzikich ptaków do badań laboratoryjnych (o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. b)):

ogranicza się do kwoty wypłaconej myśliwym lub innym osobom lub podmiotom za dostarczanie podejrzanych dzikich ptaków właściwemu organowi w celu wykonania badań laboratoryjnych w ramach programu.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 4 grudnia 2013 r.****w sprawie wkładu finansowego Unii Europejskiej w programy krajowe 3 państw członkowskich (Hiszpanii, Chorwacji i Zjednoczonego Królestwa) na rzecz gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa w 2013 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8498)***(Jedynie teksty w językach chorwackim, angielskim i hiszpańskim są autentyczne)****(2013/723/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

wykonawczą Komisji C(2013) 3533. Komisja podjęła decyzję w sprawie wkładu na rzecz tych 9 programów krajowych na 2013 r. w decyzji wykonawczej Komisji C(2013) 6255.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 861/2006 z dnia 22 maja 2006 r. ustanawiające wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 861/2006 określono warunki, które muszą zostać spełnione, by państwa członkowskie mogły otrzymać wkład finansowy Unii Europejskiej na wydatki poniesione w związku z programami krajowymi na rzecz gromadzenia danych i zarządzania nimi.
- (2) Programy te należy opracowywać zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 665/2008 ⁽³⁾ ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008.
- (3) Bułgaria, Dania, Niemcy, Włochy, Łotwa, Litwa, Malta, Rumunia, Słowenia, Finlandia i Szwecja nie zmieniły swoich programów krajowych na lata 2011–2013 w odniesieniu do 2013 r. Komisja podjęła decyzję w sprawie wkładu na rzecz tych 11 programów krajowych na 2013 r. w decyzji wykonawczej Komisji C(2013)4434.
- (4) Belgia, Estonia, Grecja, Francja, Cypr, Niderlandy, Polska i Portugalia również nie zmieniły swoich programów krajowych na lata 2011–2013 w odniesieniu do 2013 r. Irlandia przedstawiła zmiany do swojego programu krajowego na rok 2013, które zostały przyjęte decyzją

- (5) Hiszpania przedstawiła swój program krajowy na rzecz gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa na lata 2011–2013, jak przewidziano w art. 4 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 199/2008. Program ten został zatwierdzony w 2011 r. zgodnie z art. 6 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia decyzją C(2011)7645. Hiszpania przedłożyła zmiany do swojego programu krajowego w odniesieniu do roku 2012 zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 199/2008. Zmiany te zostały zatwierdzone przez Komisję w 2012 r. zgodnie z art. 6 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia decyzją C(2012) 7499. Hiszpania nie przedstawiła zmian do swojego programu krajowego na rok 2013.
- (6) Zjednoczone Królestwo przedłożyło zmiany do swojego programu krajowego w odniesieniu do roku 2013 zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 199/2008. Zmiany te zostały zatwierdzone przez Komisję w 2013 r. zgodnie z art. 6 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia decyzją C(2013) 6325.
- (7) Chorwacja przedstawiła swój program krajowy na rzecz gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa na okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., jak przewidziano w art. 4 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 199/2008. Program ten został zatwierdzony w 2013 r. zgodnie z art. 6 ust. 3 tego samego rozporządzenia decyzją Komisji C(2013) 5854.
- (8) Hiszpania, Zjednoczone Królestwo i Chorwacja przekazały również prognozy rocznego budżetu na rok 2013 zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1078/2008 ⁽⁴⁾ ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006. Komisja poddała ocenie prognozy rocznego budżetu państw członkowskich zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1078/2008, biorąc pod uwagę zatwierdzone programy krajowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 14.6.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 186 z 15.7.2008, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 295 z 4.11.2008, s. 24.

(9) Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 1078/2008 stanowi, że Komisja zatwierdza prognozę rocznego budżetu i podejmuje decyzję o rocznym wkładzie finansowym Unii dla każdego programu krajowego zgodnie z procedurą określoną w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 861/2006 oraz w oparciu o wynik oceny prognoz rocznego budżetu, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1078/2008.

(10) Artykuł 24 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 861/2006 stanowi, że Komisja określa poziom wkładu finansowego w drodze decyzji. Artykuł 16 tego rozporządzenia stanowi, że unijne środki finansowe w obszarze gromadzenia podstawowych danych nie mogą przekraczać 50 % kosztów poniesionych przez państwa członkowskie w związku z realizacją programu dotyczącego gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa.

(11) Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 84 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii ⁽¹⁾.

(12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku określono maksymalne łączne kwoty wkładu finansowego Unii, które zostaną przyznane każdemu państwu członkowskiemu na gromadzenie danych, zarządzanie nimi i ich wykorzystywanie w sektorze rybołówstwa w 2013 r., oraz poziom wkładu finansowego Unii.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii, Republiki Chorwacji oraz do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

Maria DAMANAKI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

PROGRAMY KRAJOWE NA LATA 2011–2013
KWALIFIKUJĄCE SIĘ WYDATKI I MAKSYMALNY WKŁAD UNII NA 2013 R.

(EUR)

Państwo członkowskie	Kwalifikujące się wydatki	Maksymalny wkład Unii (stawka 50 %)
Chorwacja	646 680	323 340,0
Hiszpania	14 386 953	7 193 476,5
Zjednoczone Królestwo	9 674 645	4 837 322,5
Ogółem	24 708 278	12 354 139

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 5 grudnia 2013 r.

w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia,
służące zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu na Cyprze w 2013 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8560)

(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)

(2013/724/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾,
w szczególności jej art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rzekomy pomór drobiu jest wirusową zakaźną chorobą drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli wywierającą poważny wpływ na rentowność gospodarstw drobiarskich, co z kolei wywołuje zakłócenia w handlu wewnątrz Unii oraz w wywozie do państw trzecich.
- (2) W przypadku wystąpienia ogniska rzekomego pomoru drobiu występuje ryzyko rozprzestrzenienia się czynnika chorobotwórczego do innych gospodarstw drobiarskich w danym państwie członkowskim, a także do innych państw członkowskich i państw trzecich poprzez handel żywym drobiem lub otrzymanymi z niego produktami.
- (3) W dyrektywie Rady 92/66/EWG⁽²⁾ określono środki, które w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby powinny być natychmiast wdrożone przez państwa członkowskie w trybie pilnym w celu zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa.
- (4) Zgodnie z art. 84 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽³⁾ zaangażowanie wydatków z budżetu Unii jest poprzedzone decyzją w sprawie finansowania ustalającą zasadnicze elementy działania obejmującego wydatki i przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(5) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 6 ust. 2 tej decyzji państwa członkowskie otrzymują wkład finansowy przeznaczony na pokrycie kosztów niektórych środków służących zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu.

(6) W art. 3 ust. 6 decyzji 2009/470/WE ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej wydatków poniesionych przez państwo członkowskie, która może zostać pokryta w ramach wkładu finansowego Unii.

(7) Wypłata wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia służące zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu podlega zasadom zawartym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005⁽⁴⁾.

(8) Na Cyprze wystąpiły ogniska rzekomego pomoru drobiu. Zgodnie z dyrektywą 92/66/EWG Cypr wprowadził środki mające na celu zwalczenie tych ognisk.

(9) Władze Cypru poinformowały Komisję i inne państwa członkowskie w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt o zastosowanych środkach zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi powiadamiania i zwalczania choroby oraz o rezultatach tych środków.

(10) Władze Cypru wypełniły zatem zobowiązania techniczne i administracyjne dotyczące środków przewidzianych w art. 3 ust. 2 decyzji 2009/470/WE oraz w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu (Dz.U. L 260 z 5.9.1992, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiające zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG (Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12).

- (11) Na obecnym etapie nie można ustalić dokładnej kwoty finansowego wkładu Unii, jako że dostarczone informacje o kosztach rekompensat i o wydatkach operacyjnych są szacunkowe.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii na rzecz Cypru

1. Przyznaje się Cyprovi wkład finansowy Unii na pokrycie wydatków poniesionych przez to państwo członkowskie w ramach środków, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 6 ust. 2 decyzji 2009/470/WE, przedsięwziętych w 2013 r. w celu zwalczenia rzekomego pomoru drobiu na Cyprze.

2. Kwotę wkładu finansowego, o którym mowa w ust. 1, ustala się w późniejszej decyzji, którą należy przyjąć zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40 ust. 2 decyzji 2009/470/WE.

Artykuł 2

Zasady płatności

Wypłaca się Cyprovi pierwszą transzę za 2013 r. w wysokości 250 000 EUR jako część wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 1 ust. 1.

Artykuł 3

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Cypryjskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

2013/723/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r. w sprawie wkładu finansowego Unii Europejskiej w programy krajowe 3 państw członkowskich (Hiszpanii, Chorwacji i Zjednoczonego Królestwa) na rzecz gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa w 2013 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8498)..... 118

2013/724/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 5 grudnia 2013 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu na Cyprze w 2013 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8560)..... 121

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL